

Euroopan unionin virallinen lehti

L 334

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

51. vuosikerta
12. joulukuuta 2008

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

Komission asetus (EY) N:o 1230/2008, annettu 11 päivänä joulukuuta 2008, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	1
Komission asetus (EY) N:o 1231/2008, annettu 11 päivänä joulukuuta 2008, edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha- ja muna-alalla sekä muna-albumiinille ja asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta	3
Komission asetus (EY) N:o 1232/2008, annettu 11 päivänä joulukuuta 2008, voimavientituen myöntämättä jättämisestä asetuksessa (EY) N:o 619/2008 säädettyssä pysyvässä tarjouskilpailussa	5
Komission asetus (EY) N:o 1233/2008, annettu 11 päivänä joulukuuta 2008, rasvattoman maitojauheen vientituen myöntämättä jättämisestä asetuksessa (EY) N:o 619/2008 säädettyssä pysyvässä tarjouskilpailussa	6
★ Komission asetus (EY) N:o 1234/2008, annettu 24 päivänä marraskuuta 2008, ihmisille ja eläimille tarkoitettujen lääkkeiden myyntilupien ehtojen muutosten tutkimisesta ⁽¹⁾	7
★ Komission asetus (EY) N:o 1235/2008, annettu 8 päivänä joulukuuta 2008, neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kolmansista maista tuotavien luonnonmukaisten tuotteiden tuontijärjestelyjen osalta	25
★ Komission asetus (EY) N:o 1236/2008, annettu 11 päivänä joulukuuta 2008, asetuksessa (EY) N:o 2454/93 osana yleistä tullietuusjärjestelmää annetusta "alkuperätuotteiden" käsitteen määritelmästä poikkeamisesta Laosin erityistilanteen huomioon ottamiseksi tiettyjen tästä maasta yhteisöön vietävien tekstiilituotteiden osalta annetun asetuksen (EY) N:o 1613/2000 muuttamisesta	53

Hinta: 18 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1237/2008, annettu 11 päivänä joulukuuta 2008, neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 täytäntöönpanosta tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluttomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisyjärjestelmän ja tuen määrän vahvistamisperusteiden osalta annetun asetuksen (EY) N:o 1043/2005 muuttamisesta** 55
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1238/2008, annettu 10 päivänä joulukuuta 2008, Espanjan lipun alla purjehtivien alusten luikeroturskien kalastuksen kieltämisestä yhteisön vesillä ja kolmansien maiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuulumattomilla vesillä alueilla V, VI ja VII** 56
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1239/2008, annettu 10 päivänä joulukuuta 2008, Ruotsin lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen aloittamisesta uudelleen Kattegatissa** 58
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1240/2008, annettu 10 päivänä joulukuuta 2008, tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvien rajoittavien erityistoimenpiteiden toteuttamisesta Norsunluurannikon tilanteen vuoksi annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 560/2005 muuttamisesta** ... 60

II *EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista*

PÄÄTÖKSET

Komissio

2008/936/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 20 päivänä toukokuuta 2008, kalastukselle aiheutuvien riskien torjuntarahastolle (FPAP) ja kalastusalan yrityksille Ranskan myöntämistä tuista (valtiontuki C 9/06) (tiedoksiannettu numerolla K(2007) 5636) ⁽¹⁾** 62

2008/937/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 5 päivänä joulukuuta 2008, rikkihapon sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja kyseistä ainetta sisältäville kasvinsuojelunaineille annettujen lupien peruuttamisesta (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 7612) ⁽¹⁾** 88

2008/938/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 9 päivänä joulukuuta 2008, yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2011 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 732/2008 säädetyistä kestävästä kehityksestä ja hyvästä hallinnosta koskevan erityisen kannustusmenettelyn edunsaajajamien luettelosta (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 8028)** 90

Huomautus lukijalle (katso kansilehden kolmas sivu)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

HUOMAUTUS LUKIJALLE

Toimielimet ovat päättäneet, ettei niiden säädöksissä enää viitata niissä mainittujen säädösten viimeisimpään muutokseen.

Ellei toisin mainita, julkaistuissa teksteissä mainituilla säädöksillä tarkoitetaan säädöksiä niiden tällä hetkellä voimassa olevassa muodossa.

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1230/2008,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2008,

kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2008.

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MA	81,5
	TR	71,9
	ZZ	76,7
0707 00 05	JO	167,2
	MA	51,4
	TR	85,6
	ZZ	101,4
0709 90 70	MA	105,7
	TR	133,9
	ZZ	119,8
0805 10 20	AR	18,1
	BR	56,0
	CL	50,9
	EG	30,5
	MA	91,7
	TR	68,8
	ZA	51,8
	ZW	43,9
	ZZ	51,5
	0805 20 10	MA
TR		73,0
ZZ		70,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,6
	HR	54,2
	IL	70,8
	TR	55,8
	ZZ	58,9
0805 50 10	MA	78,3
	TR	66,6
	ZZ	72,5
0808 10 80	CA	89,2
	CL	43,7
	CN	77,8
	MK	35,3
	US	117,4
	ZA	123,2
	ZZ	81,1
0808 20 50	CN	49,6
	TR	97,0
	US	131,4
	ZZ	92,7

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1231/2008,
annettu 11 päivänä joulukuuta 2008,
edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha- ja muna-alalla sekä muna-albumiinille ja
asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007⁽¹⁾ ja erityisesti sen 143 artiklan,

ottaa huomioon muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2783/75 ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1484/95⁽²⁾ vahvistetaan siipikarjanliha- ja muna-alan sekä muna-albumiinin tuonnissa sovellettavien lisätullien järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja edustavat hinnat.
- (2) Siipikarjanliha- ja muna-alan tuotteiden ja muna-albumiinin edustavien hintojen vahvistamisen perustana olevien

tietojen säännöllisen tarkastuksen perusteella on välttämätöntä muuttaa eräiden tuotteiden edustavat tuontihinnat ottaen huomioon hintojen vaihtelu alkuperän mukaan. Sen vuoksi edustavat hinnat olisi julkaistava.

- (3) Markkinoiden tilanne huomioon ottaen tätä muutosta on tarpeen soveltaa mahdollisimman nopeasti.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1484/95 liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 145, 29.6.1995, s. 47.

LIITE

edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha- ja muna-alalla sekä muna-albumiinille ja asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta 11 päivänä joulukuuta 2008 annettuun komission asetukseen

"LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Edustava hinta (euroa/100 kg)	3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vakuus (euroa/100 kg)	Alkuperä ⁽¹⁾
0207 12 10	Kanaa, paloittelemattomana, kynittynä ja puhdistettuna (ns. 70-prosenttista kanaa), tai muussa muodossa, jäädytetty	150,4	0	AR
0207 12 90	Kanaa, paloittelemattomana, kynittynä ja puhdistettuna (ns. 65-prosenttista kanaa), tai muussa muodossa, jäädytetty	155,8	0	BR
		145,9	0	AR
0207 14 10	Luuttomat palat, kukkoa tai kanaa, jäädytetyt	234,1	20	BR
		279,5	6	AR
		298,3	1	CL
0207 14 50	Kananrintaa, jäädytetty	200,6	3	BR
0207 14 60	Kanan koipi-reisipalat, jäädytetty	123,1	6	BR
0207 25 10	Kalkkuna: kynittynä ja puhdistettuna, ilman päätä ja koipia, mutta kaulan, sydämen, maksan ja kivipiiran kanssa (ns. 80-prosenttista kalkkuna), jäädytetty	202,9	0	BR
0207 27 10	Kalkkuna, paloitetu, luuton, jäädytetty	307,8	0	BR
		327,4	0	CL
0408 11 80	Munankeltuainen	452,7	0	AR
0408 91 80	Kuorettomat linnunmunat, kuivatut	436,2	0	AR
1602 32 11	Kypsentämättömät valmisteet, kukkoa tai kanaa	220,4	20	BR
3502 11 90	Muna-albumiini (ovalbumiini), kuivattu	604,0	0	AR

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi 'ZZ' tarkoittaa 'muuta alkuperää.'

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1232/2008,**annettu 11 päivänä joulukuuta 2008,****voim vientituen myöntämättä jättämisestä asetuksessa (EY) N:o 619/2008 säädetyssä pysyvässä tarjouskilpailussa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetusta) ja erityisesti sen 164 artiklan 2 kohdan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eräiden maitotuotteiden vientitukia koskevan pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta 27 päivänä kesäkuuta 2008 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 619/2008 ⁽²⁾ säädetään pysyvästä tarjouskilpailumenettelystä.
- (2) Eräiden maataloustuotteiden vientitukien vahvistamista koskevan tarjouskilpailumenettelyn yhteisistä säännöistä 10 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen

sen (EY) N:o 1454/2007 ⁽³⁾ 6 artiklan mukaisesti ja tarjouskilpailussa jätettyjen tarjousten tutkinnan perusteella on aiheellista olla myöntämättä vientitukea 9 päivänä joulukuuta 2008 päättyvällä tarjouskilpailujaksolla.

- (3) Maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 619/2008 avatussa pysyvässä tarjouskilpailussa, jonka tarjouskilpailujakso päättyy 9 päivänä joulukuuta 2008, ei myönnetä vientitukea mainitun asetuksen 1 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetuille tuotteille eikä 2 artiklassa tarkoitetuille määräpaikoille.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä joulukuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 168, 28.6.2008, s. 20.

⁽³⁾ EUVL L 325, 11.12.2007, s. 69.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1233/2008,
annettu 11 päivänä joulukuuta 2008,
rasvattoman maitojauheen vientituen myöntämättä jättämisestä asetuksessa (EY) N:o 619/2008
säädetyssä pysyvässä tarjouskilpailussa

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007⁽¹⁾ ja erityisesti sen 164 artiklan 2 kohdan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eräiden maitotuotteiden vientitukia koskevan pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta 27 päivänä kesäkuuta 2008 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 619/2008⁽²⁾ säädetään pysyvästä tarjouskilpailumenettelystä.
- (2) Eräiden maataloustuotteiden vientitukien vahvistamista koskevan tarjouskilpailumenettelyn yhteisistä säännöistä 10 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuk-

sen (EY) N:o 1454/2007⁽³⁾ 6 artiklan mukaisesti ja tarjouskilpailussa jätettyjen tarjousten tutkinnan perusteella on aiheellista olla myöntämättä vientitukea 9 päivänä joulukuuta 2008 päättyvällä tarjouskilpailujaksolla.

- (3) Maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 619/2008 avatussa pysyvässä tarjouskilpailussa, jonka tarjouskilpailujakso päättyy 9 päivänä joulukuuta 2008, ei myönnetä vientitukea mainitun asetuksen 1 artiklan c alakohdassa tarkoitettulle tuotteelle eikä sen 2 artiklassa tarkoitetuille määräpaikoille.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä joulukuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 168, 28.6.2008, s. 20.

⁽³⁾ EUVL L 325, 11.12.2007, s. 69.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1234/2008,
annettu 24 päivänä marraskuuta 2008,
ihmisille ja eläimille tarkoitettujen lääkkeiden myyntilupien ehtojen muutosten tutkimisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

heellista tarkistaa, jotta saadaan yksinkertaisemmat, selvemmät ja joustavammat lainsäädäntöpuitteet mutta tataan sama kansanterveyden ja eläinten terveyden suojelun taso.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 39 artiklan 1 kohdan,

- (2) Asetuksissa (EY) N:o 1084/2003 ja (EY) N:o 1085/2003 säädettyjä menettelyjä olisi sen vuoksi mukautettava hylkäämättä kuitenkin yleisiä periaatteita, joihin kyseiset menettelyt perustuvat. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti homeopaattiset lääkkeet ja perinteiset kasvirohdosvalmisteet, joille ei ole myönnetty myyntilupaa mutta joihin sovelletaan yksinkertaistettua rekisteröintimenettelyä, olisi edelleen jätettävä asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

ottaa huomioon ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY⁽²⁾ ja erityisesti sen 35 artiklan 1 kohdan,

- (3) Lääkkeiden muutokset voidaan luokitella eri luokkiin riippuen siitä, minkä tasoinen riski ihmisten tai eläinten terveyteen kohdistuu tai minkä tasoinen vaikutus niillä on kyseisen lääkkeen laatuun, turvallisuuteen tai tehoon. Kunkin tällaisen luokan määritelmästä olisikin säädetävä. Ennustettavuuden lisäämiseksi eri muutosluokkien yksityiskohdista olisi vahvistettava ohjeistot, joita olisi päivitettävä säännöllisesti uusien tieteellisten ja teknisten tietojen perusteella ottaen erityisesti huomioon kansainväliseen yhdenmukaistamiseen liittyvä kehitys. Myös Euroopan lääkevirastolle, jäljempänä 'virasto', ja jäsenvaltioille olisi annettava valtuudet antaa suosituksia ennakoimattomien muutosten luokittelusta.

ottaa huomioon ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004⁽³⁾ ja erityisesti sen 16 artiklan 4 kohdan ja 41 artiklan 6 kohdan,

- (4) Olisi selvennettävä, että jotkin muutokset, joilla on suurin potentiaalinen vaikutus lääkkeen laatuun, turvallisuuteen tai tehoon, edellyttävät täydellistä tieteellistä arviointia samalla tavalla kuin uudet myyntilupahakemukset arvioidaan.

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Myyntilupien ehtojen muutoksista säädetään yhteisön tasolla jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämän ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevan markkinoille saattamista koskevan luvan ehtojen muutosten tutkimisesta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1084/2003⁽⁴⁾ ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2309/93 soveltamisalaan kuuluvien ihmisille ja eläimille tarkoitettujen lääkkeiden markkinoille saattamista koskevan luvan ehtojen muutosten tutkimisesta annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1085/2003⁽⁵⁾. Näiden kahden asetuksen soveltamisesta saatujen käytännön kokemusten perusteella niitä on ai-

- (5) Jotta voitaisiin edelleen vähentää muutosmenettelyjen määrää ja toimivaltaiset viranomaiset pystyisivät keskittymään niihin muutoksiin, joilla on todellista vaikutusta laatuun, turvallisuuteen tai tehoon, joidenkin vähäisten muutosten kohdalla olisi otettava käyttöön vuotuinen raportointijärjestelmä. Tällaisiin muutoksiin ei pitäisi vaatia ennakkohyväksyntää, ja niistä pitäisi ilmoittaa kahden toista kuukauden kuluessa täytäntöönpanosta. Muunlaisiin pieniin muutoksiin, joista on tarpeen raportoida välittömästi kyseisen lääkkeen jatkuvan valvonnan vuoksi, ei kuitenkaan pitäisi soveltaa vuotuista raportointijärjestelmää.

⁽¹⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67.

⁽³⁾ EUVL L 136, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 159, 27.6.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 159, 27.6.2003, s. 24.

- (6) Kustakin muutoksesta olisi vaadittava erillinen ilmoitus. Joissakin tapauksissa olisi kuitenkin sallittava muutosten ryhmittely, jotta helpotetaan muutosten tarkastelua ja kevennetään hallinnollista rasitetta. Useiden saman myyntiluvan haltijan myyntilupien ehtojen muutosten ryhmittely olisi sallittava vain, jos täsmälleen sama muutosten ryhmä vaikuttaa kaikkiin kyseisiin myyntilupiiin.
- (7) Jotta vältetään päällekkäisyys useiden myyntilupien ehtojen muutosten arvioinnissa, olisi perustettava työnjakomenettely, jossa yksi jäsenvaltioiden toimivaltaisista viranomaisista ja virastosta valittu viranomainen tutkii muutoksen kaikkien muiden asiaan liittyvien viranomaisten puolesta.
- (8) Olisi annettava säännöksiä, jotka vastaavat direktiivissä 2001/82/EY ja 2001/83/EY annettuja säännöksiä direktiivin 2001/82/EY 31 artiklan nojalla ja direktiivin 2001/83/EY 27 artiklan nojalla perustettujen koordinoitiryhmien tehtävien osalta, jotta tiivistettäisiin jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja mahdollistettaisiin erimielisyyksien ratkaisu tiettyjen muutosten arvioinnissa.
- (9) Tällä asetuksella olisi selkeytettävä, milloin myyntiluvan haltija saa panna tietyn muutoksen täytäntöön, koska tällainen selkeyttäminen on keskeisen tärkeää talouden toimijoiden kannalta.
- (10) Olisi säädettävä siirtymäkaudesta, jotta kaikilla asiaan liittyvillä tahoilla, erityisesti jäsenvaltioiden viranomaisilla ja lääketeollisuudella, olisi aikaa mukautua uusiin lainsäädäntöpuiteisiin.
- (11) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä käsittelevän pysyvän komitean sekä pysyvän eläinlääkekomitean lausunnon mukaiset,

a) neuvoston direktiivin 87/22/ETY⁽¹⁾, direktiivin 2001/82/EY 32 ja 33 artiklan, direktiivin 2001/83/EY 28 ja 29 artiklan sekä asetuksen (EY) No 726/2004 mukaisesti myönnettyt luvat;

b) täydelliseen yhdenmukaistamiseen johtaneen, direktiivin 2001/82/EY 36, 37 ja 38 artiklassa tai direktiivin 2001/83/EY 32, 33 ja 34 artiklassa säädetyn menettelyn jälkeen myönnettyt luvat.

2. Tätä asetusta ei sovelleta myyntilupien siirtoihin yhdeltä myyntiluvan haltijalta, jäljempänä 'haltija', toiselle.

3. Asetuksen II lukua sovelletaan ainoastaan direktiivin 87/22/ETY, direktiivin 2001/82/EY 4 luvun tai direktiivin 2001/83/EY 4 luvun mukaisesti myönnettyjen myyntilupien ehtojen muutoksiin.

4. Asetuksen III lukua sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 726/2004 mukaisesti myönnettyjen myyntilupien, jäljempänä 'keskittetyt myyntiluvat', ehtojen muutoksiin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa:

1) 'myyntiluvan ehtojen muutoksella' tai 'muutoksella' tarkoitetaan seuraavissa säännöksissä tarkoitettujen tietojen ja asiakirjojen sisältöön tehtyjä muutoksia:

a) direktiivin 2001/82/EY 12 artiklan 3 kohta ja 13, 13 a, 13 b, 13 c, 13 d ja 14 artikla ja liite I sekä asetuksen (EY) N:o 726/2004 31 artiklan 2 kohta eläinlääkkeiden tapauksessa;

b) direktiivin 2001/83/EY 8 artiklan 3 kohta ja 9, 10, 10 a, 10 b, 10 c ja 11 artikla ja liite I, asetuksen (EY) N:o 726/2004 6 artiklan 2 kohta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1901/2006⁽²⁾ 7 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 34 artiklan 1 kohta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1394/2007⁽³⁾ 7 artikla ja 14 artiklan 1 kohta ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden tapauksessa;

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa annetaan säännökset seuraavien ihmisille ja eläimille tarkoitettujen lääkkeiden myyntilupien ehtojen muutosten tutkimisesta:

⁽¹⁾ EYVL L 15, 17.1.1987, s. 38.

⁽²⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 324, 10.12.2007, s. 121.

- 2) 'tyypin IA pienellä muutoksella' tarkoitetaan muutosta, jolla on vain vähäistä tai ei mitään vaikutusta asianomaisen lääkkeen laatuun, turvallisuuteen tai tehoon;
- 3) 'tyypin II huomattavalla muutoksella' tarkoitetaan muutosta, joka ei ole luvan laajennus ja jolla saattaa olla merkittävää vaikutusta asianomaisen lääkkeen laatuun, turvallisuuteen tai tehoon;
- 4) 'myyntiluvan laajennuksella' tai 'laajennuksella' tarkoitetaan muutosta, joka on lueteltu liitteessä I ja täyttää siinä säädetty edellytykset;
- 5) 'tyypin IB pienellä muutoksella' tarkoitetaan muutosta, joka ei ole tyypin IA pieni muutos eikä tyypin II huomattava muutos eikä laajennus;
- 6) 'asianomaisella jäsenvaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, jonka toimivaltainen viranomainen on myöntänyt myyntiluvan kyseessä olevalle lääkkeelle;
- 7) 'asiaan liittyvällä viranomaisella' tarkoitetaan:
- a) kunkin asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista;
- b) keskitettyjen myyntilupien tapauksessa virastoa;
- 8) 'kiireellisellä turvallisuusrajoituksella' tarkoitetaan valmistetoihin tehtävää väliaikaista muutosta joka tehdään lääkkeen turvallisen käytön kannalta merkityksellisten uusien tietojen johdosta ja joka koskee erityisesti yhtä tai useampaa seuraavista osista valmisteyhteenvedossa: terapeuttiset käyttöaiheet, annostus, vasta-aiheet, varoitukset, kohde-eläinlajit ja varoajat.

3 artikla

Muutosten luokittelu

1. Kaikkiin muutoksiin, jotka eivät ole laajennuksia, sovelletaan liitteessä II säädettyä luokitusta.

2. Muutosta, joka ei ole laajennus ja jonka luokitusta ei ole määritetty tässä asetuksessa annettuja sääntöjä soveltamalla ottaen huomioon 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja ohjeistot ja tarpeen mukaan 5 artiklan mukaisesti annetut suosituksukset, on lähtökohtaisesti pidettävä tyypin IB pienena muutoksena.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, muutosta, joka ei ole laajennus ja jonka luokitusta ei ole määritetty tässä asetuksessa annettuja sääntöjä soveltamalla, on pidettävä tyypin II huomattavana muutoksena seuraavissa tapauksissa:

a) haltijan pyynnöstä muutoshakemusta esitettäessä;

b) jos direktiivin 2001/82/EY 32 artiklassa tai direktiivin 2001/83/EY 28 artiklassa tarkoitettua viitejäsenvaltion, jäljempänä 'viitejäsenvaltio', toimivaltainen viranomainen kuultuaan muita asianomaisia jäsenvaltioita tai keskitetyn myyntiluvan tapauksessa virasto päättää 9 artiklan 1 kohdan tai 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehdyn ilmoituksen hyväksyttävyyden arvioinnin jälkeen ja ottaen huomioon 5 artiklan nojalla annetut suosituksukset, että muutoksella saattaa olla huomattavaa vaikutusta asianomaisen lääkkeen laatuun, turvallisuuteen tai tehoon.

4 artikla

Ohjeistot

1. Komissio laatii kuultuaan jäsenvaltioita, virastoa ja asiaan liittyviä tahoja

a) eri muutosluokkien yksityiskohtia koskevat ohjeistot

b) tämän asetuksen II, III ja IV luvussa säädettyjen menettelyjen toimintaa sekä näiden menettelyjen mukaisesti toimitettavia asiakirjoja koskevat ohjeistot.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja ohjeistot on laadittava 28 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettuun päivämäärään mennessä ja päivitettävä säännöllisesti ottaen huomioon 5 artiklan mukaisesti annetut suosituksukset sekä tieteellinen ja tekninen kehitys.

5 artikla

Ennakoimattomia muutoksia koskevat suositukset

1. Ennen sellaisen muutoksen esittämistä tai tutkimista, jonka luokituksesta ei säädetä tässä asetuksessa, haltija tai jäsenvaltion toimivaltainen viranomaislainen voi pyytää direktiivin 2001/82/EY 31 artiklassa tai direktiivin 2001/83/EY 27 artiklassa tarkoitettua koordinoitiryhmää, jäljempänä 'koordinoitiryhmä', tai keskitetyn myyntiluvan ehtoihin tehtävän muutoksen tapauksessa virastoa antamaan suosituksen muutoksen luokitukselta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun suosituksen on oltava yhdenmukainen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen ohjeistojen kanssa. Suositus on annettava 45 päivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja lähetettävä haltijalle, virastolle ja kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

2. Viraston ja 1 kohdassa tarkoitettujen kahden koordinoitiryhmän on tehtävä yhteistyötä, jotta varmistetaan kyseisen kohdan mukaisesti annettujen suositusten johdonmukaisuus, ja niiden on julkaistava suositukset poistettuaan niistä kaikki liikesalaisuutena pidettävät tiedot.

6 artikla

Valmistetietojen tarkistusta edellyttävät muutokset

Kun muutos edellyttää valmisteyhteenvedon, merkintöjen ja pakkausselosteen tarkistusta, tätä pidetään osana kyseistä muutosta.

7 artikla

Muutosten ryhmittely

1. Jos ilmoituksen tai hakemuksen kohteena on useita muutoksia, kustakin muutoksesta on toimitettava erillinen ilmoitus tai hakemus II, III ja IV luvun säännösten mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään,

a) jos saman haltijan omistaman yhden tai useamman myyntiluvan ehtoihin tehtävistä samoista tyyppin IA pienistä muutoksista ilmoitetaan samaan aikaan samalle asiaan liittyvälle viranomaiselle, yksi 8 ja 14 artiklassa tarkoitettu ilmoitus voi kattaa kaikki nämä muutokset;

b) jos saman myyntiluvan ehtoihin haetaan useita muutoksia samaan aikaan, yksi hakemus voi kattaa kaikki nämä muutokset edellyttäen, että kyseiset muutokset kuuluvat liitteessä III lueteltuihin tapauksiin, tai jos ne eivät kuulu näihin tapauksiin, edellyttäen että viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomaislainen kuultuaan muita asianomaisia jäsenvaltioita tai keskitetyn myyntiluvan tapauksessa virasto hyväksyy muutosten käsittelyn samassa menettelyssä.

Edellä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu hakemus on tehtävä seuraavasti:

— yksi 9 ja 15 artiklassa tarkoitettu ilmoitus, kun ainakin yksi muutoksista on tyyppin IB pieni muutos ja kaikki muutokset ovat pieniä muutoksia,

— yksi 10 ja 16 artiklassa tarkoitettu hakemus, kun ainakin yksi muutoksista on tyyppin II huomattava muutos eikä mikään muutoksista ole laajennus,

— yksi 19 artiklassa tarkoitettu hakemus, kun ainakin yksi muutoksista on laajennus.

II LUKU

MUUTOKSET DIREKTIIVIN 87/22/ETY, DIREKTIIVIN 2001/82/EY 4 LUVUN TAI DIREKTIIVIN 2001/83/EY 4 LUVUN MUKAISESTI MYÖNNETTYJEN MYYNTILUPIEN EHTOIHIIN

8 artikla

Ilmoitusmenettely tyyppin IA pienissä muutoksissa

1. Jos on tarkoitus tehdä tyyppin IA pieni muutos, haltijan on toimitettava samanaikaisesti kaikille asiaan liittyville viranomaisille ilmoitus, joka sisältää liitteessä IV luetellut tiedot. Ilmoitus on toimitettava kahdentoista kuukauden kuluessa muutoksen täytäntöönpanosta.

Ilmoitus on kuitenkin toimitettava välittömästi muutoksen täytäntöönpanon jälkeen, jos kyseessä on pieni muutos, joka edellyttää välitöntä ilmoittamista kyseisen lääkkeen jatkuvan valvonnan vuoksi.

2. Jäljempänä 11 artiklassa säädetty toimenpiteet toteutetaan 30 päivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

9 artikla

Ilmoitusmenettely tyypin IB pienissä muutoksissa

1. Haltijan on toimitettava samanaikaisesti kaikille asiaan liittyville viranomaisille ilmoitus, joka sisältää liitteessä IV luetellut tiedot.

Jos ilmoitus täyttää ensimmäisessä alakohdassa säädetty vaatimukset, viitejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on – kuultuaan muita asianomaisia jäsenvaltioita – vahvistettava vastaanottaneensa asianmukaisen ilmoituksen.

2. Jos viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei ole asianmukaisen ilmoituksen vastaanottovahvistusta seuraavien 30 päivän kuluessa lähettänyt haltijalle kielteistä lausuntoa, kaikkien asiaan liittyvien viranomaisten katsotaan hyväksyneen ilmoituksen.

Jos viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen hyväksyy ilmoituksen, toteutetaan 11 artiklassa säädetty toimenpiteet.

3. Jos viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että ilmoitusta ei voida hyväksyä, sen on ilmoitettava tästä haltijalle ja muille asiaan liittyville viranomaisille ja esitettävä perustelut kielteiselle lausunnolle.

Haltija voi 30 päivän kuluessa kielteisen lausunnon vastaanottamisesta toimittaa kaikille asiaan liittyville viranomaisille muutetun ilmoituksen, jossa on otettu huomioon kyseisessä lausunnossa esitetyt perustelut.

Jos haltija ei muuta ilmoitusta toisen alakohdan mukaisesti, kaikkien asiaan liittyvien viranomaisten katsotaan hylänneen ilmoituksen ja toteutetaan 11 artiklassa säädetty toimenpiteet.

4. Jos muutettu ilmoitus on toimitettu, viitejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava se 30 päivän kuluessa sen vastaanottamisesta ja toteutetaan 11 artiklassa säädetty toimenpiteet.

10 artikla

Ennakkohyväksyntämenettely tyypin II huomattavissa muutoksissa

1. Haltijan on toimitettava samanaikaisesti kaikille asiaan liittyville viranomaisille hakemus, joka sisältää liitteessä IV luetellut tiedot.

Jos hakemus täyttää ensimmäisessä alakohdassa säädetty vaatimukset, viitejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava vastaanottaneensa asianmukaisen hakemuksen ja ilmoitettava haltijalle ja muille asiaan liittyville viranomaisille, että menettely käynnistyy tästä vastaanottopäivästä.

2. Viitejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on 60 päivän kuluessa asianmukaisen ilmoituksen vastaanottovahvistuksesta laadittava arviointiraportti ja täytäntöönpanoa koskeva päätös, jotka on toimitettava muille asiaan liittyville toimivaltaisille viranomaisille.

Viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi lyhentää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua aikaa ottaen huomioon asian kiireellisuuden tai pidentää sitä 90 päivään liitteessä V olevassa 1 osassa lueteltujen muutosten osalta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu aika on 90 päivää liitteessä V olevassa 2 osassa lueteltujen muutosten osalta.

3. Viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pyytää 2 kohdassa tarkoitettun ajan kuluessa haltijaa toimittamaan lisätietoja kyseisen toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määräajassa. Tällöin

- a) viitejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava lisätietopyynnöstä muille asiaan liittyville toimivaltaisille viranomaisille;
- b) menettely keskeytetään, kunnes pyydetty lisätiedot on toimitettu;
- c) viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pidentää 2 kohdassa tarkoitettua määräaikaa.

4. Rajoittamatta sitä, mitä 13 artiklassa säädetään, asiaan liittyvien viranomaisten on 30 päivän kuluessa 2 kohdassa tarkoitettun päätöksen ja arviointiraportin vastaanottamisesta tunnus-tettava päätös ja ilmoitettava siitä viitejäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun ajan kuluessa asiaan liittyvä viranomainen ei ole ilmaissut erimielisyyttään 13 artiklan mukaisesti, päätöstä pidetään kyseisen asiaan liittyvän viranomaisen tunnustamana.

5. Jos kaikki asiaan liittyvät viranomaiset ovat tunnustaneet 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen 4 kohdan mukaisesti, toteutetaan 11 artiklassa säädetty toimenpiteet.

11 artikla

Toimenpiteet 8–10 artiklassa säädettyjen menettelyjen päättämiseksi

1. Jos tähän artiklaan viitataan, viitejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava seuraavat toimenpiteet:

- a) sen on ilmoitettava haltijalle ja muille asiaan liittyville viranomaisille, onko muutos hyväksytty vai hylätty;
- b) jos muutos on hylätty, sen on ilmoitettava haltijalle ja muille asiaan liittyville viranomaisille hylkäämisen perusteet;
- c) sen on ilmoitettava haltijalle ja muille asiaan liittyville viranomaisille, edellyttääkö muutos myyntiluvan myöntämispäätöksen muuttamista.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, kunkin asiaan liittyvän viranomaisen on tarpeen mukaan ja 23 artiklan 1 kohdassa säädettyssä määräajassa muutettava myyntiluvan myöntämispäätöstä hyväksytyin muutoksen mukaisesti.

12 artikla

Ihmisten influenssarokotteet

1. Poiketen siitä, mitä 10 artiklassa säädetään, 2–6 kohdassa säädettyä menettelyä sovelletaan sellaisten muutosten tutkimiseen, jotka koskevat vaikuttavan aineen muuttamista ihmisten influenssarokotteen vuotuista päivitystä varten.

2. Haltijan on toimitettava samanaikaisesti kaikille asiaan liittyville viranomaisille hakemus, joka sisältää liitteessä IV luetellut tiedot.

Jos hakemus täyttää ensimmäisessä alakohdassa säädetty vaatimukset, viitejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava vastaanottaneensa asianmukaisen hakemuksen ja ilmoitettava haltijalle ja muille asiaan liittyville viranomaisille, että menettely käynnistyy tästä vastaanottoapäivästä.

3. Viitejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on 30 päivän kuluessa asianmukaisen ilmoituksen vastaanottovahvistuksesta laadittava arviointiraportti ja täytäntöönpanoa koskeva

päätös, jotka on toimitettava muille asiaan liittyville toimivaltaisille viranomaisille.

4. Viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pyytää 3 kohdassa tarkoitetun ajan kuluessa haltijaa toimittamaan lisä tietoja. Sen on ilmoitettava tästä muille asiaan liittyville viranomaisille.

5. Asiaan liittyvien viranomaisten on 12 päivän kuluessa 3 kohdassa tarkoitetun päätöksen ja arviointiraportin vastaanottamisesta tunnustettava päätös ja ilmoitettava siitä viitejäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

6. Haltijan on toimitettava viitejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä lääkettä koskevat kliiniset tiedot ja sen säilyvyyttä koskevat tiedot kaikille asiaan liittyville viranomaisille 12 päivän kuluessa 5 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymisestä.

Viitejäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot ja laadittava lopullinen päätösluonnos seitsemän päivän kuluessa tietojen vastaanottamisesta. Muiden asiaan liittyvien viranomaisten on tunnustettava lopullinen päätös seitsemän päivän kuluessa sen vastaanottamisesta ja tehtävä lopullisen päätöksen mukainen päätös.

13 artikla

Koordinointiryhmä ja sovittelu

1. Jos 10 artiklan 4 kohdan mukainen päätöksen tunnustaminen tai 20 artiklan 8 kohdan b alakohdan mukainen lausunnon hyväksyminen ei ole mahdollista sillä perusteella, että ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden tapauksessa ihmisten terveyteen taikka eläinlääkkeiden tapauksessa ihmisten tai eläinten terveyteen tai ympäristöön saattaa kohdistua vakava riski, asiaan liittyvän viranomaisen on vaadittava, että erimielisyys toimitetaan viipymättä koordinointiryhmän ratkaistavaksi.

Osapuolen, joka on asiasta eri mieltä, on annettava yksityiskohdainen lausunto kantansa syistä kaikille asianomaisille jäsenvaltioille ja hakijalle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun erimielisyyden tapauksessa sovelletaan direktiivin 2001/82/EY 33 artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa tai direktiivin 2001/83/EY 29 artiklan 3, 4 ja 5 kohtaa.

III LUKU

MUUTOKSET KESKITETTYIHIN MYYNTILUPIIN

14 artikla

Ilmoitusmenettely tyypin IA pienissä muutoksissa

1. Jos on tarkoitus tehdä tyypin IA pieni muutos, haltijan on toimitettava virastolle ilmoitus, joka sisältää liitteessä IV luetellut tiedot. Ilmoitus on toimitettava kahdentoista kuukauden kuluessa muutoksen täytäntöönpanosta.

Ilmoitus on kuitenkin toimitettava välittömästi muutoksen täytäntöönpanon jälkeen, jos kyseessä on pieni muutos, joka edellyttää välitöntä ilmoittamista kyseisen lääkkeen jatkuvan valvonnan vuoksi.

2. Jäljempänä 17 artiklassa säädetty toimenpiteet toteutetaan 30 päivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta.

15 artikla

Ilmoitusmenettely tyypin IB pienissä muutoksissa

1. Haltijan on toimitettava virastolle ilmoitus, joka sisältää liitteessä IV luetellut tiedot.

Jos ilmoitus täyttää ensimmäisessä alakohdassa säädetty vaatimukset, viraston on vahvistettava vastaanottaneensa asianmukaisen ilmoituksen.

2. Jos virasto ei ole asianmukaisen ilmoituksen vastaanottovahvistusta seuraavien 30 päivän kuluessa lähettänyt haltijalle kielteistä lausuntoa, sen katsotaan antaneen myönteisen lausunnon.

Jos viraston lausunto ilmoituksesta on myönteinen, toteutetaan 17 artiklassa säädetty toimenpiteet.

3. Jos virasto katsoo, että ilmoitusta ei voida hyväksyä, sen on ilmoitettava tästä haltijalle ja esitettävä syyt, joihin sen kielteinen lausunto perustuu.

Haltija voi 30 päivän kuluessa kielteisen lausunnon vastaanottamisesta toimittaa virastolle muutetun ilmoituksen, jossa on otettu huomioon kyseisessä lausunnossa esitetyt perustelut.

Jos haltija ei muuta ilmoitusta toisen alakohdan mukaisesti, ilmoitusta pidetään hylättynä ja toteutetaan 17 artiklassa säädetty toimenpiteet.

4. Jos muutettu ilmoitus on toimitettu, viraston on arvioitava se 30 päivän kuluessa sen vastaanottamisesta ja toteutetaan 17 artiklassa säädetty toimenpiteet.

16 artikla

Ennakkohyväksyntämenettely tyypin II huomattavissa muutoksissa

1. Haltijan on toimitettava virastolle hakemus, joka sisältää liitteessä IV luetellut tiedot.

Jos hakemus täyttää ensimmäisessä alakohdassa säädetty vaatimukset, viraston on vahvistettava vastaanottaneensa asianmukaisen hakemuksen.

2. Viraston on annettava lausunto 1 kohdassa tarkoitettua asianmukaisesta hakemuksesta 60 päivän kuluessa sen vastaanottamisesta.

Virasto voi lyhentää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua aikaa ottaen huomioon asian kiireellisyyden tai pidentää sitä 90 päivään liitteessä V olevassa 1 osassa lueteltujen muutosten osalta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu aika on 90 päivää liitteessä V olevassa 2 osassa lueteltujen muutosten osalta.

3. Virasto voi 2 kohdassa säädetyn ajan kuluessa pyytää haltijaa toimittamaan lisätietoja viraston asettamassa määräajassa. Menettely keskeytetään, kunnes pyydyt lisätiedot on toimitettu. Tällöin virasto voi pidentää 2 kohdassa tarkoitettua määräaikaa.

4. Asianmukaista hakemusta koskevaan lausuntoon sovelletaan asetuksen (ETY) N:o 726/2004 9 artiklan 1 ja 2 kohtaa tai 34 artiklan 1 ja 2 kohtaa.

Asianmukaista hakemusta koskevan lopullisen lausunnon hyväksymistä seuraavien 15 päivän kuluessa toteutetaan 17 artiklassa säädetty toimenpiteet.

17 artikla

Toimenpiteet 14–16 artiklassa säädettyjen menettelyjen päättämiseksi

1. Jos tähän artiklaan viitataan, viraston on toteutettava seuraavat toimenpiteet:
  - a) sen on ilmoitettava haltijalle ja komissiolle, onko sen lausunto muutoksesta myönteinen vai kielteinen;
  - b) jos sen lausunto muutoksesta on kielteinen, sen on ilmoitettava haltijalle ja komissiolle lausunnon perusteet;
  - c) sen on ilmoitettava haltijalle ja komissiolle, edellyttääkö muutos myyntiluvan myöntämispäätöksen muuttamista.
2. Jos viitataan tähän artiklaan, komissio muuttaa tarvittaessa viraston ehdotuksen perusteella ja 23 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa myyntiluvan myöntämispäätöstä ja saattaa ajan tasalle asetuksen (ETY) N:o 726/2004 13 artiklan 1 kohdassa ja 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisön lääkerekisterin.

18 artikla

Ihmisten influenssarokotteet

1. Poiketen siitä, mitä 16 artiklassa säädetään, 2–7 kohdassa säädettyä menettelyä sovelletaan sellaisten muutosten tutkimiseen, jotka koskevat vaikuttavan aineen muuttamista ihmisten influenssarokotteen vuotuista päivitystä varten.
2. Haltijan on toimitettava virastolle hakemus, joka sisältää liitteessä IV luetellut tiedot.

Jos hakemus täyttää ensimmäisessä alakohdassa säädetyn vaatimukset, viraston on vahvistettava vastaanottaneensa asianmukaisen hakemuksen ja ilmoitettava haltijalle, että menettely käynnistyy tästä vastaanottopäivästä.

3. Viraston on annettava lausuntonsa hakemuksesta 45 päivän kuluessa asianmukaisen hakemuksen vastaanottovahvistuksesta.

4. Virasto voi pyytää haltijaa toimittamaan lisätietoja 3 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa.

5. Viraston on toimitettava lausuntonsa komissiolle viipymättä.

Komissio tekee tarvittaessa ja kyseisen lausunnon perusteella päätöksen myyntiluvan ehtojen muutoksesta ja ilmoittaa tästä haltijalle.

6. Hakijan on pyynnöstä toimitettava lääkkeen kliiniset tiedot ja säilyvyyttä koskevat tiedot virastolle 12 päivän kuluessa 3 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymisestä.

Viraston on arvioitava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot ja annettava lopullinen lausuntonsa 10 päivän kuluessa tietojen vastaanottamisesta. Viraston on ilmoitettava lopullinen lausuntonsa komissiolle ja haltijalle kolmen päivän kuluessa lopullisen lausunnon antamispäivästä.

7. Komissio muuttaa tarvittaessa ja viraston lopullisen lausunnon perusteella myyntiluvan myöntämispäätöstä ja saattaa ajan tasalle asetuksen (ETY) N:o 726/2004 13 artiklan 1 kohdassa säädetyn yhteisön lääkerekisterin.

IV LUKU

1 JAKSO

Erityismenettelyt

19 artikla

Myyntiluvan laajentaminen

1. Myyntiluvan laajentamista koskeva hakemus arvioidaan samalla menettelyllä, jota sovellettiin siihen liittyvään alkuperäiseen myyntilupaan.

2. Laajennukselle myönnetään myyntilupa joko samalla menettelyllä, jota sovellettiin siihen liittyvän alkuperäisen myyntiluvan myöntämiseen, tai laajennus sisällytetään kyseiseen myyntilupaan.

20 artikla

Työnjakomenettely

1. Poiketen siitä, mitä 7 artiklan 1 kohdassa ja 9, 10, 15 ja 16 artiklassa säädetään, jos tyyppin IB pieni muutos, tyyppin II huomattava muutos tai 7 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua tapauksessa muutosten ryhmä, joka ei sisällä laajennuksia, liittyy useisiin saman haltijan omistamiin myyntilupiin, tällaisten lupien haltija voi noudattaa tämän artiklan 3–9 kohdassa säädettyä menettelyä.

2. Jäljempänä 3–9 kohdassa 'viiteviranomaisella' tarkoitetaan yhtä seuraavista:

- a) virastoa, jos ainakin yksi 1 kohdassa tarkoitettusta myyntiluvista on keskitetty myyntilupa;
- b) muissa tapauksissa sen asianomaisten jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jonka koordinoitiryhmä on valinnut ottaen huomioon haltijan suosituksen.

3. Haltijan on toimitettava kaikille asiaan liittyville viranomaisille hakemus, joka sisältää liitteessä IV luetellut tiedot, ja ilmoitettava suositeltu viiteviranomainen.

Jos hakemus täyttää ensimmäisessä alakohdassa säädetyt vaatimukset, koordinoitiryhmän on valittava viiteviranomainen, ja tämän viiteviranomaisen on vahvistettava vastaanottaneensa asianmukaisen hakemuksen.

Jos valittu viiteviranomainen on sellaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, joka ei ole myöntänyt myyntilupaa kaikille hakemukseen liittyville lääkkeille, koordinoitiryhmä voi pyytää toista asiaan liittyvää viranomaista avustamaan viiteviranomaista kyseisen hakemuksen arvioimisessa.

4. Viiteviranomaisen on annettava lausunto 3 kohdassa tarkoitettua asianmukaisesta hakemuksesta seuraavien määräaikaisten kuluessa:

- a) 60 päivän kuluessa asianmukaisen hakemuksen vastaanottovahvistuksesta, kun kyseessä on tyyppin IB pieni muutos tai tyyppin II huomattava muutos;
- b) 90 päivän kuluessa asianmukaisen hakemuksen vastaanottovahvistuksesta, kun kyseessä on liitteessä V olevassa 2 osassa lueteltu muutos.

5. Viiteviranomainen voi lyhentää 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettua aikaa ottaen huomioon asian kiireellisyyden tai pidentää sitä 90 päivään liitteessä V olevassa 1 osassa lueteltujen muutosten osalta.

6. Viiteviranomainen voi 4 kohdassa säädetyin ajan kuluessa pyytää haltijaa toimittamaan lisätietoja viiteviranomaisen asettamassa määräajassa. Tällöin

- a) viiteviranomaisen on ilmoitettava lisätietopyynnöstä muille asiaan liittyville viranomaisille;
- b) menettely keskeytetään, kunnes pyydetty lisätieto on toimitettu;
- c) viiteviranomainen voi pidentää 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettua määräaikaa.

7. Jos viiteviranomainen on virasto, 4 kohdassa tarkoitettuun asianmukaista hakemusta koskevaan lausuntoon sovelletaan asetuksen (ETY) N:o 726/2004 9 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa tai 34 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa.

Jos asianmukaista hakemusta koskeva lausunto on myönteinen,

- a) komissio muuttaa tarvittaessa – 30 päivän kuluessa lopullisen lausunnon vastaanottamisesta ja viraston ehdotuksen perusteella – kyseistä keskitettyä myyntilupaa ja saattaa ajan tasalle asetuksen (ETY) N:o 726/2004 13 artiklan 1 kohdassa ja 38 artiklan 1 kohdassa säädetyin yhteisin lääkerakentein;
- b) asianomaisten jäsenvaltioiden on hyväksyttävä 30 päivän kuluessa viraston lopullisen lausunnon vastaanottamisesta kyseinen lopullinen lausunto, ilmoitettava siitä virastolle ja muutettava tarvittaessa kyseisiä myyntilupia, ellei lopullisen lausunnon vastaanottamista seuraavien 30 päivän kuluessa käynnistetä direktiivin 2001/82/EY 35 artiklan tai direktiivin 2001/83/EY 31 artiklan mukaista vireillepanomenettelyä.

8. Jos viiteviranomainen on jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen,

- a) sen on lähetettävä lausuntonsa asianmukaisesta hakemuksesta haltijalle ja kaikille asiaan liittyville viranomaisille;

b) rajoittamatta sitä, mitä 13 artiklassa säädetään, asiaan liittyvien viranomaisten on 30 päivän kuluessa lausunnon vastaanottamisesta hyväksyttävä kyseinen lausunto, ilmoitettava siitä viiteviranomaiselle ja muutettava kyseisiä myyntiluvia.

9. Asianomaisten jäsenvaltioiden on viiteviranomaisen pyynnöstä toimitettava tietoja niistä myyntiluvista, joihin muutos vaikuttaa, jotta voidaan varmentaa hakemuksen asianmukaisuus ja antaa lausunto asianmukaisesta hakemuksesta.

21 artikla

Ihmisten influenssaan liittyvä pandemiatilanne

1. Poiketen siitä, mitä 12, 18 ja 19 artiklassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat tai keskitetyn myyntiluvan tapauksessa komissio voi poikkeuksellisesti ja väliaikaisesti hyväksyä ihmisten influenssarokotteiden myyntiluvan ehtojen muutoksen, vaikka tietyt ei-kliiniset tai kliiniset tiedot puuttuvat, kun kyseessä on Maailman terveysjärjestön tai yhteisön Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 2119/98/EY⁽¹⁾ puitteissa asianmukaisesti tunnustama ihmisen influenssavirukseen liittyvä pandemia.

2. Jos muutos hyväksytään 1 kohdan mukaisesti, haltijan on toimitettava puuttuvat ei-kliiniset ja kliiniset tiedot asiaan liittyvän viranomaisen asettamassa määräajassa.

22 artikla

Kiireelliset turvallisuusrajoitukset

1. Jos haltija ottaa omasta aloitteestaan käyttöön kiireellisiä turvallisuusrajoituksia, jotka liittyvät ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden tapauksessa ihmisten terveyteen taikka eläinlääkkeiden tapauksessa ihmisten tai eläinten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvaan riskiin, haltijan on viipymättä ilmoitettava tästä kaikille asiaan liittyville viranomaisille ja keskitetyn myyntiluvan tapauksessa komissiolle.

Jos mikään asiaan liittyvä viranomainen tai keskitetyn myyntiluvan tapauksessa komissio ei ole esittänyt vastalauseita 24 tunnin kuluessa tiedon vastaanottamisesta, kiireellinen turvallisuusrajoitus katsotaan hyväksytyksi.

2. Jos kyseessä on ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden tapauksessa ihmisten terveyteen taikka eläinlääkkeiden tapauksessa ihmisten tai eläinten terveyteen tai ympäristöön kohdistuva riski, asiaan liittyvät viranomaiset voivat tai keskitetyn myyntiluvan tapauksessa komissio voi määrätä kiireellisiä turvallisuusrajoituksia haltijalle.

3. Jos haltija on ottanut käyttöön tai jos asiaan liittyvä viranomainen tai komissio on määrännyt kiireellisen turvallisuusrajoituksen, haltijan on toimitettava vastaava muutoshakemus 15 päivän kuluessa rajoituksen alkamisesta.

2 JAKSO

Muutokset myyntiluvan myöntämispäätökseen ja täytäntöönpano

23 artikla

Muutokset myyntiluvan myöntämispäätökseen

1. Edellä II ja III luvussa säädettyistä menettelyistä johtuvat muutokset myyntiluvan myöntämispäätöksiin on tehtävä

a) 30 päivän kuluessa 11 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 17 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta, jos asianomainen muutos johtaa asetuksen (ETY) N:o 1768/92⁽²⁾ 13 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettun määräajan pidentämiseen kuudella kuukaudella asetuksen (EY) N:o 1901/2006 36 artiklan mukaisesti;

b) kahden kuukauden kuluessa 11 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 17 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta, jos kyseessä on tyyppin II huomattava muutos tai tyyppin IA pieni muutos, joka ei edellytä välitöntä ilmoittamista kyseisen lääkkeen jatkuvan valvonnan vuoksi;

c) kuuden kuukauden kuluessa 11 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 17 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta muissa tapauksissa.

2. Jos myyntiluvan myöntämispäätöstä muutetaan jonkin II, III ja IV luvussa säädetyn menettelyn seurauksena, asiaan liittyvä viranomainen tai keskitetyn myyntiluvan tapauksessa komissio ilmoittaa muutetusta päätöksestä viipymättä haltijalle.

⁽¹⁾ EYVL L 268, 3.10.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 182, 2.7.1992, s. 1.

24 artikla

Muutosten täytäntöönpano

1. Tyypin IA pieni muutos voidaan panna täytäntöön koska tahansa ennen 8 ja 14 artiklassa säädettyjen menettelyjen päättymistä.

Jos yhtä tai useampaa tyypin IA pientä muutosta koskeva ilmoitus hylätään, haltijan on lopetettava kyseisten muutosten soveltaminen välittömästi 11 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 17 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta.

2. Tyypin IB pienet muutokset voidaan panna täytäntöön vain seuraavissa tapauksissa:

a) sen jälkeen kun viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomaislainen on ilmoittanut haltijalle, että se on hyväksynyt ilmoituksen 9 artiklan nojalla, tai sen jälkeen kun ilmoituksen katsotaan olevan hyväksytty 9 artiklan 2 kohdan nojalla;

b) sen jälkeen kun virasto on ilmoittanut haltijalle, että sen 15 artiklassa tarkoitettu lausunto on myönteinen, tai sen jälkeen kun lausunnon katsotaan olevan myönteinen 15 artiklan 2 kohdan nojalla;

c) sen jälkeen kun 20 artiklassa tarkoitettu viiteviranomaislainen on ilmoittanut haltijalle, että sen lausunto on myönteinen.

3. Tyypin II huomattavat muutokset voidaan panna täytäntöön vain seuraavissa tapauksissa:

a) 30 päivää sen jälkeen, kun viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomaislainen on ilmoittanut haltijalle, että se on hyväksynyt muutoksen 10 artiklan nojalla edellyttäen, että myyntiluvan muutokseen tarvittavat asiakirjat on toimitettu asianomaisille jäsenvaltioille

b) sen jälkeen kun komissio on muuttanut myyntiluvan myöntämispäätöstä hyväksytyyn muutokseen mukaisesti ja ilmoittanut tästä haltijalle

c) 30 päivää sen jälkeen, kun 20 artiklassa tarkoitettu viiteviranomaislainen on ilmoittanut haltijalle, että sen lopullinen lausunto on myönteinen, ellei 13 artiklan mukaista sovittelumenettelyä tai direktiivin 2001/82/EY 35 artiklan tai direktiivin 2001/83/EY 31 artiklan mukaista vireillepanomenettelyä ole käynnistetty.

4. Laajennus voidaan panna täytäntöön vasta sen jälkeen, kun asiaan liittyvä viranomaislainen tai keskitettyyn myyntilupaan tehtävän laajennuksen tapauksessa komissio on muuttanut myyntiluvan myöntämispäätöstä hyväksytyyn laajennuksen mukaisesti ja ilmoittanut tästä haltijalle.

5. Kiireelliset turvallisuusrajoitukset ja turvallisuusnäkökohtiin liittyvät muutokset on pantava täytäntöön aikataulussa, josta haltija ja asiaan liittyvä viranomaislainen tai keskitetyn myyntiluvan tapauksessa haltija ja komissio ovat sopineet.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kiireelliset turvallisuusrajoitukset ja turvallisuusnäkökohtiin liittyvät muutokset, jotka liittyvät direktiivin 2001/82/EY 4 luvun tai direktiivin 2001/83/EY 4 luvun mukaisesti myönnettyihin myyntilupiin, on pantava täytäntöön aikataulussa, josta haltija ja viitejäsenvaltion toimivaltainen viranomaislainen – kuultuaan muita asiaan liittyviä viranomaisia – ovat sopineet.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

25 artikla

Jatkuva seuranta

Asiaan liittyvän viranomaislainen pyynnöstä haltijan on toimitettava viipymättä kaikki tietyn muutoksen täytäntöönpanoon liittyvät tiedot.

26 artikla

Tarkastelu

Komission yksiköt arvioivat kahden vuoden kuluessa 28 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettua päivämäärästä tämän asetuksen soveltamista muutosten luokittelun osalta ja ehdottavat tarvittavia muutoksia liitteiden I, II ja V mukauttamiseksi tieteellisen ja teknisen kehityksen mukaan.

27 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännös

1. Kumotaan asetukset (EY) N:o 1084/2003 ja (EY) N:o 1085/2003.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, asetuksia (EY) N:o 1084/2003 ja (EY) N:o 1085/2003 sovelletaan edelleen asianmukaisiin muutosilmoituksiin tai -hakemuksiin, joiden käsitteily on kesken 28 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettuna päivämääränä.

*28 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, 5 artiklassa säädettyjä ennakoimattomia muutoksia koskevia suosituksia voidaan pyytää, antaa ja julkaista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta voimaantuloapäivästä lähtien.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä marraskuuta 2008.

Komission puolesta
Günter VERHEUGEN
Varapuheenjohtaja

LIITE I

Myyntiluvan laajentaminen

1. Vaikuttavan aineen (vaikuttavien aineiden) muutokset:
  - a) vaikuttavan kemiallisen aineen korvaaminen toisella suolalla, esterillä, kompleksilla tai johdannaisella, jonka vaikuttava terapeuttinen osa on sama, kun teho-/turvallisuusominaisuudet eivät ole merkittävästi erilaiset;
  - b) korvaaminen toisella isomeerillä, eri isomeeriseoksella, seoksen korvaaminen eristetyllä isomeerillä (esimerkiksi rasemaatin korvaaminen yksittäisellä enantiomeerillä), kun teho-/turvallisuusominaisuudet eivät ole merkittävästi erilaiset;
  - c) vaikuttavan biologisen aineen korvaaminen hieman toisenlaisella molekyyliarakenteella, kun teho-/turvallisuusominaisuudet eivät ole merkittävästi erilaiset, lukuun ottamatta seuraavia:
    - ihmisen influenssaa vastaan tarkoitettujen kausiluonteisten, pandemiaa edeltävien ja pandemiarokotteiden vaikuttavien aineiden muuttaminen,
    - serotyypin, kannan tai vasta-aineen taikka serotyypin, kantojen tai vasta-aineiden yhdistelmän korvaaminen tai lisääminen eläimille tarkoitettussa lintuinfluenssa-, suu- ja sorkkatauti- tai bluetongue-rokotteessa,
    - kannan korvaaminen eläimille tarkoitettussa hevosinfluenssarokotteessa,
  - d) vasta-aineen tai muun materiaalin tuottamiseen käytetyn vektorin muuttaminen, mukaan lukien eri alkuperää olevat kantasolupankit, kun teho-/turvallisuusominaisuudet eivät ole merkittävästi erilaiset;
  - e) radioaktiivisen aineen uusi ligandi tai liittämismekanismi, kun teho-/turvallisuusominaisuudet eivät ole merkittävästi erilaiset;
  - f) muutos uuttoliuotuksessa tai kasviperäinen aine-kasvirohdostuote-suhteessa, kun teho-/turvallisuusominaisuudet eivät ole merkittävästi erilaiset.
2. Vahvuuden, lääkemuodon ja antoreitin muutokset:
  - a) biologisen hyötyosuuden muuttaminen;
  - b) farmakokinetiikan, esimerkiksi vapautumisnopeuden, muuttaminen;
  - c) vahvuuden muuttaminen tai uuden vahvuuden lisääminen;
  - d) lääkemuodon muuttaminen tai uuden lääkemuodon lisääminen;
  - e) antoreitin muuttaminen tai uuden antoreitin lisääminen. ⁽¹⁾
3. Muut tuotantoeläimillä käytettävien eläinlääkkeiden muutokset: kohde-eläinlajin muuttaminen tai lisääminen.

⁽¹⁾ Parenteraalisen antotavan osalta on erotettava toisistaan valtimonsisäinen, laskimonsisäinen, lihaksensisäinen, ihonalainen ja muu antoreitti. Siipikarjan rokotuksissa antoreittiä hengitysteitse tai suun tai silmän kautta (sumute) pidetään samanarvoisina antoreitteinä.

LIITE II

Muutosten luokittelu

1. Seuraavat muutokset luokitellaan tyyppin IA pieniksi muutoksiksi:
  - a) Puhtaasti hallinnolliset muutokset, jotka liittyvät seuraavien tunniste- ja yhteystietoihin:
    - haltija,
    - valmistusprosessissa tai lopputuotteessa käytetyn lähtöaineen, reagenssin, välituotteen tai vaikuttavan aineen valmistaja tai toimittaja.
  - b) Muutokset, jotka liittyvät jonkin valmistuspaikan poistamiseen, mukaan luettuna vaikuttavan aineen, välituotteen tai lopputuotteen valmistuspaikka, pakkauspaikka, erän vapauttamisesta vastaava valmistaja, paikka jossa eräkontrolli tapahtuu.
  - c) Muutokset, jotka liittyvät hyväksytytyn fysikaalis-kemiallisen testimenetelmän pieniin muutoksiin, kun päivitetyn menetelmän on osoitettu olevan vähintään aiempaa testimenetelmää vastaava, asianmukaiset validointitutkimukset on suoritettu ja tulokset osoittavat, että päivitetty testimenetelmä on vähintään aiempaa testimenetelmää vastaava.
  - d) Muutokset, jotka liittyvät vaikuttavaan aineen tai apuaineen laatuvaatimuksiin tehtyihin muutoksiin, jotta noudatettaisiin Euroopan farmakopean tai jäsenvaltion kansallisen farmakopean asianomaista päivitettyä monografiaa, kun muutos on tehty yksinomaan farmakopean noudattamiseksi eikä valmistellelle ominaisia laatuvaatimuksia ole muutettu.
  - e) Muutokset, jotka liittyvät pakkausmateriaalin – joka ei joudu kosketuksiin lopputuotteen kanssa – muutoksiin, jotka eivät vaikuta lääkkeen antamiseen, käyttöön, turvallisuuteen tai säilyvyyteen.
  - f) Muutokset, jotka liittyvät laatuvaatimusrajojen tiukentamiseen, kun muutos ei ole seurausta aiemman arvioinnin perusteella tehdystä sitoumuksesta tarkistaa vaatimusrajoja eikä tulosta valmistuksen aikana esiin tulleista odottamattomista tapahtumista.
2. Seuraavat muutokset luokitellaan tyyppin II huomattaviksi muutoksiksi:
  - a) Muutokset, jotka liittyvät uuden terapeuttisen käyttöaiheen lisäämiseen tai olemassa olevan muuttamiseen.
  - b) Muutokset, jotka liittyvät valmisteyhteenvetoon merkittäviin muutoksiin erityisesti uusien laatuun, prekliinisiin tai kliinisiin seikkoihin taikka lääkevalvontaan liittyvien löydösten vuoksi.
  - c) Muutokset, jotka liittyvät hyväksytytyn laatuvaatimusten, rajojen tai hyväksymisedellytysten muutoksiin, kun kyseessä on nykyisin hyväksytytyn rajojen ulkopuolella tapahtuva muutos
  - d) Muutokset, jotka liittyvät vaikuttavan aineen tai lopputuotteen valmistusprosessin, koostumuksen, laatuvaatimusten tai epäpuhtausprofiilin huomattaviin muutoksiin, joilla saattaa olla merkittävä vaikutus lääkkeen laatuun, turvallisuuteen tai tehoon.
  - e) Muutokset, jotka liittyvät biologisen lääkkeen vaikuttavan aineen valmistusprosessin tai -paikan muutoksiin.
  - f) Muutokset, jotka liittyvät uuden suunnitteluavaruuden (design space) käyttöönottoon tai hyväksytytyn laajentamiseen, kun suunnitteluavaruus on kehitetty asianmukaisten eurooppalaisten ja kansainvälisten tieteellisten suuntaviivojen mukaisesti.
  - g) Muutokset, jotka koskevat muutosta tai lisäystä muuhun kuin elintarvikkeiden tuotantoon tarkoitettuun kohde-eläinlajiin.

- h) Muutokset, jotka koskevat serotyypin, kannan tai vasta-aineen taikka serotyyppien, kantojen tai vasta-aineiden yhdistelmän korvaamista tai lisäämistä eläimille tarkoitettussa lintuinfluenssa-, suu- ja sorkkatauti- tai bluetongue-rokotteessa.
  - i) Muutokset, jotka koskevat kannan korvaamista eläimille tarkoitettussa hevosinfluenssarokotteessa.
  - j) Muutokset, jotka liittyvät ihmisten influenssaa vastaan tarkoitettujen kausiluonteisten, pandemiaa edeltävien ja pandemiarokotteiden vaikuttavien aineiden muutoksiin.
  - k) Muutokset, jotka liittyvät eläinlääkkeen varoajan muutoksiin.
-

LIITE III

7 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu muutosten ryhmittely

1. Yksi muutoksista ryhmässä on myyntiluvan laajennus.
2. Yksi muutoksista ryhmässä on tyyppin II huomattava muutos; kaikki muut muutokset ryhmässä ovat muutoksia, jotka johtuvat kyseisestä tyyppin II huomattavasta muutoksesta.
3. Yksi muutoksista ryhmässä on tyyppin IB pieni muutos; kaikki muut muutokset ryhmässä ovat pieniä muutoksia, jotka johtuvat kyseisestä tyyppin IB pienestä muutoksesta.
4. Kaikki muutokset ryhmässä liittyvät yksinomaan hallinnollisiin muutoksiin valmisteyhteenvedossa, pakkausmerkinnöissä ja pakkausselosteessa.
5. Kaikki muutokset ryhmässä ovat muutoksia vaikuttavan aineen päätiedot sisältävään asiakirjaan (Active Substance Master File), rokoteantigeenin päätiedot sisältävään asiakirjaan (Vaccine Antigen Master File) tai veriplasman päätiedot sisältävään asiakirjaan (Plasma Master File).
6. Kaikki muutokset ryhmässä liittyvät hankkeeseen, jolla on tarkoitus parantaa kyseisen lääkkeen tai sen vaikuttavien aineiden valmistusprosessia ja laatua.
7. Kaikki muutokset ryhmässä ovat muutoksia, jotka vaikuttavat ihmisten influenssaa vastaan tarkoitettujen pandemia-rokotteiden laatuun.
8. Kaikki muutokset ryhmässä ovat muutoksia direktiivin 2001/83/EY 8 artiklan 3 kohdan ia ja n alakohdassa tai direktiivin 2001/82/EY 12 artiklan 3 kohdan k ja o alakohdassa tarkoitettuun lääketurvajärjestelmään.
9. Kaikki muutokset ryhmässä johtuvat tietystä kiireellisestä turvallisuusrajoituksesta ja ne on toimitettu 22 artiklan mukaisesti.
10. Kaikki muutokset ryhmässä liittyvät tietyn tuoteryhmän pakkausmerkinnän täytäntöönpanoon.
11. Kaikki muutokset ryhmässä johtuvat tietyn säännöllisen turvallisuuskatsauksen arvioinnista.
12. Kaikki muutokset ryhmässä johtuvat tietystä hyväksynnän jälkeisestä tutkimuksesta, joka on tehty haltijan valvonmassa.
13. Kaikki muutokset ryhmässä johtuvat asetuksen (EY) N:o 726/2004 14 artiklan 7 kohdan nojalla toteutetusta erityisvelvoitteesta.
14. Kaikki muutokset ryhmässä johtuvat asetuksen (EY) N:o 726/2004 14 artiklan 8 kohdan tai 39 artiklan 7 kohdan, direktiivin 2001/83/EY 22 artiklan tai direktiivin 2001/82/EY 26 artiklan 3 kohdan nojalla toteutetusta erityis-menettelystä tai -edellytyksestä.

LIITE IV

Toimitettavat tiedot

1. Luettelo kaikista myyntiluvista, joihin ilmoitus tai hakemus vaikuttaa.
2. Kuvaus kaikista toimitetuista muutoksista, mukaan lukien seuraavat tiedot:
  - a) kun kyseessä on tyyppin IA pieni muutos, kunkin kuvatun muutoksen täytäntöönpanopäivä
  - b) kun kyseessä on tyyppin IA pieni muutos, joka ei edellytä välitöntä ilmoittamista, kuvaus kaikista tyyppin IA pienistä muutoksista, jotka on tehty 12 viime kuukauden aikana kyseisen myyntiluvan ehtoihin ja joista ei ole vielä ilmoitettu.
3. Kaikki tarvittavat asiakirjat, jotka on lueteltu 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa ohjeistoissa.
4. Jos muutos johtaa muihin muutoksiin tai on seurausta muista muutoksista saman myyntiluvan ehtoihin, kuvaus näiden muutosten suhteesta.
5. Jos kyseessä on muutos keskitettyyn myyntilupaan, neuvoston asetuksessa (EY) N:o 297/95 ⁽¹⁾ säädetty asianmukainen maksu.
6. Jos kyseessä on muutos jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämään myyntilupaan:
  - a) luettelo kyseisistä jäsenvaltioista ja tarpeen mukaan tiedot viitejäsenvaltiosta
  - b) asiaankuuluvat maksut, joista säädetään asianomaisten jäsenvaltioiden sovellettavissa kansallisissa säädöksissä.

⁽¹⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 1.

LIITE V

OSA 1:

Muutokset, jotka koskevat muutosta tai lisäystä terapeuttisiin käyttöaiheisiin.

OSA 2:

1. Muutokset, jotka koskevat muutosta tai lisäystä muuhun kuin elintarvikkeiden tuotantoon tarkoitettuun kohde-eläinlajiin.
  2. Muutokset, jotka koskevat serotyypin, kannan tai vasta-aineen taikka serotyyppien, kantojen tai vasta-aineiden yhdistelmän korvaamista tai lisäämistä eläimille tarkoitettussa lintuinfluenssa-, suu- ja sorkkatauti- tai bluetongue-rokotteessa.
  3. Muutokset, jotka koskevat kannan korvaamista eläimille tarkoitettussa hevosinfluenssarokotteessa.
-

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1235/2008,**annettu 8 päivänä joulukuuta 2008,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kolmansista maista tuotavien luonnonmukaisten tuotteiden tuontijärjestelyjen osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta 28 päivänä kesäkuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007⁽¹⁾ ja erityisesti sen 33 artiklan 2 kohdan, 38 artiklan d alakohdan ja 40 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 ja 33 artikla sisältävät luonnonmukaisten tuotteiden tuontia koskevat yleiset säännökset. Sen varmistamiseksi, että kyseisiä säännöksiä sovelletaan asianmukaisesti ja yhdenmukaisella tavalla, olisi vahvistettava niiden soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja menettelyt.
- (2) Koska vuodesta 1992 lähtien on kertynyt huomattavasti kokemusta vastaavat takeet antavien tuotteiden tuonnista, tarkastusviranomaisille ja tarkastuslaitoksille olisi suotava suhteellisen lyhyt määräaika hakea luetteloon sisällyttämistä vastaavuustarkoituksessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan mukaisesti. Koska luonnonmukaista tuotantoa ja luonnonmukaisten tuotteiden merkintää koskevien yhteisön sääntöjen suorasta soveltamisesta ei ole kokemuksia yhteisön alueen ulkopuolella, olisi suotava enemmän aikaa tarkastuslaitoksille ja tarkastusviranomaisille, jotka hakevat luetteloon sisällyttämistä vaatimustenmukaisuustarkoituksessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 artiklan mukaisesti. Sen vuoksi hakemusten lähettämiseksi ja tarkastelemiseksi olisi suotava pidempi määräaika.
- (3) Kun tuotteet tuodaan asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 artiklan mukaisesti, asianomaisten toimijoiden olisi pystyttävä esittämään asiakirjaselvitykset. Tälle asiakirjaselvitykselle on tarpeen vahvistaa malli. Asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan mukaisesti tuoduista tuotteista olisi esitettävä tarkastussertifikaatti. On tarpeen vahvistaa kyseisen sertifikaatin myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Lisäksi olisi vahvistettava menettely, jolla yhteisön tasolla yhteensovitetaan tietyt tarkastukset sil-

loin, kun nämä tarkastukset koskevat kolmansista maista tuotuja, yhteisön markkinoilla luonnonmukaisina tuotteina kaupantaidettaviksi tarkoitettuja tuotteita.

- (4) Argentiina, Australia, Costa Rica, Intia, Israel, Sveitsi ja Uusi-Seelanti kuuluivat aiemmin kolmansiin maihin, joista tuotuja tuotteita voitiin pitää yhteisössä kaupan luonnonmukaisina tuotteina maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2092/91 säädetyn tuontia kolmansista maista koskevan järjestelmän yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä huhtikuuta 2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 345/2008⁽²⁾ nojalla. Komissio on tarkastellut näiden maiden tilannetta uudelleen asetuksessa (EY) N:o 834/2007 vahvistettujen perusteiden mukaisesti ottaen huomioon sovelletut tuotantosäännöt ja kokemukset, joita on saatu kyseisistä, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 11 artiklan 1 kohdassa aiemmin luetelluista kolmansista maista peräisin olevien luonnonmukaisten tuotteiden tuonnissa. Tältä perustalta komissio on tullut siihen tulokseen, että edellytykset Argentiinan, Australian, Cost Rican, Intian, Israelin ja Uuden-Seelannin sisällyttämiseksi kolmansien maiden vastaavuusluetteloon asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti täyttyvät.
- (5) Euroopan yhteisö ja Sveitsin valaliitto ovat tehneet maataloustuotteiden kauppaa koskevan sopimuksen⁽³⁾, joka hyväksyttiin neuvoston ja komission päätöksellä 2002/309/EY⁽⁴⁾. Sopimuksen liite 9 kattaa luonnonmukaisesti tuotetut maataloustuotteet ja elintarvikkeet, ja siinä määrätään, että osapuolten on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet niin, että toisen osapuolen lainsäädännön ja asetusten mukaisia luonnonmukaisia tuotteita voidaan tuoda ja saattaa markkinoille. Selkeyden vuoksi myös Sveitsi olisi sisällytettävä kolmansien maiden vastaavuusluetteloon asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (6) Jäsenvaltioiden viranomaisille on kertynyt huomattavaa kokemusta ja asiantuntemusta luonnonmukaisten tuontituotteiden yhteisöön pääsyn sallimisessa. Tätä kokemusta olisi hyödynnettävä laadittaessa ja ylläpidettäessä luetteloita kolmansista maista, tarkastuslaitoksista ja tarkastusviranomaisista, ja komission olisi pystyttävä ottamaan huomioon jäsenvaltioiden ja muiden asiantuntijoiden laatimat raportit. Asianomaiset tehtävät olisi jaettava oikeudenmukaisesti ja oikeasuhteisesti.

⁽²⁾ EUVL L 108, 18.4.2008, s. 8.⁽³⁾ EYVL L 114, 30.4.2002, s. 132.⁽⁴⁾ EYVL L 114, 30.4.2002, s. 1.⁽¹⁾ EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

- (7) Olisi säädettävä siirtymätoimenpiteistä, joita sovelletaan kolmansien maiden esittämiin ja komission ennen 1 päivää tammikuuta 2009 vastaanottamiin hakemuksiin, ottaen huomioon, että asetusta (EY) N:o 834/2007 sovelletaan kyseisestä päivästä alkaen.
- (8) Jottei kansainvälinen kauppa häiriintyisi ja helpotettaisiin siirtymistä asetuksessa (ETY) N:o 2092/91 vahvistetuista säännöistä asetuksessa (EY) N:o 834/2007 vahvistettuihin sääntöihin, on tarpeen jatkossakin sallia jäsenvaltioiden mahdollisuus jatkaa lupien myöntämistä maahantuojille tapauskohtaisesti tuotteiden saattamiseksi yhteisön markkinoille siihen saakka, kun uusien sääntöjen toiminnan edellyttämät toimenpiteet on otettu käyttöön, erityisesti asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tarkastuslaitosten ja tarkastusviranomaisten hyväksymisen osalta. Tämä mahdollisuus olisi poistettava asteittain sitä mukaa kuin kyseisessä artiklassa tarkoitettu luettelo tarkastuslaitoksista valmistuu.
- (9) Avoimuuden lisäämiseksi ja tämän asetuksen soveltamisen varmistamiseksi olisi säädettävä sähköisestä järjestelmästä tietojen vaihtamiseksi komission, jäsenvaltioiden, kolmansien maiden, tarkastuslaitosten ja tarkastusviranomaisten kesken.
- (10) Tässä asetuksessa vahvistetuilla yksityiskohtaisilla säännöillä korvataan komission asetuksessa (EY) N:o 345/2008 ja tarkastustodistusta koskevien säännösten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 11 artiklan mukaisessa tuonnissa kolmansista maista 20 päivänä kesäkuuta 2008 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 605/2008⁽¹⁾ vahvistetut säännöt. Sen vuoksi on syytä kumota mainitut asetukset ja korvata ne uudella asetuksella.
- (11) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat luonnonmukaisen tuotannon sääntelykomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 ja 33 artiklassa säädettyä vaatimustenmukaisten tuotteiden ja

vastaavat takeet antavien tuotteiden tuontia koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'tarkastussertifikaatilla' asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua, yhden lähetyksen kattavaa tarkastussertifikaattia;
- 2) 'asiakirjaselvityksellä' komission asetuksen (EY) N:o 889/2008⁽²⁾ 68 artiklassa ja tämän asetuksen 6 artiklassa tarkoitettua asiakirjaa, jonka malli vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä II;
- 3) 'lähetyksellä' samaan tai useampaan yhdistetyn nimikkeistön koodiin kuuluvaa tuotemäärää, jolle on annettu yksi ainoa tarkastussertifikaatti, joka lähetetään samalla kuljetusvälineellä ja joka tuodaan samasta kolmannesta maasta;
- 4) 'ensimmäisellä vastaanottajalla' asetuksen (EY) N:o 889/2008 2 artiklan d alakohdassa määriteltyä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä;
- 5) 'lähetyksen tarkastamisella' jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten tekemää tarkastussertifikaatin tarkastusta tämän asetuksen 13 artiklan noudattamisen varmistamiseksi ja, jos nämä viranomaiset katsovat aiheelliseksi, itse tuotteiden tarkastusta asetuksen (EY) N:o 834/2007, asetuksen (EY) N:o 889/2008 ja tämän asetuksen vaatimusten osalta;
- 6) 'jäsenvaltioiden asianomaisilla viranomaisilla' jäsenvaltioiden nimeämiä tulliviranomaisia tai muita viranomaisia;
- 7) 'arviointikertomuksella' asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 artiklan 2 kohdassa ja 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua arviointikertomusta, jonka on laatinut ISO-standardin 17011 vaatimukset täyttävä riippumaton kolmas osapuoli tai asianomainen toimivaltainen viranomainen ja joka sisältää tiedot asiakirjojen tarkastelusta, myös tämän asetuksen 4 artiklan 3 kohdan b alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista kuvauksista, toimitiloissa tehdyistä tarkastuksista, mukaan lukien kriittisistä kohteista, ja asianomaisissa kolmansissa maissa suoritetusta riskeihin painottuneesta todistajien kuulemisesta.

⁽¹⁾ EUVL L 166, 27.6.2008, s. 3.

⁽²⁾ EUVL L 250, 18.9.2008, s. 1.

II OSASTO

VAATIMUSTENMUKAISTEN TUOTTEIDEN TUONTI

1 LUKU

Luettelo vaatimustenmukaisuustarkoituksessa hyväksytyistä tarkastuslaitoksista ja tarkastusviranomaisista

3 artikla

Vaatimustenmukaisuustarkoituksessa hyväksytyistä tarkastuslaitoksista ja tarkastusviranomaisista tehtävän luettelon laatiminen ja sisältö

1. Komissio laatii luettelon tarkastuslaitoksista ja tarkastusviranomaisista, jotka on hyväksytty vaatimustenmukaisuustarkoituksessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Luettelo julkaistaan tämän asetuksen liitteessä I. Menettelyt luettelon laatimiseksi ja muuttamiseksi vahvistetaan tämän asetuksen 4, 16 ja 17 artiklassa. Luettelo julkaistaan internetissä tämän asetuksen 16 artiklan 4 kohdan ja 17 artiklan mukaisesti.

2. Luettelo sisältää kustakin tarkastuslaitoksesta tai tarkastusviranomaisesta kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella voidaan tarkastaa, onko yhteisön markkinoille saatetut tuotteet tarkastanut asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytty tarkastuslaitos tai tarkastusviranomainen, ja erityisesti seuraavat tiedot:

- a) tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen nimi ja osoite, myös sähköposti- ja internetosoitteet ja tunnusnumero;
- b) asianomaiset kolmannet maat, joista tuotteet ovat peräisin;
- c) asianomaiset tuoteluokat kunkin kolmannen maan osalta;
- d) luetteloon sisällyttämisen kesto;
- e) internetiosoite, jossa on saatavilla luettelo tarkastusjärjestelmän soveltamisalaan kuuluvista toimijoista, mukaan lukien toimijoiden sertifiointiasema ja asianomaiset tuoteluokat, sekä toimijat ja tuotteet, joiden sertifiointi on keskeytetty tai lakkautettu.

4 artikla

Hakumenettely vaatimustenmukaisuustarkoituksessa hyväksytyistä tarkastuslaitoksista ja tarkastusviranomaisista tehtävään luetteloon sisällyttämiseksi

1. Sen jälkeen, kun komissio on vastaanottanut luetteloon sisällyttämistä koskevan hakemuksen asianomaisen tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen edustajalta, se harkitsee, hyväk-

syykö ja sisällyttääkö se tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen 3 artiklassa säädettyyn luetteloon. Ensimmäisen luettelon laatimisessa otetaan huomioon ainoastaan täydelliset hakemukset, jotka on vastaanotettu ennen 31 päivää lokakuuta 2011 ja laadittu komission 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti saataville asettaman mallihakemuksen mukaisesti. Seuraavina kalenterivuosina huomioon otetaan ainoastaan täydelliset hakemukset, jotka on vastaanotettu ennen kunkin vuoden 31 päivää lokakuuta.

2. Hakemuksen voivat esittää yhteisöön tai kolmanteen maahan sijoittautuneet tarkastuslaitokset tai tarkastusviranomaiset.

3. Hakemuksen on koostuttava teknisestä asiakirjasta, jonka on sisällettävä kaikki tiedot, joita komissio tarvitsee varmistaakseen, että asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät kaikkien yhteisöön vietäviksi tarkoitettujen luonnonmukaisten tuotteiden osalta, eli:

- a) yleiskatsaus tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen toiminnasta asianomaisessa kolmannessa maassa tai asianomaisissa kolmansissa maissa, mukaan lukien arvio asianomaisten toimijoiden määrästä ja niiden maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden odotetusta luonteesta ja määristä, jotka ovat peräisin asianomaisesta kolmannesta maasta tai asianomaisista kolmansista maista ja tarkoitettu vietäviksi yhteisöön asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen sääntöjen nojalla;
- b) yksityiskohtainen kuvaus siitä, kuinka asetuksen (EY) N:o 834/2007 II, III ja IV osasto ja asetuksen (EY) N:o 889/2008 säännökset on pantu täytäntöön asianomaisessa kolmannessa maassa tai kussakin asianomaisista kolmansista maista;
- c) jäljennös asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa vahvistetusta arviointikertomuksesta, jossa:
  - i) todistetaan, että tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen kyky täyttää asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetut edellytykset on arvioitu riittävällä tavalla;
  - ii) annetaan takeet asetuksen (EY) N:o 834/2007 27 artiklan 2, 3, 5, 6 ja 12 kohdassa tarkoitetuista tekijöistä;

iii) vakuutetaan, että tarkastuslaitos tai tarkastusviranomainen noudattaa asetuksen (EY) N:o 889/2008 IV osastossa vahvistettuja tarkastusvaatimuksia ja varotoimenpiteitä; ja

- iv) vahvistetaan, että tarkastuslaitos tai tarkastusviranomaisen on tosiasiallisesti täyttänyt tarkastustehtävänsä näiden edellytysten ja vaatimusten mukaisesti;
- d) todisteet siitä, että tarkastuslaitos tai tarkastusviranomaisen on ilmoittanut toiminnastaan asianomaisen kolmannen maan viranomaisille, ja sen sitoumus noudattaa asianomaisen kolmannen maan viranomaisten sille asettamia oikeudellisia vaatimuksia;
- e) internetosoite, jossa on luettelo tarkastusjärjestelmän soveltamisalaa kuuluvista toimijoista, ja yhteyspiste, josta saa tiedot toimijoiden sertifiointiasemasta ja asianomaisista tuoteluokista sekä toimijoista ja tuotteista, joiden sertifiointi on keskeytetty tai lakkautettu;
- f) sitoumus noudattaa tämän asetuksen 5 artiklan säännöksiä;
- g) muut mahdolliset tarkastuslaitoksen, tarkastusviranomaisen tai komission tärkeiksi katsomat tiedot.
4. Tarkastellessaan tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen luetteloon sisällyttämistä koskevaa hakemusta ja milloin tahansa luetteloon sisällyttämisen jälkeen komissio voi pyytää lisätietoja, mukaan lukien riippumattomien asiantuntijoiden paikalla tehdystä tarkastuksesta laatiman yhden tai useamman raportin esittäminen. Lisäksi komissio voi riskiarvioinnin perusteella ja sääntöjenvastaisuuksia epäiltäessä pyytää nimeamiään asiantuntijoita tekemään tarkastuksen paikalla.
5. Komissio arvioi, ovatko 3 kohdassa tarkoitettu tekninen asiakirja ja 4 kohdassa tarkoitettut tiedot tyydyttäviä, ja se voi sen jälkeen päättää hyväksyä tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen ja sisällyttää sen luetteloon. Päätös tehdään asetuksen (EY) N:o 834/2007 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5 artikla

Vaatimustenmukaisuustarkoituksessa hyväksytyistä tarkastuslaitoksista ja tarkastusviranomaisista tehdyn luettelon hallinnointi ja tarkistaminen

1. Tarkastuslaitos tai tarkastusviranomaisen voi olla sisällytettyä 3 artiklassa tarkoitettuun luetteloon ainoastaan, kun se täyttää seuraavat velvoitteet:

- a) jos sen jälkeen, kun tarkastuslaitos tai tarkastusviranomaisen on sisällytetty luetteloon, tehdään muutoksia tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen soveltamiin toimenpiteisiin, tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen on ilmoitettava asiasta komissiolle; komissiolle on myös esitettävä pyyntö,

jos halutaan muuttaa 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tarkastuslaitosta tai tarkastusviranomaista koskevia tietoja;

- b) luetteloon sisällytetyn tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen on pidettävä saatavilla ja ilmoitettava ensimmäisestä pyynnöstä kaikki sen kolmannessa maassa toteuttamaan tarkastustoimintaan liittyvät tiedot; sen on sallittava komission nimeämille asiantuntijoille pääsy toimitiloihinsa ja laitoksiinsa;
- c) viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä maaliskuuta tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen on toimitettava komissiolle suppea vuosikertomus; vuosikertomuksessa on päivitettävä 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun teknisen asiakirjan tiedot; siinä on erityisesti kuvattava tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen kolmansissa maissa edellisen vuoden aikana toteuttamia tarkastustoimia, saavutettuja tuloksia, havaittuja sääntöjenvastaisuuksia ja rikkomisia sekä toteutettuja korjaavia toimenpiteitä. Sen on lisäksi sisällettävä viimeisin arviointikertomus tai tällaisen kertomuksen päivitetty versio, jonka on sisällettävä tulokset säännöllisesti paikalla suoritetuista arvioinneista, valvonnasta ja monivuotisesta uudelleenarvioinnista asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Komissio voi pyytää muita tarpeelliseksi katsottuja tietoja;
- d) saatujen tietojen perusteella komissio voi milloin tahansa muuttaa tarkastuslaitosta tai tarkastusviranomaista koskevia eritelmiä ja keskeyttää kyseisen laitoksen tai viranomaisen sisällyttämisen 3 artiklassa tarkoitettuun luetteloon; samanlainen päätös voidaan myös tehdä, jos tarkastuslaitos tai tarkastusviranomaisen ei ole toimittanut vaadittuja tietoja tai jos se ei ole suostunut paikalla tehtävään tarkastukseen;
- e) tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen on asetettava asianomaisten osapuolten saataville internetsivustolle säännöllisesti päivitettävä luettelo luonnonmukaisiksi sertifioiduista toimijoista ja tuotteista.

2. Jos tarkastuslaitos tai tarkastusviranomaisen ei toimita 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua vuosikertomusta, ei pidä saatavilla tai toimita kaikkia tekniseen asiakirjaansa, tarkastusjärjestelmänsä tai luonnonmukaisiksi sertifioiduista toimijoista ja tuotteista laadittuun, päivitettyyn luetteloon liittyviä tietoja tai ei suostu paikalla tehtävään tarkastukseen komission pyynnöstä ajanjaksona, jonka komissio määrittää ongelman vakavuuden mukaan ja joka ei tavallisesti voi olla alle 30 päivää, kyseinen tarkastuslaitos tai tarkastusviranomaisen voidaan poistaa tarkastuslaitosten ja tarkastusviranomaisien luettelosta asetuksen (EY) N:o 834/2007 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Jos tarkastuslaitos tai tarkastusviranomaisen ei toteuta tarkoituksenmukaisia ja oikea-aikaisia korjaavia toimia, komissio poistaa sen luettelosta viipymättä.

2 LUKU

Vaatimustenmukaisten tuotteiden tuonnissa vaadittu asiakirjaselvitys

6 artikla

Asiakirjaselvitys

1. Asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu, vaatimustenmukaisten tuotteiden tuonnissa vaadittu asiakirjaselvitys on tämän asetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti laadittava tämän asetuksen liitteessä II vahvistetun mallin mukaisesti, ja sen on sisällettävä vähintään kaikki mallissa esitetyt osat.

2. Alkuperäisen asiakirjaselvityksen laatijan on oltava tarkastuslaitos tai tarkastusviranomainen, joka on hyväksytty kyseisen asiakirjan antajaksi 4 artiklassa tarkoitetulla päätöksellä.

3. Asiakirjaselvityksen antavan viranomaisen tai laitoksen on noudatettava 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja sääntöjä sekä sääntöjä, jotka esitetään mallissa, täyttöohjeissa ja suuntaviivoissa, jotka komissio asettaa saataville 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun, asiakirjojen sähköisen vaihdon mahdollistavan tietojärjestelmän avulla.

III OSASTO

VASTAAVAT TAKEET ANTAVIEN TUOTTEIDEN TUONTI

1 LUKU

Luettelo hyväksytyistä kolmansista maista

7 artikla

Kolmansista maista tehtävän luettelon laatiminen ja sisältö

1. Komissio laatii hyväksytyjen kolmansien maiden luettelon asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Hyväksytyjen maiden luettelo vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä III. Menettelyt luettelon laatimiseksi ja muuttamiseksi vahvistetaan tämän asetuksen 8 ja 16 artiklassa. Luettelon muutokset julkaistaan internetissä tämän asetuksen 16 artiklan 4 kohdan ja 17 artiklan mukaisesti.

2. Luettelo sisältää kustakin kolmannelta maasta kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella voidaan tarkastaa, onko yhteisön markkinoille saatettuihin tuotteisiin sovellettu asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyä kolmannen maan tarkastusjärjestelmää, ja erityisesti seuraavat tiedot:

- a) asianomaiset tuoteluokat;
- b) tuotteiden alkuperä;
- c) viittaus kolmannessa maassa sovellettuihin tuotantostandardeihin;

d) tarkastusjärjestelmästä kolmannessa maassa vastaava toimivaltainen viranomainen ja sen osoite, myös sähköposti- ja internetosoitteet;

e) kolmannen maan tarkastusviranomainen tai tarkastusviranomaiset ja/tai kyseisen toimivaltaisen viranomaisen tarkastusten tekijöiksi hyväksymä tarkastuslaitos tai hyväksymät tarkastuslaitokset, niiden osoitteet, tapauksen mukaan myös sähköposti- ja internetosoitteet;

f) viranomainen tai viranomaiset tai tarkastuslaitos tai tarkastuslaitokset, jotka kolmannessa maassa vastaavat sertifiikaattien myöntämisestä yhteisöön vientiä varten, niiden osoitteet ja tunnusnumerot, ja tapauksen mukaan myös niiden sähköposti- ja internetosoitteet;

g) luetteloon sisällyttämisen kesto.

8 artikla

Hakumenettely kolmansista maista tehtävään luetteloön sisällyttämiseksi

1. Sen jälkeen, kun komissio on vastaanottanut asianomaisen kolmannen maan edustajalta hakemuksen maan sisällyttämiseksi 7 artiklassa säädettyyn luetteloön, se harkitsee, sisällytetäänkö kolmas maa luetteloön.

2. Komissio harkitsee luetteloön sisällyttämistä koskevaa hakemusta ainoastaan, jos se täyttää seuraavat ennakoedellytykset.

Luetteloön sisällyttämistä koskevan hakemuksen on koostuttava teknisestä asiakirjasta, jonka on sisällettävä kaikki tiedot, joita komissio tarvitsee varmistaakseen, että asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 1 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät yhteisöön vietäviksi tarkoitettujen tuotteiden osalta, eli:

- a) yleiset tiedot luonnonmukaisen tuotannon kehittymisestä asianomaisessa kolmannessa maassa, tuotetut tuotteet, viljelyala, tuotantoalueet, tuottajien määrä, elintarvikkeiden jalostus;
- b) arvio yhteisöön vietäviksi tarkoitettujen luonnonmukaisten maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden odotetusta luonteesta ja määristä;
- c) kolmannessa maassa sovelletut tuotantostandardit ja arvio siitä, vastaavatko ne yhteisössä sovellettuja standardeja;
- d) kolmannessa maassa sovellettu tarkastusjärjestelmä, mukaan lukien toimivaltaisten viranomaisten kolmannessa maassa toteuttamat seuranta- ja valvontatoimet, ja arvio sen vastavasta tehokkuudesta verrattuna yhteisössä sovellettuun tarkastusjärjestelmään;

- e) internetosoite tai muu osoite, jossa on luettelo tarkastusjärjestelmän soveltamisalaan kuuluvista toimijoista, ja yhteyspiste, josta saa tiedot toimijoiden sertifiointiasemasta ja asianomaisista tuoteluokista;
- f) tiedot, joita kolmas maa ehdottaa sisällytettäväksi 7 artiklassa tarkoitettuun luetteloon;
- g) sitoumus noudattaa 9 artiklan säännöksiä;
- h) muut mahdolliset kolmannen maan tai komission tärkeäksi katsomat tiedot.

3. Tarkastellessaan hyväksytyjen kolmansien maiden luetteloon sisällyttämistä koskevaa hakemusta ja milloin tahansa luetteloon sisällyttämisen jälkeen komissio voi pyytää lisätietoja, mukaan lukien riippumattomien asiantuntijoiden paikalla tehdystä tarkastuksesta laatiman yhden tai useamman raportin esittäminen. Lisäksi komissio voi riskiarvioinnin perusteella ja sääntöjenvastaisuuksia epäiltäessä pyytää nimeämiään asiantuntijoita tekemään tarkastuksen paikalla.

4. Komissio arvioi, ovatko 2 kohdassa tarkoitettu tekninen asiakirja ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot tyydyttäviä, ja se voi sen jälkeen päättää hyväksyä kolmannen maan ja sisällyttää sen luetteloon. Päätös tehdään asetuksen (EY) N:o 834/2007 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

9 artikla

Kolmansista maista tehdyn luettelon hallinnointi ja tarkistaminen

1. Komissio arvioi luetteloon sisällyttämistä koskevaa hakemusta ainoastaan, jos asianomainen kolmas maa sitoutuu hyväksymään seuraavat edellytykset:
  - a) jos sen jälkeen, kun kolmas maa on sisällytetty luetteloon, tehdään muutoksia kolmannessa maassa voimassa oleviin toimenpiteisiin tai niiden soveltamiseen taikka erityisesti kolmannen maan tarkastusjärjestelmään, kolmannen maan on ilmoitettava tästä komissiolle; komissiolle on myös esitettävä pyyntö, jos halutaan muuttaa 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kolmatta maata koskevia tietoja;
  - b) asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa vuosikertomuksessa on päivitettävä tämän asetuksen 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen teknisen asiakirjan tiedot; siinä on erityisesti kuvattava toimivaltaisen viranomaisen kolmannessa maassa toteuttamia seuranta- ja valvontatoimia, saavutettuja tuloksia ja toteutettuja korjaavia toimenpiteitä;

- c) saatujen tietojen perusteella komissio voi milloin tahansa muuttaa kolmatta maata koskevia eritelmiä ja keskeyttää kyseisen maan sisällyttämisen 7 artiklassa tarkoitettuun luetteloon; samanlainen päätös voidaan myös tehdä, jos kolmas maa ei ole toimittanut vaadittuja tietoja tai jos se ei ole suostunut paikalla tehtävään tarkastukseen.

2. Jos kolmas maa ei toimita asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vuosikertomusta, ei pidä saatavilla tai toimita kaikkia tekniseen asiakirjaansa tai tarkastusjärjestelmäänsä liittyviä tietoja tai ei suostu paikalla tehtävään tarkastukseen komission pyynnöstä ajanjaksona, jonka komissio määrittää ongelman vakavuuden mukaan ja joka ei tavallisesti voi olla alle 30 päivää, kyseinen kolmas maa voidaan poistaa luettelosta asetuksen (EY) N:o 834/2007 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2 LUKU

Luettelo vastaavuustarkoituksessa hyväksytyistä tarkastuslaitoksista ja tarkastusviranomaisista

10 artikla

Vastaavuustarkoituksessa hyväksytyistä tarkastuslaitoksista ja tarkastusviranomaisista tehtävän luettelon laatiminen ja sisältö

1. Komissio laatii luettelon tarkastuslaitoksista ja tarkastusviranomaisista, jotka on hyväksytty vastaavuustarkoituksessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Luettelo julkaistaan tämän asetuksen liitteessä IV. Menettely luettelon laatimiseksi ja muuttamiseksi vahvistetaan tämän asetuksen 11, 16 ja 17 artiklassa. Luettelo julkaistaan internetissä tämän asetuksen 16 artiklan 4 kohdan ja 17 artiklan mukaisesti.

2. Luettelo sisältää kustakin tarkastuslaitoksesta tai tarkastusviranomaisesta kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella voidaan tarkastaa, onko yhteisön markkinoille saatetut tuotteet tarkastanut asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytty tarkastuslaitos tai tarkastusviranomainen, ja erityisesti seuraavat tiedot:

- a) tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen nimi, osoite ja tunnusnumero, ja tapauksen mukaan myös sen sähköpostija internetosoitteet;
- b) kolmannet maat, joita ei luetella 7 artiklassa säädettyssä luettelossa ja joista tuotteet ovat peräisin;
- c) asianomaiset tuoteluokat kunkin kolmannen maan osalta;
- d) luetteloon sisällyttämisen kesto; ja

e) internetosoite, jossa on luettelo tarkastusjärjestelmän soveltamisalaa kuuluvista toimijoista, ja yhteyspiste, josta saa tiedot toimijoiden sertifiointiasemasta ja asianomaisista tuoteluokista sekä toimijoista ja tuotteista, joiden sertifiointi on keskeytetty tai lakkautettu.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan b alakohdassa säädetään, tuotteet, jotka ovat peräisin niistä kolmansista maista, joihin viitataan 7 artiklassa tarkoitettussa hyväksytyjen kolmansien maiden luettelossa ja jotka kuuluvat luokkaan, jota ei tarkoiteta kyseisessä luettelossa, voidaan sisällyttää tässä artiklassa tarkoitettuun luetteloon.

11 artikla

Hakumenettely vastaavuustarkoituksessa hyväksytyistä tarkastuslaitoksista ja tarkastusviranomaisista tehtävään luetteloon sisällyttämiseksi

1. Sen jälkeen, kun komissio on vastaanottanut asianomaisen tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen edustajalta luetteloon sisällyttämistä koskevan hakemuksen, joka on komission 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti saataville asettaman mallihakemuksen mukainen, se harkitsee, sisällyttääkö se tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen 10 artiklassa säädettyyn luetteloon. Ensimmäisen luettelon laadinnassa otetaan huomioon ainoastaan täydelliset hakemukset, jotka on vastaanotettu viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2009. Seuraavina kalenterivuosina komissio tarpeen mukaan päivittää säännöllisesti luetteloa sellaisten täydellisten hakemusten perusteella, jotka on vastaanotettu ennen kunkin vuoden 31 päivää lokakuuta.

2. Hakemuksen voivat esittää yhteisöön tai kolmanteen maahan sijoittautuneet tarkastuslaitokset tai tarkastusviranomaiset.

3. Luetteloon sisällyttämistä koskevan hakemuksen on koostuttava teknisestä asiakirjasta, jonka on sisällettävä kaikki tiedot, joita komissio tarvitsee varmistaakseen, että asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 3 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät yhteisöön vietäviksi tarkoitettujen tuotteiden osalta, eli:

a) yleiskatsaus tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen toiminnasta asianomaisessa kolmannessa maassa tai asianomaisissa kolmansissa maissa, mukaan lukien arvio asianomaisten toimijoiden määrästä ja niiden maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden odotetusta luonteesta ja määrästä, jotka on tarkoitettu vietäviksi yhteisöön asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 1 ja 3 kohdassa vahvistettujen sääntöjen nojalla;

b) kuvaus kolmansissa maissa sovelletuista tuotantostandardeista ja tarkastustoimenpiteistä, mukaan lukien arvio siitä, vastaavatko nämä standardit ja toimenpiteet asetuksen (EY) N:o 834/2007 III, IV ja V osastoa ja asetuksessa (EY) N:o 889/2008 vahvistettuja asiaan liittyviä täytäntöönpanosääntöjä;

c) jäljennös asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 3 kohdan neljännessä alakohdassa vahvistetusta arviointikertomuksesta, jossa:

i) todistetaan, että tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen kyky täyttää asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 1 ja 3 kohdassa vahvistetut edellytykset on arvioitu riittävällä tavalla;

ii) vahvistetaan, että tarkastuslaitos tai tarkastusviranomainen on tosiasiallisesti täyttänyt tarkastustehtävänsä näiden edellytysten mukaisesti; ja

iii) osoitetaan ja vahvistetaan tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuotantostandardien ja tarkastustoimenpiteiden vastaavuus;

d) todisteet siitä, että tarkastuslaitos tai tarkastusviranomainen on ilmoittanut toiminnastaan kunkin asianomaisen kolmannen maan viranomaisille, ja sen sitoumus noudattaa kunkin asianomaisen kolmannen maan viranomaisten sille asettamia oikeudellisia vaatimuksia;

e) internetosoite, jossa on luettelo tarkastusjärjestelmän soveltamisalaa kuuluvista toimijoista, ja yhteyspiste, josta saa tiedot toimijoiden sertifiointiasemasta ja asianomaisista tuoteluokista sekä toimijoista ja tuotteista, joiden sertifiointi on keskeytetty tai lakkautettu;

f) sitoumus noudattaa 12 artiklan säännöksiä;

g) muut mahdolliset tarkastuslaitoksen, tarkastusviranomaisen tai komission tärkeiksi katsomat tiedot.

4. Tarkastellessaan tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen luetteloon sisällyttämistä koskevaa hakemusta ja milloin tahansa luetteloon sisällyttämisen jälkeen komissio voi pyytää lisätietoja, mukaan lukien riippumattoman asiantuntijan paikalla tehdystä tarkastuksesta laatiman yhden tai useamman raportin esittäminen. Lisäksi komissio voi riskiarvioinnin perusteella ja sääntöjenvastaisuuksia epäiltäessä pyytää nimeämiään asiantuntijoita tekemään tarkastuksen paikalla.

5. Komissio arvioi, ovatko 2 kohdassa tarkoitettu tekninen asiakirja ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot tyydyttäviä, ja se voi sen jälkeen päättää hyväksyä tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen ja sisällyttää sen luetteloon. Päätös tehdään asetuksen (EY) N:o 834/2007 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

12 artikla

Vastaavuustarkoituksessa hyväksytyistä tarkastuslaitoksista ja tarkastusviranomaisista tehdyn luettelon hallinnointi ja tarkistaminen

1. Tarkastuslaitos tai tarkastusviranomainen voi olla sisällytettyinä 10 artiklassa tarkoitettuun luetteloon ainoastaan, kun se täyttää seuraavat velvoitteet:

- a) jos sen jälkeen, kun tarkastuslaitos tai tarkastusviranomainen on sisällytetty luetteloon, tehdään muutoksia tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen soveltamiin toimenpiteisiin, tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen on ilmoitettava asiasta komissiolle; komissiolle on myös esitettävä pyyntö, jos halutaan muuttaa 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tarkastuslaitosta tai tarkastusviranomaista koskevia tietoja;
- b) viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä maaliskuuta tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen on toimitettava komissiolle suppea vuosikertomus. Vuosikertomuksessa on päivitettävä 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen teknisten asiakirjan tiedot. Siinä on erityisesti kuvattava tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen kolmansissa maissa edellisen vuoden aikana toteuttamia tarkastustoimia, saavutettuja tuloksia, havaittuja sääntöjenvastaisuuksia ja rikkomisia sekä toteutettuja korjaavia toimenpiteitä. Sen on lisäksi sisällettävä viimeisin arviointikertomus tai tällaisen kertomuksen päivitetty versio, jonka on sisällettävä tulokset säännöllisesti paikalla suorituista arvioinneista, valvonnasta ja monivuotisesta uudelleenarvioinnista asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Komissio voi pyytää muita tarpeelliseksi katsottuja tietoja;
- c) saatujen tietojen perusteella komissio voi milloin tahansa muuttaa tarkastuslaitosta tai tarkastusviranomaista koskevia eritelmiä ja keskeyttää kyseisen laitoksen tai viranomaisen sisällyttämisen 10 artiklassa tarkoitettuun luetteloon; samanlainen päätös voidaan myös tehdä, jos tarkastuslaitos tai tarkastusviranomainen ei ole toimittanut vaadittuja tietoja tai jos se ei ole suostunut paikalla tehtävään tarkastukseen;
- d) tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen on sähköisin keinoin asetettava asianomaisten osapuolten saataville säännöllisesti päivitettävä luettelo toimijoista ja luonnonmukaisiksi sertifioituista tuotteista.

2. Jos tarkastuslaitos tai tarkastusviranomainen ei toimita 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vuosikertomusta, ei pidä saatavilla tai toimita kaikkia tekniseen asiakirjaansa, tarkastusjärjestelmänsä tai toimijoista ja luonnonmukaisiksi sertifioituista tuotteista laadittuun, päivitettyyn luetteloon liittyviä tietoja tai ei suostu paikalla tehtävään tarkastukseen komission pyynnöstä ajanjaksona, jonka komissio määrittää ongelman vakavuuden mukaan ja joka ei tavallisesti voi olla alle 30 päivää, kyseinen tarkastuslaitos tai tarkastusviranomainen voidaan poistaa tarkas-

tuslaitosten ja tarkastusviranomaisten luettelosta asetuksen (EY) N:o 834/2007 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Jos tarkastuslaitos tai tarkastusviranomainen ei toteuta tarkoituksenmukaisia ja oikea-aikaisia korjaavia toimia, komissio poistaa sen luettelosta viipymättä.

3 LUKU

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan mukaisesti tuotujen tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen

13 artikla

Tarkastussertifikaatti

1. Asetuksen (EY) N:o 834/2007 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden lähetyksen, joka tuodaan mainitun asetuksen 33 artiklan mukaisesti, luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää

- a) alkuperäisen tarkastussertifikaatin esittämistä jäsenvaltion asianomaiselle viranomaiselle; ja
- b) jäsenvaltion asianomaisen viranomaisen lähetykselle suorittamaa tarkastusta ja tarkastussertifikaatin vahvistamista tämän artiklan 8 kohdan mukaisesti.

2. Alkuperäinen tarkastussertifikaatti on laadittava 17 artiklan 2 kohdan ja tämän artiklan 3–7 kohdan mukaisesti noudattaen liitteessä V vahvistettua mallia ja täyttöohjeita. Komissio asettaa mallin täyttöohjeet ja 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen suuntaviivojen saataville 17 artiklassa tarkoitettujen asiakirjojen sähköisen vaihdon mahdollistavan tietojärjestelmän avulla.

3. Jotta tarkastussertifikaatti hyväksyttäisiin, sen myöntäjän on oltava:

- a) 8 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyssä kolmannessa maassa sijaitseva 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tarkastusviranomainen tai tarkastuslaitos, joka on hyväksytty myöntämään tarkastussertifikaatteja; tai

- b) 11 artiklan 5 kohdan nojalla hyväksytty tarkastusviranomainen tai tarkastuslaitos, joka on sisällytetty luetteloon asianomaisen kolmannen maan osalta.

4. Tarkastussertifikaatin myöntävä viranomainen tai laitostu voi myöntää tarkastussertifikaatin ja varustaa sen 15 kohdan vahvistusmerkinnällä ainoastaan sen jälkeen, kun

a) se on tehnyt asiakirjatarkastuksen kaikkien asianomaisten tarkastusasiakirjojen perusteella, mukaan lukien erityisesti asianomaisten tuotteiden tuotantosuunnitelma, kuljetusasiakirjat ja kaupalliset asiakirjat; ja

b) se on joko tehnyt lähetykselle fyysisen tarkastuksen tai saanut viejältä nimenomaisen ilmoituksen, jonka mukaan asianomainen lähetys on tuotettu ja/tai valmistettu asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan mukaisesti; sen on tehtävä tämän ilmoituksen uskottavuuden todentamiseksi riskeihin painotunut tarkastus.

Sen on lisäksi annettava kaikille myönnetyille sertifikaateille sarjanumero ja pidettävä aikajärjestyksessä rekisteriä myönnettyistä sertifikaateista.

5. Tarkastussertifikaatti on laadittava jollakin yhteisön virallisista kielistä ja täytettävä leimoja ja allekirjoituksia lukuun ottamatta joko kokonaan suuraakkosin tai kokonaan konekirjoituksella.

Tarkastussertifikaatti laaditaan jollakin määräjäsenvaltion virallisista kielistä. Tarvittaessa jäsenvaltioiden asianomaiset viranomaiset voivat pyytää tarkastussertifikaatista käännöksen jollekin kyseisen maan virallisista kielistä.

Vahvistamattomat muutokset tai poistot mitätöivät sertifikaatin.

6. Tarkastussertifikaatti on laadittava yhtenä alkuperäiskappaleena.

Lähetyksen ensimmäinen vastaanottaja tai tarvittaessa maahantuojaja voi tehdä sertifikaatista jäljennöksen tiedottaakseen asiasta tarkastusviranomaisille tai tarkastuslaitoksille asetuksen (EY) N:o 889/2008 83 artiklan mukaisesti. Kaikkiin tällaisiin jäljennöksiin on painettava tai leimattava merkintä "JÄLJENNÖS" tai "KAKSOISKAPPALE".

7. Jos tuotteita tuodaan tämän asetuksen 19 artiklassa säädettyjen siirtymäsäännösten nojalla, sovelletaan seuraavaa:

a) kun 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tarkastussertifikaatti esitetään 1 kohdan mukaisesti, sertifikaatin 16 kohdassa on oltava sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ilmoitus, joka myönsi luvan 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen;

b) luvan myöntäneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa siirtää toimivallan täyttää tarkastussertifikaatin 16 kohta

tarkastusviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle, joka valvoo maahantuojaa asetuksen (EY) N:o 834/2007 V osastossa vahvistettujen tarkastustoimenpiteiden mukaisesti, tai viranomaisille, jotka on määritelty jäsenvaltion asianomaisiksi viranomaisiksi;

c) sertifikaatin 16 kohtaa ei tarvitse täyttää, jos

i) maahantuojaja esittää alkuperäisen asiakirjan, jonka on antanut tämän asetuksen 19 artiklan mukaisen luvan myöntäneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ja joka osoittaa, että lähetyksellä on tällainen lupa; tai

ii) 19 artiklassa tarkoitettujen luvan myöntänyt jäsenvaltion viranomainen on antanut lähetyksen tarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle suoraan riittävät todisteet siitä, että lähetyksellä on tällainen lupa; tämä tiedon suoraa toimitamista koskeva menettely on vapaaehtoinen luvan myöntäneelle jäsenvaltiolle;

d) asiakirjassa, jossa esitetään c alakohdan i ja ii alakohdassa vaadittavat todisteet, on oltava

i) tuontiluvan viitenumero ja luvan voimassaoloajan päättämispäivä;

ii) maahantuojan nimi ja osoite;

iii) alkuperämaana oleva kolmas maa;

iv) yksityiskohtaiset tiedot asiakirjan myöntäneestä laitoksesta tai viranomaisesta ja yksityiskohtaiset tiedot kolmannen maan tarkastuslaitoksesta tai tarkastusviranomaisesta, jos eri kuin edellä mainittu;

v) kyseisten tuotteiden nimet.

8. Tarkastaessaan lähetyksen jäsenvaltioiden asianomaiset viranomaiset tekevät alkuperäisen tarkastussertifikaatin 17 kohdassa vahvistusmerkintänsä, minkä jälkeen sertifikaatti palautetaan sen esittäneelle henkilölle.

9. Ensimmäinen vastaanottaja täyttää tarkastussertifikaatin alkuperäiskappaleen 18 kohdan ottaessaan vastaan lähetyksen vahvistaakseen, että lähetys on vastaanotettu asetuksen (EY) N:o 889/2008 34 artiklan mukaisesti.

Tämän jälkeen ensimmäinen vastaanottaja lähettää sertifiikaatin alkuperäiskappaleen sertifiikaatin 11 kohdassa mainitulle maahantuojalle asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa esitetyn vaatimuksen täyttämiseksi, jollei sertifiikaatin tarvitse edelleen olla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lähetyksen mukana.

10. Tarkastussertifiikaatti voidaan laatia sähköisesti käyttäen menetelmää, jonka asianomainen jäsenvaltio on asettanut tarkastusviranomaisten tai tarkastuslaitosten käyttöön. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että sähköisessä tarkastussertifiikaatissa on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/93/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kehitetty sähköinen allekirjoitus. Kaikissa muissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä sähköistä allekirjoitusta, joka tarjoaa allekirjoituksen tehtävää vastaavat takeet, soveltamalla samoja sääntöjä ja edellytyksiä kuin komission päätöksellä 2004/563/EY, Euratom⁽²⁾ vahvistetut säännökset sähköisistä ja digitoituista asiakirjoista.

14 artikla

Erityiset tullimenettelyt

1. Kun kolmannelta maasta tuleva lähetys osoitetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁽³⁾ mukaisesti tullivarastointiin tai sisäiseen jalostukseen suspensiojärjestelmää soveltaen ja sille on tarkoitus tehdä yksi tai useampi asetuksen (EY) N:o 834/2007 2 artiklan i alakohdassa määritellyistä käsittelyistä, lähetykselle on tehtävä ennen ensimmäistä käsittelyä tämän asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden.

Käsittelyyn voivat kuulua sellaiset toiminnot kuin

- a) pakkaus tai uudelleenpakkaus; tai
- b) luonnonmukaisesta tuotantotavasta kertovan pakkausmerkinnän lisääminen.

Tämän käsittelyn jälkeen tarkastussertifiikaatin alkuperäiskappaleen, joka on varustettu vahvistusmerkinnällä, on oltava lähetyksen mukana, ja se on esitettävä jäsenvaltion asianomaiselle viranomaiselle, joka tarkastaa lähetyksen, jotta se voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen.

Tämän menettelyn jälkeen tarkastussertifiikaatin alkuperäiskappale on tarvittaessa palautettava sertifiikaatin 11 kohdassa mainitulle lähetyksen maahantuojalle asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa esitetyn vaatimuksen täyttämiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 13, 19.1.2000, s. 12.

⁽²⁾ EUVL L 251, 27.7.2004, s. 9.

⁽³⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

2. Jos kolmannelta maasta tuleva lähetys on tarkoitus ennen sen luovuttamista vapaaseen liikkeeseen yhteisössä jakaa eriin asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 tarkoitettua suspensioimenettelyssä, lähetykselle on ennen tätä jakoa tehtävä tämän asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden.

Jokaisen jaosta saadun erän osalta tarkastussertifiikaatista on toimitettava liitteessä VI vahvistetun mallin ja täyttöohjeiden mukainen ote jäsenvaltion asianomaiselle viranomaiselle. Jäsenvaltioiden asianomaiset viranomaiset tekevät vahvistusmerkintänsä tarkastussertifiikaattiotteen 14 kohtaan.

Lähetyksen alkuperäiseksi maahantuojaksi ilmoitetun maahantuojan, joka mainitaan tarkastussertifiikaatin 11 kohdassa, on säilytettävä jäljennös jokaisesta vahvistetusta tarkastussertifiikaattiotteesta yhdessä alkuperäisen tarkastussertifiikaatin kanssa. Tällaiseen jäljennökseen on painettava tai leimattava merkintä "JÄLJENNÖS" tai "KAKSOISKAPPALE".

Jakamisen jälkeen kunkin tarkastussertifiikaattiotteen alkuperäiskappaleen, joka on varustettu vahvistusmerkinnällä, on oltava kyseisen erän mukana, ja se on esitettävä jäsenvaltion asianomaiselle viranomaiselle, joka tarkastaa kyseisen erän, jotta se voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen.

Erän vastaanottaja täyttää erän vastaanottaessaan tarkastussertifiikaattiotteen alkuperäiskappaleen 15 kohdan vahvistaakseen, että erä on vastaanotettu asetuksen (EY) N:o 889/2008 34 artiklan mukaisesti.

Erän vastaanottajan on pidettävä tarkastussertifiikaattiote tarkastusviranomaisten ja/tai tarkastuslaitosten saatavilla vähintään kaksi vuotta.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen käsittely- ja jakotoimet on toteutettava asetuksen (EY) N:o 834/2007 V osastossa ja asetuksen (EY) N:o 889/2008 IV osastossa vahvistettujen asianomaisten säännösten mukaisesti.

15 artikla

Tuotteet, jotka eivät ole vaatimusten mukaisia

Tuotteiden, jotka eivät täytä asetuksen (EY) N:o 834/2007 ja asetuksen (EY) N:o 889/2008 vaatimuksia, luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää, että viittaukset luonnonmukaiseen tuotantoon poistetaan pakkausmerkinnöistä, mainoksista ja saateasiakirjoista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 834/2007 30 artiklan ja/tai asetuksen (EY) N:o 889/2008 85 artiklan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden tai toimien soveltamista.

IV OSASTO

YHTEISET SÄÄNNÖT

16 artikla

Hakemusten arviointi ja luetteloiden julkaiseminen

1. Komissio tarkastelee 4, 8 ja 11 artiklan mukaisesti vastaanotettuja hakemuksia asetuksen (EY) N:o 834/2007 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun luonnonmukaisen tuotannon komitean, jäljempänä 'komitea', avustuksella. Komitea hyväksyy tätä varten erityiset sisäiset menettelysäännöt.

Saadakseen apua hakemusten tarkastelussa sekä luetteloiden hallinnoinnissa ja tarkistamisessa komissio perustaa asiantuntijaryhmän, joka koostuu valtionhallinnon ja yksityisistä asiantuntijoista.

2. Kunkin vastaanotetun hakemuksen osalta komissio nimeää kaksi jäsenvaltiota avustaviksi esittelijöiksi kuultuaan ensin jäsenvaltioita tarkoituksenmukaisella tavalla erityisten sisäisten menettelysääntöjen mukaisesti. Komissio jakaa hakemukset jäsenvaltioiden kesken suhteessa niiden äänen määrän, jotka kullakin jäsenvaltiolla on luonnonmukaisen tuotannon komiteassa. Avustavina esittelijöinä toimivien jäsenvaltioiden on tarkasteltava hakemukseen liittyviä 4, 8 ja 11 artiklan mukaisia asiakirjoja ja tietoja ja laadittava asiasta raportti. Kun kyseessä on luetteloiden hallinnoiminen ja tarkistaminen, niiden on myös tarkasteltava 5, 9 ja 12 artiklassa tarkoitettuja vuosikertomuksia ja muita luetteloihin sisällyttämistä koskevia tietoja.

3. Ottaen huomioon avustavina esittelijöinä toimivien jäsenvaltioiden suorittaman tarkastelun tulokset komissio päättää asetuksen (EY) N:o 834/2007 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen kolmansien maiden, tarkastuslaitosten tai tarkastusviranomaisten hyväksymisestä, niiden sisällyttämisestä luetteloihin ja luetteloiden mahdollisista muutoksista sekä tunnusnumeroiden osoittamisesta näille laitoksille ja viranomaisille. Päätökset julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4. Komissio julkaisee luettelot käyttäen tarkoituksenmukaisia menetelmiä, myös internetiä.

17 artikla

Tiedonannot

1. Toimittaessaan asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 ja 33 artiklassa ja tässä asetuksessa tarkoitettuja asiakirjoja ja muita tietoja komissiolle tai jäsenvaltioille kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten, tarkastusviranomaisten ja tarkastuslaitosten on käytettävä sähköistä tiedonantoa. Jos komissio tai jäsenvaltiot ovat asettaneet käyttöön erityisiä sähköisiä tiedonantojärjestelmiä, näitä järjestelmiä on käytettävä. Komissio ja jäsenvaltiot käyttävät näitä järjestelmiä myös asianomaisten asiakirjojen toimittamiseksi toisilleen.

2. Asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 ja 33 artiklassa ja tässä asetuksessa tarkoitettujen asiakirjojen ja tietojen muodon ja sisällön osalta komissio laatii tapauksen mukaan suuntaviivat, mallit ja kyselylomakkeet ja asettaa ne saataville tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tietojärjestelmän avulla. Komissio hyväksyy nämä suuntaviivat, mallit ja kyselylomakkeet ja päivittää niitä tiedotettuaan asiasta jäsenvaltioille, kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille ja tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyille tarkastusviranomaisille ja tarkastuslaitoksille.

3. Edellä 1 kohdassa säädetyn tietojärjestelmän avulla on pystyttävä keräämään tässä asetuksessa tarkoitettujen hakemukset, asiakirjat ja tiedot, mukaan lukien 19 artiklan nojalla myönnettyt luvat.

4. Kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten, tarkastusviranomaisten tai tarkastuslaitosten on säilytettävä asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 ja 33 artiklassa ja tässä asetuksessa, erityisesti sen 4, 8 ja 11 artiklassa, tarkoitettujen todistusasiakirjat komission ja jäsenvaltioiden saatavilla vähintään kolme vuotta siitä vuodesta, jona tarkastukset tehtiin tai tarkastussertifikaatit ja asiakirjaselvitykset toimitettiin.

5. Jos jokin asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 ja 33 artiklassa tai kyseisen asetuksen soveltamista koskevissa yksityiskohtaisissa säännöissä säädetty asiakirja tai menettely edellyttää valtuutetun henkilön allekirjoitusta tai tietyn henkilön hyväksyntää yhdessä tai useammassa menettelyvaiheessa, tällaisten asiakirjojen toimitamista varten käyttöön otettujen tietojärjestelmien on yhteisön lainsäädännön ja erityisesti komission päätöksen 2004/563/EY, Euratom mukaisesti mahdollistettava kunkin henkilön yksiselitteinen tunnistaminen ja tarjottava kohtuulliset takeet asiakirjojen sisällön muuttumattomuudesta menettelyn kaikissa vaiheissa.

V OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

18 artikla

Kolmansien maiden luetteloa koskevat siirtymäsäännökset

Asetuksen (EY) N:o 345/2008 2 artiklan mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2009 jätettyjä, kolmansien maiden luetteloon sisällyttämistä koskevia hakemuksia pidetään tämän asetuksen 8 artiklan mukaisina hakemuksina.

Hyväksytyistä maista laadittuun ensimmäiseen luetteloon sisältyvät Argentiina, Australia, Costa Rica, Intia, Israel, Sveitsi ja Uusi-Seelanti. Se ei sisällä tämän asetuksen 7 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja tunnusnumeroita. Kyseiset tunnusnumerot lisätään ennen 1 päivää heinäkuuta 2010 päivittämällä luettelo 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

19 artikla

Sellaisten tuotteiden vastaavaa tuontia koskevat siirtymäsäännökset, jotka eivät ole peräisin luetteloon sisällytetyistä kolmansista maista

1. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat asetuksen (EY) N:o 834/2007 40 artiklan mukaisesti antaa kyseiseen jäsenvaltioon suuntautuvaa tuontia harjoittaville maahantuojille, jotka ovat ilmoittaneet toiminnastaan mainitun asetuksen 28 artiklan mukaisesti, luvan saattaa markkinoille kolmansista maista tuotuja tuotteita, jotka eivät sisälly mainitun asetuksen 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon, edellyttäen, että maahantuojat toimittaa riittävät todisteet, joiden mukaan mainitun asetuksen 33 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen edellytykset täyttyvät.

Jos jäsenvaltio katsoo, etteivät nämä edellytykset enää täyty, sen on peruttava lupa annettuaan ensin maahantuojalle tai asianomaiselle henkilölle mahdollisuuden esittää huomautuksensa.

Lupien voimassaolon on päättyvä viimeistään 24 kuukauden kuluttua ensimmäisen tämän asetuksen 10 artiklan mukaisesti hyväksytyjen tarkastuslaitosten ja tarkastusviranomaisten luettelon julkaisemisesta.

Tuodulla tuotteella on oltava 13 artiklassa vahvistettu tarkastussertifikaatti, ja kyseisen tarkastussertifikaatin myöntäjänä on oltava tarkastusviranomainen tai tarkastuslaitos, jonka luvan antaneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt myöntämään tarkastussertifikaatin. Sertifikaatin alkuperäiskappaleen on oltava tuotteen mukana ensimmäiselle vastaanottajalle asti. Sen jälkeen maahantuojan on pidettävä sertifikaatti tarkastuslaitoksen ja tapauksen mukaan tarkastusviranomaisen saatavilla vähintään kahden vuoden ajan.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toisille jäsenvaltioille ja komissiolle kustakin tämän artiklan mukaisesti myönnetystä luvasta ja sisällytettävä ilmoitukseen tiedot asianomaisista tuotantostandardeista ja valvontajärjestelyistä.

3. Luonnonmukaisen tuotannon komitea tutkii tämän artiklan mukaisesti myönnetyn luvan jäsenvaltion pyynnöstä tai ko-

mission aloitteesta. Jos tutkimuksessa havaitaan, että asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen edellytykset eivät täyty, komissio vaatii luvan myöntänyttä jäsenvaltiota perumaan sen.

4. Jäsenvaltiot eivät enää voi myöntää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja lupia 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona ensimmäinen 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu tarkastuslaitosten ja tarkastusviranomaisten luettelo julkaistaan, paitsi jos kyseiset tuontituotteet ovat tavaroita, joiden tuotantoa kolmannessa maassa valvoo 10 artiklan mukaisesti laadittuun luetteloon kuulumaton tarkastuslaitos tai tarkastusviranomainen.

5. Jäsenvaltiot eivät voi enää myöntää 1 kohdassa tarkoitettuja lupia 1 päivästä tammikuuta 2013 lähtien.

6. Kaikki luvat, jotka jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on myöntänyt ennen 31 päivää joulukuuta 2008 maahantuojalle asetuksen (EY) N:o 2092/91 11 artiklan 6 kohdan mukaisesti kolmannesta maasta tuotujen tuotteiden markkinoille saattamista varten, ovat voimassa enintään 31 päivään joulukuuta 2009.

20 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (EY) N:o 345/2008 ja (EY) N:o 605/2008.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

21 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

*LIITE I***LUETTELO VAATIMUSTENMUKAISUUSTARKOITUKSESSA HYVÄKSYTYISTÄ TARKASTUSLAITOKSISTA
JA TARKASTUSVIRANOMAISISTA SEKÄ 3 ARTIKLASSA TARKOITETUT ASIANOMAISET ERITTELYT**

LIITE II

ASIAKIRJASELVITYKSEN MALLI

6 artiklan 1 kohta

<p>Asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 29 artiklan 1 kohdan mukainen toimijalle annettava asiakirjaselvitys, joka vaaditaan vaatimustenmukaisten tuotteiden tuonnissa asetuksen (EY) N:o 1235/2008 6 artiklan mukaisesti</p>	
1. Asiakirjan numero:	
2. Toimijan nimi ja osoite: Päätoiminta (tuottaja, jalostaja, tuoja jne.):	3. Tarkastuslaitoksen/-viranomaisen nimi, osoite ja tunnusnumero:
4. Tuoteryhmät/toiminta: — Kasvit ja kasvituotteet: — Eläimet ja eläintuotteet: — Jalostetut tuotteet:	5. Määritely seuraavasti: luonnonmukainen tuotanto, siirtymävaiheen tuotteet, myös muu kuin luonnonmukainen tuotanto, kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 834/2007 11 artiklan mukainen rinnakkainen tuotanto/jalostus
6. Voimassaolo: Kasvituotteet ... — ... Eläintuotteet ... — ... Jalostetut tuotteet ... — ...	7. Tarkastuspäivä:
8. Tämä asiakirja on annettu asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 29 artiklan 1 kohdan sekä asetuksen (EY) N:o 1235/2008 6 artiklan mukaisesti. Ilmoitetun toimijan toiminta on tarkastettu, ja toimija täyttää mainituissa asetuksissa säädetty vaatimukset.	
Päivämäärä, paikka:	
Asiakirjan antavan tarkastuslaitoksen/-viranomaisen puolesta allekirjoittanut:	

LIITE III

KOLMANSIEN MAIDEN LUETTELO JA 7 ARTIKLASSA TARKOITETUT ASIANOMAISET ERITTELYT

ARGENTIINA

1. Tuoteluokat:

- a) elävät tai jalostamattomat maataloustuotteet, kasvien lisäysaineisto ja siemenet, lukuun ottamatta seuraavia:
    - tuotantoeläimet ja eläintuotteet, joissa on tai joihin aiotaan lisätä luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymistä tarkoittavia merkintöjä;
  - b) elintarvikkeina käytettävät jalostetut maataloustuotteet, lukuun ottamatta seuraavia:
    - eläintuotteet, joissa on tai joihin aiotaan lisätä luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymistä tarkoittavia merkintöjä.
2. **Alkuperä:** Luokan 1 a tuotteet ja luonnonmukaisesti tuotetut luokan 1 b tuotteiden ainesosat, jotka on tuotettu Argentiinassa.
  3. **Tuotantostandardit:** Ley 25.127 sobre "Producción ecológica, biológica y orgánica"
  4. **Toimivaltainen viranomainen:** Servicio Nacional de Sanidad y Calidad Agroalimentaria SENASA, www.senasa.gov.ar
  5. **Tarkastuslaitokset:**
    - Food Safety SA, www.foodsafety.com.ar
    - Instituto Argentino para la Certificación y Promoción de Productos Agropecuarios Orgánicos SRL (Argencert), www.argencert.com
    - Letis SA, www.letis.com.ar
    - Organización Internacional Agropecuaria (OIA), www.oia.com.ar
  6. **Sertifikaatin myöntävät laitokset:** katso 5 kohta.
  7. **Luetteloon sisällyttämisen kesto:** 30 päivään kesäkuuta 2013 saakka.

AUSTRALIA

1. Tuoteluokat:

- a) jalostamattomat kasvinviljelytuotteet, kasvien lisäysaineisto ja siemenet;
  - b) yhdestä tai useammasta kasviperäisestä ainesosasta koostuvat elintarvikkeina käytettävät jalostetut maataloustuotteet.
2. **Alkuperä:** luokan 1 a tuotteet ja luonnonmukaisesti kasvatetut luokan 1 b tuotteiden ainesosat, jotka on kasvatettu Australiassa.
  3. **Tuotantostandardit:** Luonnonmukaisten ja biodynaamisten tuotteiden kansallinen standardi
  4. **Toimivaltainen viranomainen:** Australian Quarantine and Inspection Service AQIS, www.aqis.gov.au
  5. **Tarkastuslaitokset ja tarkastusviranomaiset:**
    - Australian Certified Organic Pty. Ltd, www.australianorganic.com.au
    - Australian Quarantine and Inspection Service (AQIS), www.aqis.gov.au
    - Bio-dynamic Research Institute (BDRI), www.demeter.org.au
    - National Association of Sustainable Agriculture, Australia (NASAA), www.nasaa.com.au
    - Organic Food Chain Pty Ltd (OFC), www.organicfoodchain.com.au

6. **Sertifikaatin myöntävät laitokset ja viranomaiset:** katso 5 kohta.
7. **Luetteloon sisällyttämisen kesto:** 30 päivään kesäkuuta 2013 saakka.

COSTA RICA

1. **Tuoteluokat:**

- a) jalostamattomat kasvinviljelytuotteet, kasvien lisäaineisto ja siemenet;
- b) elintarvikkeina käytettävät jalostetut kasvinviljelytuotteet.

2. **Alkuperä:** Luokan 1 a tuotteet ja luonnonmukaisesti tuotetut luokan 1 b tuotteiden ainesosat, jotka on tuotettu Costa Ricassa.

3. **Tuotantostandardit:** Reglamento sobre la agricultura orgánica

4. **Toimivaltainen viranomainen:** Servicio Fitosanitario del Estado, Ministerio de Agricultura y Ganadería, www.proteconet.go.cr/SFE/Organica.htm

5. **Tarkastuslaitokset:**

- BCS Oeko-Garantie, www.bcs-oeko.com
- Eco-LOGICA, www.eco-logica.com

6. **Sertifikaatin myöntävä viranomainen:** Ministerio de Agricultura y Ganadería.

7. **Luetteloon sisällyttämisen kesto:** 30 päivään kesäkuuta 2011 saakka.

INTIA

1. **Tuoteluokat:**

- a) jalostamattomat kasvinviljelytuotteet, kasvien lisäaineisto ja siemenet;
- b) yhdestä tai useammasta kasvipäisestä ainesosasta koostuvat elintarvikkeina käytettävät jalostetut maataloustuotteet.

2. **Alkuperä:** luokan 1 a tuotteet ja luonnonmukaisesti tuotetut luokan 1 b tuotteiden ainesosat, jotka on kasvatettu Intiassa.

3. **Tuotantostandardit:** Luonnonmukaisen tuotannon kansallinen ohjelma

4. **Toimivaltainen viranomainen:** Agricultural and Processed Food Export Development Authority APEDA, www.apeda.com/organic

5. **Tarkastuslaitokset ja tarkastusviranomaiset:**

- APOF Organic Certification Agency (AOCA), www.aoca.in
- Bureau Veritas Certification India Pvt. Ltd, www.bureauveritas.co.in
- Control Union Certifications, www.controlunion.com
- Ecocert SA (India Branch Office), www.ecocert.in
- IMO Control Private Limited, www.imo.ch
- Indian Organic Certification Agency (Indocert), www.indocert.org
- Lacon Quality Certification Pvt. Ltd, www.laconindia.com
- Natural Organic Certification Association, www.nocaindia.com
- OneCert Asia Agri Certification private Limited, www.onecertasia.in

- SGS India Pvt. Ltd, www.in.sgs.com
- Uttarakhand State Organic Certification Agency (USOCA), www.organicuttarakhand.org/products_certification.htm
- Rajasthan Organic Certification Agency (ROCA),
http://www.rajasthankrishi.gov.in/Departments/SeedCert/index_eng.asp

6. **Sertifikaatin myöntävät laitokset ja viranomaiset:** katso 5 kohta.

7. **Luetteloon sisällyttämisen kesto:** 30 päivään kesäkuuta 2009 saakka.

ISRAEL

1. Tuoteluokat:

- a) jalostamattomat kasvinviljelytuotteet, kasvien lisäaineisto ja siemenet;
- b) yhdestä tai useammasta kasviperäisestä ainesosasta koostuvat elintarvikkeina käytettävät jalostetut maataloustuotteet.

2. **Alkuperä:** luokan 1 a tuotteet ja luonnonmukaisesti tuotetut luokan 1 b tuotteiden ainesosat, jotka on tuotettu Israelissa tai tuotu Israeliin:

- joko yhteisöstä,
- tai kolmannesta maasta, jonka järjestelmä on todettu asetuksen (EY) N:o 834/200733 artiklan 2 kohdan sääntöjen mukaisesti yhteisön järjestelmää vastaavaksi.

3. **Tuotantostandardit:** Luonnonmukaisesti kasvatettujen kasvien ja niistä saatavien tuotteiden kansallinen standardi

4. **Toimivaltainen viranomainen:** Plant Protection and Inspection Services (PPIS), www.ppis.moag.gov.il

5. Tarkastuslaitokset ja tarkastusviranomaiset:

- AGRIOR Ltd.-Organic Inspection & Certification, www.agrior.co.il
- IQC Institute of Quality & Control, www.iqc.co.il
- Plant Protection and Inspection Services (PPIS), www.ppis.moag.gov.il
- Skal Israel Inspection & Certification, www.skal.co.il

6. **Sertifikaatin myöntävät laitokset ja viranomaiset:** katso 5 kohta.

7. **Luetteloon sisällyttämisen kesto:** 30 päivään kesäkuuta 2013 saakka.

SVEITSI

1. **Tuoteluokat:** elävät tai jalostamattomat maataloustuotteet, kasvien lisäaineisto, elintarvikkeina käytettävät jalostetut maataloustuotteet, rehu ja siemenet, lukuun ottamatta seuraavia:

- tuotteet, jotka on tuotettu luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisen aikana, ja tuotteet, joissa on luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisen aikana tuotettu maataloudesta peräisin oleva ainesosa.

2. **Alkuperä:** Tuotteet ja luonnonmukaisesti tuotetut tuotteiden ainesosat, jotka on tuotettu Sveitsissä tai tuotu Sveitsiin:

- joko yhteisöstä,
- tai kolmannesta maasta, jonka osalta Sveitsi on todennut, että tuotteet on tuotettu ja tarkastettu kyseisessä kolmannessa maassa Sveitsin lainsäädännössä vahvistettuja sääntöjä vastaavien sääntöjen mukaisesti.

3. **Tuotantostandardit:** Luonnonmukaista maataloutta ja luonnonmukaisesti tuotettujen kasvituotteiden ja elintarvikkeiden pakkausmerkintöjä koskeva määräys.

4. **Toimivaltainen viranomainen:** Federal Office for Agriculture FOAG,
<http://www.blw.admin.ch/themen/00013/00085/00092/index.html?lang=en>

5. Tarkastuslaitokset:

- Bio Test Agro (BTA), www.bio-test-agro.ch
- bio.inspecta AG, www.bio-inspecta.ch
- Institut für Marktökologie (IMO); www.imo.ch
- ProCert Safety AG, www.procert.ch

6. Sertifikaatin myöntävät laitokset: katso 5 kohta.**7. Luetteloon sisällyttämisen kesto:** 30 päivään kesäkuuta 2013 saakka.

UUSI-SEELANTI

1. Tuoteluokat:

- a) elävät tai jalostamattomat maataloustuotteet, kasvien lisäysaineisto ja siemenet, lukuun ottamatta seuraavia:
  - tuotantoeläimet ja eläintuotteet, joissa on tai joihin aiotaan lisätä luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymistä tarkoittavia merkintöjä,
  - vesiviljelytuotteet;
- b) elintarvikkeina käytettävät jalostetut maataloustuotteet, lukuun ottamatta seuraavia:
  - eläintuotteet, joissa on tai joihin aiotaan lisätä luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymistä tarkoittavia merkintöjä,
  - vesiviljelytuotteita sisältävät tuotteet.

2. Alkuperä: Luokan 1 a tuotteet ja luonnonmukaisesti tuotetut luokan 1 b tuotteiden ainesosat, jotka on tuotettu Uudessa-Seelannissa tai jotka on tuotu Uuteen-Seelantiin

- joko yhteisöstä,
- tai kolmannelta maasta, jonka järjestelmä on todettu asetuksen (EY) N:o 834/200733 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti yhteisön järjestelmää vastaavaksi,
- tai kolmannelta maasta, jonka tuotantoa ja tarkastusjärjestelmää koskevat säännöt on tunnustettu MAF Food Official Organic Assurance Programme -ohjelmaa vastaaviksi tämän maan toimivaltaisen viranomaisen vakuutusten ja tietojen perusteella MAF:in laatimien säännösten mukaisesti ja edellyttäen, että tuodaan vain Uudessa-Seelannissa valmistettuihin 1 b luokan tuotteisiin sisällytettäväksi tarkoitettuja luonnonmukaisesti tuotettuja ainesosia, joiden osuus maatalousperäisistä tuotteista on enintään 5 prosenttia.

3. Tuotantostandardit: Luonnonmukaista tuotantoa koskevat NZFSA:n tekniset säännöt**4. Toimivaltainen viranomainen:** New Zealand Food Safety Authority NZFSA, <http://www.nzfsa.govt.nz/organics/>**5. Tarkastuslaitokset:**

- AsureQuality, www.organiccertification.co.nz
- BIO-GRO New Zealand, www.bio-gro.co.nz

6. Sertifikaatin myöntävä viranomainen: Ministry of Agriculture and Forestry (MAF) – New Zealand Food Safety Authority (NZFSA).**7. Luetteloon sisällyttämisen kesto:** 30 päivään kesäkuuta 2011 saakka.

LIITE IV

**LUETTELO VASTAAVUUSTARKOITUKSESSA HYVÄKSYTYISTÄ TARKASTUSLAITOKSISTA JA
TARKASTUSVIRANOMAISISTA SEKÄ 10 ARTIKLASSA TARKOITETUT ASIANOMAISET ERITTELYT**

---

*LIITE V***TARKASTUSSERTIFIKAATIN MALLI****luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden tuonti Euroopan yhteisöön (13 artikla)**

Sertifikaatin malli koskee seuraavia ominaisuuksia:

- teksti,
- muoto yhdellä sivulla,
- lomakekohtien layout ja mittasuhteet.

EUROOPAN YHTEISÖÖN TUOTAVIEN LUONNONMUKAISESTI TUOTETTUIJEN TUOTTEIDEN TARKASTUSTODISTUS

1. Todistuksen myöntävä laitos tai viranomainen (nimi ja osoite)	2. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohta ☐ tai 33 artiklan 3 kohta ☐ tai komission asetuksen (EY) N:o 1235/2008 19 artikla ☐	
3. Tarkastustodistuksen sarjanumero	4. Asetuksen 19 artiklan mukaisen luvan viitenumero	
5. Viejä (nimi ja osoite)	6. Tarkastuslaitos tai -viranomainen (nimi ja osoite)	
7. Tuotteen tuottaja tai käsittelijä (nimi ja osoite)	8. Lähetysmaa	
	9. Määrämaa	
10. Ensimmäinen vastaanottaja yhteisössä (nimi ja osoite)	11. Tuojan nimi ja osoite	
12. Merkit ja numerot. Kontin numero(t). Lukumäärä ja laji. Tuotteen kaupallinen merkki	13. CN-koodit	14. Ilmoitettu määrä
	<p>15. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun todistuksen myöntävän laitoksen tai viranomaisen ilmoitus</p> <p>Tämä todistus on myönnetty asetuksen (EY) N:o 1235/2008 13 artiklan 4 kohdassa edellytettyjen tarkastusten perusteella ja edellä mainitut tuotteet on saatu sellaisia luonnonmukaisen tuotantotavan tuotanto- ja tarkastussääntöjä noudattaen, jotka katsotaan vastaaviksi asetuksen (EY) N:o 834/2007 säännösten mukaisesti</p> <p>Päiväys</p> <p>Valtuutetun henkilön nimi ja allekirjoitus Todistuksen myöntävän viranomaisen tai laitoksen leima</p>	

16. Tuontiin luvan myöntäneen Euroopan unionin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai siirretyn toimivallan saajan ilmoitus.

Edellä mainittujen tuotteiden kaupan pitäminen Euroopan yhteisössä on sallittu asetuksen (EY) N:o 1235/2008 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen edellä 4 kohdassa mainitun luvan nojalla

Päiväys

Valtuutetun henkilön nimi ja allekirjoitus

Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai siirretyn toimivallan saajan leima

17. Jäsenvaltion asianomaisen viranomaisen lähetykselle suorittama tarkastus

Jäsenvaltio: .....

Tuontirekisteröinti (tulli-ilmoituksen tyyppi, numero, päiväys ja tullitoimipaikka): .....

Päiväys:.....

Valtuutetun henkilön nimi ja allekirjoitus

Leima

18. Ensimmäisen vastaanottajan ilmoitus

Tavarat on vastaanotettu asetuksen (EY) No 889/2008 34 artiklan säännösten mukaisesti

Yrityksen nimi

Päiväys

Valtuutetun henkilön nimi ja allekirjoitus

Täyttöohjeet

- 1 kohta: Asetuksen (EY) N:o 1235/2008 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu viranomainen tai laitos tai muu nimetty viranomainen tai laitos. Tämä laitos täyttää myös 3 ja 15 kohdan.
- 2 kohta: Tässä kohdassa ilmoitetaan ne Euroopan yhteisön säännökset, jotka koskevat kyseisen todistuksen myöntämistä ja käyttöä; ilmoittakaa asianomaiset säännökset.
- 3 kohta: Todistuksen myöntävän viranomaisen tai laitoksen todistukselle asetuksen (EY) N:o 1235/2008 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti antama sarjanumero.
- 4 kohta: Luvan numero, jos tuonti tapahtuu 19 artiklan mukaisesti. Tämän kohdan täyttää todistuksen myöntävä laitos tai, jos tiedot eivät ole vielä saatavilla myöntävän laitoksen tehdessä 15 kohtaan vahvistusmerkintänsä, täyttäjänä on tuoja.
- 5 kohta: Viejän nimi ja osoite.
- 6 kohta: Tarkastuslaitos tai viranomainen, joka valvoo, onko viimeinen toiminto (valmistus, käsittely, mukaan lukien pakkaaminen ja pakkausmerkintöjen tekeminen) lähettäjämaana olevassa kolmannessa maassa sovellettujen luonnonmukaista tuotantotapaa koskevien sääntöjen mukainen.
- 7 kohta: Toimija, joka teki viimeisen toiminnon (valmistus, käsittely, mukaan lukien pakkaaminen ja pakkausmerkintöjen tekeminen) lähetykselle 8 kohdassa mainitussa kolmannessa maassa.
- 9 kohta: Määrämaa tarkoittaa ensimmäisen vastaanottajan maata yhteisössä.
- 10 kohta: Lähetyksen ensimmäisen vastaanottajan nimi ja osoite yhteisössä. Ensimmäinen vastaanottaja tarkoittaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle lähetykset toimitetaan ja joka huolehtii sen käsittelystä ja/tai kaupan pitämisestä. Ensimmäisen vastaanottajan on myös täytettävä 18 kohta.
- 11 kohta: Tuojan nimi ja osoite. Tuoja tarkoittaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä Euroopan yhteisössä. Tuoja esittää lähetyksen luovutettavaksi vapaaseen liikkeeseen Euroopan yhteisössä joko itse tai edustajan välityksellä.
- 13 kohta: Kyseisten tuotteiden yhdistetyn nimikkeistön koodit.
- 14 kohta: Ilmoitettu määrä asianmukaisena yksikkönä (kilogrammaa nettopainona, litraa jne.).
- 15 kohta: Todistuksen myöntävän laitoksen tai viranomaisen ilmoitus. Allekirjoituksen ja leiman on oltava erivärisiä kuin painoväri.
- 16 kohta: Ainoastaan kun on kyse asetuksen (EY) N:o 1235/2008 19 artiklassa vahvistetun menettelyn mukaisesta tuonnista. Luvan myöntäneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen täyttää, tai jos kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1235/2008 13 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukainen toimivallan siirto, täyttäjänä on toimeksiannon saanut laitos tai viranomainen. Tätä kohtaa ei täytetä sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1235/2008 13 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädettyä poikkeusta.
- 17 kohta: Jäsenvaltion asianomainen viranomainen täyttää joko 13 artiklan 1 kohdan mukaisen tarkastuksen yhteydessä tai ennen asetuksen (EY) N:o 1235/2008 14 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa tehtäviä käsittely- tai jakotoimia.
- 18 kohta: Lähetyksen ensimmäinen vastaanottaja täyttää tuotteiden vastaanoton yhteydessä tehtyään asetuksen (EY) N:o 889/2008 34 artiklassa tarkoitetut tarkastukset.

LIITE VI

TARKASTUSSERTIFIKAATTIOTTEEN MALLI**(14 artikla)**

Otteen malli koskee seuraavia ominaisuuksia:

- teksti,
- koko,
- ruutujen layout ja mittasuhteet.

OTE Nro .... EUROOPAN YHTEISÖÖN TUOTAVIEN LUONNONMUKAISESTI TUOTETTUIJEN TUOTTEIDEN TARKASTUSTODISTUKSESTA

1. Perusteena olevan tarkastustodistuksen myöntänyt laitos tai viranomainen (nimi ja osoite)	2. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohta ☐ tai 33 artiklan 3 kohta ☐ tai komission asetuksen (EY) N:o 1235/2008 19 artikla ☐	
3. Tarkastustodistuksen sarjanumero	4. Asetuksen 19 artiklan mukaisen luvan viitenumero	
5. Alkuperäisen lähetyksen eriin jakanut toimija (nimi ja osoite)	6. Tarkastuslaitos tai -viranomainen (nimi ja osoite)	
7. Alkuperäisen lähetyksen tuojan nimi ja osoite	8. Alkuperäisen lähetyksen lähettäjämaa	9. Alkuperäisen lähetyksen ilmoitettu kokonaismäärä
10. Jakamalla saadun erän vastaanottaja (nimi ja osoite)		
11. Merkit ja numerot. Kontin numero(t). Lukumäärä ja laji. Erän kaupallinen nimi	12. CN-koodi	13. Erän ilmoitettu määrä
<p>14. Todistusotteen vahvistavan jäsenvaltion asianomaisen viranomaisen ilmoitus</p> <p>Tämä ote koskee edellä kuvattua erää, joka on saatu jakamalla lähetys, jolle on myönnetty alkuperäinen tarkastustodistus 3 kohdassa mainitulla sarjanumerolla:</p> <p>Jäsenvaltio: .....</p> <p>Päiväys: .....</p> <p>Valtuutetun henkilön nimi ja allekirjoitus Leima</p>		
<p>15. Erän vastaanottajan ilmoitus</p> <p>Erä on vastaanotettu asetuksen (EY) N:o 889/2008 33 artiklan mukaisesti.</p> <p>Yrityksen nimi</p> <p>Päivämäärä</p> <p>Valtuutetun henkilön nimi ja allekirjoitus</p>		

Täyttöohjeet

- Ote nro ... Tämän otteen numero vastaa alkuperäisen lähetyksen jaosta saadun erän numeroa.
- 1 kohta: Kolmannessa maassa sijaitsevan, perusteena olevan tarkastustodistuksen myöntäneen laitoksen tai viranomaisen nimi.
- 2 kohta: Tässä kohdassa ilmoitetaan ne Euroopan yhteisön säännökset, jotka koskevat kyseisen otteen myöntämistä ja käyttöä; ilmoitetaan asianomaiset säännökset, joiden mukaisesti perusteena oleva lähetys tuotiin; katso perusteena olevan tarkastustodistuksen 2 kohta.
- 3 kohta: Perusteena olevan todistuksen myöntäneen viranomaisen tai laitoksen todistukselle asetuksen (EY) N:o 1235/2008 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti antama sarjanumero.
- 4 kohta: Asetuksen (EY) N:o 1235/2008 19 artiklan mukaisen luvan viitenumero; katso perusteena olevan todistuksen 4 kohta.
- 6 kohta: Tarkastuslaitos tai -viranomainen, joka vastaa lähetyksen jakaneen toimijan tarkastamisesta.
- 7, 8 ja 9 kohta: Katso vastaavat tiedot perusteena olevasta tarkastustodistuksesta.
- 10 kohta: (Jakamalla saadun) erän vastaanottaja Euroopan yhteisössä.
- 12 kohta: Kyseessä olevien tuotteiden erän yhdistetyn nimikkeistön koodit.
- 13 kohta: Ilmoitettu määrä asianmukaisena yksikkönä (kilogrammaa nettopainona, litraa jne.).
- 14 kohta: Jäsenvaltion asianomainen viranomainen täyttää jokaisen asetuksen (EY) N:o 1235/2008 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta jaosta saadun erän osalta.
- 15 kohta: Täytetään erän vastaanoton yhteydessä sen jälkeen, kun vastaanottaja on tehnyt asetuksen (EY) N:o 889/2008 33 artiklassa tarkoitetut tarkastukset.

LIITE VII

Asetuksen 20 artiklassa tarkoitettu vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 345/2008	Asetus (EY) N:o 605/2008	Tämä asetetus
—	1 artiklan 1 kohta	1 artikla
—	1 artiklan 2 kohta	—
—	2 artiklan johdantokappale ja 1 alakohta	2 artiklan johdantokappale ja 1 alakohta
—	—	2 artiklan 2 alakohta
—	2 artiklan 2 alakohta	2 artiklan 3 alakohta
—	2 artiklan 3 alakohta	2 artiklan 4 alakohta
—	2 artiklan 4 alakohta	—
—	2 artiklan 5 alakohta	2 artiklan 5 alakohta
—	—	3 artikla
—	—	4 artikla
—	—	5 artikla
—	—	6 artikla
1 artikla	—	7 artikla
2 artiklan 1 kohta	—	8 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	—	8 artiklan 2 kohta
2 artiklan 3 kohta	—	8 artiklan 3 kohta
2 artiklan 4 kohta	—	8 artiklan 3 kohta ja 9 artiklan 2 kohta
—	—	8 artiklan 4 kohta
2 artiklan 5 kohta	—	9 artiklan 1 kohta
2 artiklan 6 kohta	—	9 artiklan 3 ja 4 kohta
—	—	10 artikla
—	—	11 artikla
—	—	12 artikla
—	3 ja 4 artikla	13 artikla
—	5 artikla	14 artikla
—	6 artikla	15 artikla
—	—	16 artikla
—	—	17 artikla
—	7 artiklan 1 kohta	—
—	7 artiklan 2 kohta	—
—	—	18 artikla
—	—	19 artikla
3 artikla	8 artikla	20 artikla

Asetus (EY) N:o 345/2008	Asetus (EY) N:o 605/2008	Tämä asetetus
4 artikla	9 artikla	21 artikla
Liite II	—	—
—	—	Liite I
—	—	Liite II
Liite I	—	Liite III
—	—	Liite IV
—	Liite I	Liite V
—	Liite II	Liite VI
Liite III	Liite IV	Liite VII

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1236/2008,

annettu 11 päivänä joulukuuta 2008,

asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 osana yleistä tullietuusjärjestelmää annetusta ”alkuperätuotteiden” käsitteen määritelmästä poikkeamisesta Laosin erityistilanteen huomioon ottamiseksi tiettyjen tästä maasta yhteisöön vietävien tekstiilituotteiden osalta annetun asetuksen (EY) N:o 1613/2000 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁽¹⁾ ja erityisesti sen 247 artiklan,

ottaa huomioon tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽²⁾ ja erityisesti sen 76 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisö myönsi yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 27 päivänä kesäkuuta 2005 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 980/2005⁽³⁾ yleisiä tullietuuksia Laosille. Asetuksen (EY) N:o 980/2005 voimassaolon on määrä päättyä 31 päivänä joulukuuta 2008, mutta se korvataan 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen neuvoston asetuksella (EY) 732/2008⁽⁴⁾, jossa vahvistetaan, että yhteisö myöntää mainitut tullietuudet Laosille.
- (2) Asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 vahvistetaan yleisessä tullietuusjärjestelmässä käytettävä alkuperätuotteiden käsitteen määritelmä. Asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 säädetään myös kyseisen määritelmän poikkeuksesta niiden vähiten kehittyneiden edunsaajamaiden hyväksi, joihin sovelletaan yleistä tullietuusjärjestelmää (GSP) ja jotka esittävät asiaa koskevan pyynnön yhteisölle.
- (3) Laosille on myönnetty tällainen poikkeus eräiden tekstiilituotteiden osalta komission asetuksella (EY) N:o 1613/2000⁽⁵⁾, jonka voimassaoloa on pidennetty monta kertaa; poikkeuksen voimassaolon on määrä päättyä 31 päivänä joulukuuta 2008.

(4) Laos toimitti 9 päivänä lokakuuta 2008 päivätyllä kirjeellä pyynnön poikkeuksen voimassaolon jatkamisesta asetuksen (ETY) N:o 2454/93 76 artiklan mukaisesti.

(5) Kun asetuksen (EY) N:o 1613/2000 voimassaoloaikaa jatkettiin edellisen kerran komission asetuksella (EY) N:o 1806/2006⁽⁶⁾, oletuksena oli, että uusia, yksinkertaisempia ja kehitystä paremmin edistäviä GSP-alkuperäsääntöjä voitaisiin soveltaa ennen poikkeuksen voimassaolon päättymistä. Uusia GSP-alkuperäsääntöjä ei ole kuitenkaan vielä annettu eikä niitä todennäköisesti anneta ennen vuoden 2009 loppua.

(6) Hakemuksessa osoitetaan, että alkuperäsääntöjen soveltaminen riittävään valmistukseen ja käsittelyyn sekä alueelliseen kumulaatioon vaikuttaisi huomattavasti Laosin vaateusteollisuuden valmiuteen jatkaa vientiään yhteisöön ja vaikeuttaisi investointeja. Tämän johdosta yhä useampi yritys lopettaisi toimintansa ja työttömyys kasvaisi Laosissa. Lisäksi näyttää siltä, että nykyisin sovellettavien GSP-alkuperäsääntöjen soveltaminen jopa lyhytaikaisesti voi aiheuttaa edellä mainitut seuraukset.

(7) Poikkeuksen voimassaoloa olisi jatkettava siihen asti, kun uudet GSP-alkuperäsäännöt on annettu ja pantu täytäntöön. Koska mainittua poikkeusta soveltaen tehtävät pitkän aikavälin sopimukset ovat erityisen tärkeitä Laosin tuotannonalan vakaudelle ja kasvuille, myönnettävän voimassaolon pidennyksen olisi oltava riittävän pitkä, jotta talouden toimijat voivat tehdä tällaisia sopimuksia.

(8) Tulevien uusien alkuperäsääntöjen mukaisesti sellaisille laosilaisille tuotteille, joille voidaan tällä hetkellä myöntää tullietuuskohtelu ainoastaan poikkeusta soveltamalla, olisi tulevaisuudessa voitava myöntää tullietuuskohtelu uusia alkuperäsääntöjä soveltamalla. Poikkeuksesta tulee tuoloin tarpeeton. Jotta tilanne olisi toimijoiden kannalta selkeä, on tarpeen kumota asetus (EY) N:o 1613/2000 siitä päivästä alkaen, jona uusia alkuperäsääntöjä aletaan soveltaa.

(9) Poikkeuksen olisi sen vuoksi oltava voimassa siihen päivään asti, jona asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 säädettäviä uusia alkuperäsääntöjä aletaan soveltaa, mutta sen voimassaolon olisi joka tapauksessa päättyvä 31 päivänä joulukuuta 2010.

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 169, 30.6.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 211, 6.8.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 185, 25.7.2000, s. 38.

⁽⁶⁾ EUVL L 343, 8.12.2006, s. 69.

- (10) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1613/2000 olisi muutettava.
- (11) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaiset,

lekin tuotteelle liitteessä lueteltujen vuotuisten määrien rajoissa 15 päivästä heinäkuuta 2000 alkaen siihen päivään saakka, jona yleisessä tullietuusjärjestelmässä sovellettavan alkuperätuotteiden käsitteen määritelmää koskevaa asetuksen (ETY) N:o 2454/93 muutosta aletaan soveltaa, mutta mainitun poikkeuksen voimassaolon on joka tapauksessa päättyvä 31 päivänä joulukuuta 2010.”

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1613/2000 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Edellä 1 artiklassa säädettyä poikkeusta sovelletaan tuotteisiin, jotka kuljetetaan suoraan Laosista ja tuodaan yhteisöön kul-

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen päivän jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

László KOVÁCS

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1237/2008,**annettu 11 päivänä joulukuuta 2008,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 täytäntöönpanosta tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisyjärjestelmän ja tuen määrän vahvistamisperusteiden osalta annetun asetuksen (EY) N:o 1043/2005 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä 6 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksen (EY) N:o 1043/2005 ⁽²⁾ 5 artiklan 3 kohdassa todetaan, että kun tavaraa on käytetty vientitavaravaran valmistuksessa, jokaisen valmistuksessa käytetyn perustuotteen, niistä jalostettujen tuotteiden tai jompaankumpaan näistä kahdesta ryhmästä rinnastettavien tuotteiden tuen määrän laskemisessa käytetään sitä määrää, jota sovelletaan vietäessä näitä tavaroita sellaisenaan.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1043/2005 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuki voidaan vahvistaa määränpään mukaan erisuuruiseksi, jos CN-koodeihin 3502 11 90 ja 3502 19 90 kuuluvan muna-albumiinin maailmankaupan tilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset näiden tavaroiden osalta sitä edellyttävät.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1043/2005 5 artiklan 3 kohdan ja 19 artiklan 1 kohdan tarkasteleminen yhdessä voi johtaa sellaiseen vääriin tulkintaan, että muna-albumiinia ainesosanaan sisältäville tavaroille, jotka viedään kolmansiin maihin ja erityisesti Etelä-Koreaan, Japaniin, Malesiaan, Thaimaahan, Taiwanille ja Filippiineille, voidaan myöntää suurempi tuen määrä, joka on tarkoitettu ainoastaan sellaisenaan kyseisiin määränpäihin vietävälle muna-albumiinille.

- (4) Selkeyden vuoksi ja yhteisön taloudellisten etujen suojelemiseksi on näin ollen tarpeen selventää, että ainoastaan sellaisenaan vietävän muna-albumiinin viennille voidaan myöntää kyseisiä määränpäitä varten vahvistettu suurempi tuen määrä asetuksen (EY) N:o 1043/2005 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (5) Asetusta (EY) N:o 1043/2005 olisi sen vuoksi muutettava.
- (6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomien jalostettujen maataloustuotteiden kauppaa koskevia horisontaalisia kysymyksiä käsittelevän hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1043/2005 19 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. CN-koodiin 3501 10 kuuluvien kaseiinien, CN-koodiin 3501 90 90 kuuluvien kaseinaattien tai CN-koodeihin 3502 11 90 ja 3502 19 90 kuuluvan sellaisenaan vietävän muna-albumiinin tuki voidaan vahvistaa määränpään mukaan erisuuruiseksi, jos

- a) näiden tavaroiden maailmankaupan tilanne tai
b) tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset sitä edellyttävät.”

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18.⁽²⁾ EUVL L 172, 5.7.2005, s. 24.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1238/2008,**annettu 10 päivänä joulukuuta 2008,****Espanjan lipun alla purjehtivien alusten luikeroturskien kalastuksen kieltämisestä yhteisön vesillä ja kolmansien maiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuulumattomilla vesillä alueilla V, VI ja VII**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 artiklan 4 kohdan,ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön aluksiin sovellettavien eräiden syvänmeren kalakantojen kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuosiksi 2007 ja 2008 19 päivänä joulukuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2015/2006 ⁽³⁾ vahvistetaan kiintiöt vuosiksi 2007 ja 2008.
- (2) Komission saamien tietojen mukaan tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai siinä maassa rekisteröityjen alusten kyseisessä liitteessä mainitun kalakannan saaliit ovat täyttäneet vuoden 2008 kiintiön.

- (3) Sen vuoksi on tarpeen kieltää kyseisen kannan kalastus, sen pitäminen aluksella, jälleenlaivaaminen ja purkamminen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla**Kiintiön täyttäminen**

Tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion kalastuskiintiö vuodeksi 2008 kyseisessä liitteessä tarkoitettulle kannalle katsotaan kokonaan käytetyksi liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen.

2 artikla**Kiellet**

Kielletään tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta aluksilta tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröidyltä aluksilta mainitussa liitteessä tarkoitettujen kannan kalastus mainitussa liitteessä vahvistetusta päivästä alkaen. Näiltä aluksilta kielletään pyydetyn kannan aluksella pitäminen, jälleenlaivaaminen ja purkaminen kyseisen päivän jälkeen.

3 artikla**Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

Fokion FOTIADIS

Meri- ja kalastusasioiden pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 384, 29.12.2006, s. 28.

LIITE

Nro	10/DSS
Jäsenvaltio	ESP
Kanta	GFB/567-
Laji	Luikeroturskat (<i>Phycis blennoides</i>)
Alue	V, VI ja VII (yhteisön vedet ja vedet, jotka eivät kuulu kolmansien maiden suvereeniteettiin tai lainkäyttövaltaan)
Päivämäärä	30.9.2008

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1239/2008,**annettu 10 päivänä joulukuuta 2008,****Ruotsin lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen aloittamisesta uudelleen Kattegatissa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 artiklan 4 kohdan,ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2008 16 päivänä tammikuuta 2008 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 40/2008 ⁽³⁾ säädetään kiintiöistä vuodeksi 2008.
- (2) Ruotsi ilmoitti 15 päivänä toukokuuta 2008 asetuksen (EY) N:o 2847/93 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissiolle lopettavansa 19 päivästä toukokuuta 2008 turskan kalastuksen Kattegatissa.
- (3) Komissio antoi 19 päivänä kesäkuuta 2008 asetuksen (ETY) N:o 2847/93 21 artiklan 3 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 2371/2002 26 artiklan 4 kohdan mukaisesti

asetuksen (EY) N:o 585/2008 ⁽⁴⁾, jolla kielletään Ruotsin lipun alla purjehtivilta aluksilta turskan kalastus Kattegatissa samasta päivästä alkaen.

- (4) Komission Ruotsin viranomaisilta saamien tietojen mukaan tietty määrä turskaa on edelleen käytettävissä Ruotsin kiintiössä Kattegatissa. Tästä syystä olisi sallittava Ruotsin lipun alla purjehtiville tai Ruotsissa rekisteröidyille aluksille turskan kalastus näillä vesillä.
- (5) Jotta kyseinen määrä turskaa voitaisiin pyytää ennen kylvun vuoden loppua, luvan olisi tultava voimaan 13 päivänä lokakuuta 2008.
- (6) Sen vuoksi komission asetus (EY) N:o 585/2008 olisi kumottava 13 päivästä lokakuuta 2008,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

*1 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan asetus (EY) N:o 585/2008.

*2 artikla***Voimaantulo**Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetusta sovelletaan 13 päivästä lokakuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

Fokion FOTIADIS

Meri- ja kalastusasioiden pääosaston pääjohtaja⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.⁽²⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 19, 23.1.2008, s. 1.⁽⁴⁾ EUVL L 162, 21.6.2008, s. 9.

LIITE

Nro	64 – Kalastuksen aloittaminen uudelleen
Jäsenvaltio	SWE
Kanta	COD/03AS.
Laji	Turska
Alue	Kattegat
Päivämäärä	13.10.2008

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1240/2008,**annettu 10 päivänä joulukuuta 2008,****tietyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvien rajoittavien erityistoimenpiteiden toteuttamisesta Norsunluurannikon tilanteen vuoksi annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 560/2005 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvien rajoittavien erityistoimenpiteiden toteuttamisesta Norsunluurannikon tilanteen vuoksi annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 560/2005 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 560/2005 liitteessä I on luettelo luonnollisista henkilöistä, oikeushenkilöistä ja yhteisöistä, joita asetuksessa tarkoitettu varojen ja muiden taloudellisten resurssien jäädyttäminen koskee.
- (2) Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston pakotekomitea päätti 18 päivänä joulukuuta 2006 ja 21 päi-

vänä lokakuuta 2008 muuttaa niiden luonnollisten henkilöiden luetteloja, joita varojen ja muiden taloudellisten resurssien jäädyttäminen koskee, täydentämällä luettelossa jo olevia henkilöitä koskevia tietoja. Sen vuoksi liite I olisi muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 560/2005 liite I tämän asetuksen liitteessä olevalla tekstillä.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

Eneko LANDÁBURU

Ulkosuhteiden pääosaston pääjohtaja⁽¹⁾ EUVL L 95, 14.4.2005, s. 1.

LIITE

"LIITE I

Luettelo 2, 4 ja 7 artiklassa tarkoitetuista luonnollisista henkilöistä, oikeushenkilöistä tai yhteisöistä

- (1) Charles **Blé Goudé** (*alias* Gbapé Zadi). Osoite: Bloc P 170, Yopougon Selmer, Norsunluurannikko, b) Hotel Ivoire, Abidjan, Cocody, Norsunluurannikko. Syntymäaika: 1.1.1972. Syntymäpaikka: a) Guibéroua (Gagnoa), Norsunluurannikko, b) Niagbrahio/Guiberoua, Norsunluurannikko, c) Guiberoua, Norsunluurannikko. Kansalaisuus: Norsunluurannikko. Passin numero: a) 04LE66241 (Norsunluurannikko, myönnetty 10.11.2005, voimassa 9.11.2008 asti), b) AE/088 DH 12 (Norsunluurannikon diplomaattipassi, myönnetty 20.12.2002, voimassa 11.12.2005 asti), c) 98LC39292 (Norsunluurannikko, myönnetty 24.11.2000, voimassa 23.11.2003 asti). Matkustusasiakirjan numero: C2310421 (Sveitsi, myönnetty 15.11.2005, voimassa 31.12.2005 asti).

Muita tietoja: 1) Osoite a vuonna 2001, osoite b ilmoitettu matkustusasiakirjassa nro C2310421; 2) mahdollinen alias tai titteli: 'Général' tai 'Génie de kpo'; 3) COJEP:n ('Young Patriots') johtaja. On toistuvasti antanut julkisia lausuntoja, joissa lietsotaan väkivaltaa Yhdistyneiden Kansakuntien rakennuksia ja henkilökuntaa sekä ulkomaalaisia vastaan; on johtanut puolisolitaallisten joukkojen toteuttamia väkivallantekoja, esimerkiksi pahoinpitelyjä, raiskauksia ja laittomia teloituksia, ja osallistunut niihin; on uhkaillut Yhdistyneitä Kansakuntia, kansainvälistä työryhmää, poliittista oppositiota ja riippumatonta lehdistöä; on sabotoinut kansainvälisiä radioasemia; este kansainvälisen työryhmän, Norsunluurannikolla toteutettavan Yhdistyneiden Kansakuntien operaation (UNOCI) ja Ranskan joukkojen toiminnalle sekä YK:n päätöslauselmassa 1643 (2005) määritellylle rauhanprosessille.

- (2) Eugène N'goran Kouadio **Djué**. Syntymäaika: a) 1.1.1966, b) 20.12.1969. Kansalaisuus: Norsunluurannikko. Passin numero: 04LE017521 (myönnetty 10.2.2005, voimassa 10.2.2008 asti).

Muita tietoja: *Union des Patriotes pour la Libération Totale de la Côte d'Ivoire* (UPLTCl) johtaja. On toistuvasti antanut julkisia lausuntoja, joissa lietsotaan väkivaltaa Yhdistyneiden Kansakuntien rakennuksia ja henkilökuntaa sekä ulkomaalaisia vastaan; on johtanut puolisolitaallisten joukkojen toteuttamia väkivallantekoja, esimerkiksi pahoinpitelyjä, raiskauksia ja laittomia teloituksia, ja osallistunut niihin; este kansainvälisen työryhmän, UNOCIn ja Ranskan joukkojen toiminnalle sekä YK:n päätöslauselmassa 1643 (2005) määritellylle rauhanprosessille.

- (3) Martin Kouakou **Fofié**. Syntymäaika: 1.1.1968. Syntymäpaikka: Bohi, Norsunluurannikko. Kansalaisuus: Norsunluurannikko. Henkilötodistuksen numero: a) 2096927 (Burkina Faso, myönnetty 17.3.2005), b) 970860100249 (Norsunluurannikko, myönnetty 5.8.1997, voimassa 5.8.2007 asti).

Muita tietoja: a) Todistus Burkina Fason kansalaisuudesta: CNB N.076 (17.2.2003), isän nimi: Yao Koffi **Fofié**, äidin nimi: Ama Krouama **Kossonou**; b) *Chief Corporal New Force Commandant*, Korhogon alue. Hänen komennossaan olevat joukot ovat syyllistyneet lapsisotilaiden värväykseen, sieppauksiin, pakkotyövoiman käyttöön, naisten seksuaaliseen hyväksikäyttöön, mielivaltaisiin pidätyksiin ja laittomiin teloituksiin ihmisoikeussopimusten ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden vastaisesti; este kansainvälisen työryhmän, UNOCIn ja Ranskan joukkojen toiminnalle sekä YK:n päätöslauselmassa 1643 (2005) määritellylle rauhanprosessille."

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 20 päivänä toukokuuta 2008,

kalastukselle aiheutuvien riskien torjuntarahastolle (FPAP) ja kalastusalan yrityksille Ranskan myöntämistä tuista (valtiontuki C 9/06)

(tiedoksiannettu numerolla K(2007) 5636)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/936/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on mainitun artiklan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

- (1) Komission saamien tietojen mukaan Ranskassa on vuodesta 2004 lähtien ollut rahasto, jonka tarkoituksena on korvata ranskalaisille kalastusalan yrityksille polttoaineen hinnannousu. Kyseinen rahasto on nimeltään kalastukselle aiheutuvien riskien torjuntarahasto (Fonds de prévention des aléas pêche eli FPAP, jäljempänä 'rahasto'), ja saatujen tietojen mukaan sen tarkoituksena oli tasoittaa polttoaineen lyhytaikaisista hinnantvaihteluista kalastuslalle koituvia seurauksia. Käytännössä kalastusalan yritykset ovat kuitenkin saaneet etua markkinahintaa huomattavasti alhaisemmasta polttoaineen hinnasta.
- (2) Alun perin ilmeisesti oli tarkoitus, että rahasto toimisi yksinomaan ammattikunnan oman rahoituksen turvin. Toimintaperiaatteen oli tarkoitus olla yksinkertainen: rahasto olisi maksanut sen osan polttoaineen hinnasta, joka ylitti tietyn viitehinnan litraa kohden, ja vastaavasti yritykset olisivat maksaneet rahoitusosuuksia rahastolle, kun

polttoaineen hinta olisi laskenut taas viitehinnan alapuolelle. Tällä tavoin järjestelmän rahoitus olisi ollut tasapainossa, eikä julkisia varoja olisi tarvittu.

- (3) Koska polttoaineen markkinahinta oli kuitenkin pysytellyt hyvin suurelta osin viitehinnan yläpuolella, komissio oletti, ettei rahasto pystynyt toimimaan ilman valtion rahoitustukea ja että tämä rahoitustuki oli EY:n perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitettua valtiontukea.

- (4) Komissio pyysi 25 päivänä elokuuta 2005, että Ranska ilmoittaisi sille viimeistään 5 päivänä syyskuuta 2005, oliko valtio toteuttanut tai suunnitellut erityisiä toimenpiteitä polttoaineen hinnannousun vuoksi. Komissio muistutti lisäksi, että jos kyseiset toimenpiteet olisivat valtiontukea, niistä tulisi ilmoittaa komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

- (5) Koska vastausta ei saatu, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan [nykyisin 88 artiklan] soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 10 artiklan mukaisesti komissio kehotti 21 päivänä syyskuuta 2005 Ranskaa toimittamaan sille kolmen viikon kuluessa rahastoa koskevat tiedot, jotta se voisi tarkastella, oliko kyseessä todellakin valtiontuki ja tarvittaessa, soveltuiko kyseinen valtiontuki yhteismarkkinoille.

⁽¹⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

- (6) Ranska vastasi 7 päivänä lokakuuta 2005 pyyntöön, jonka komissio oli esittänyt 25 päivänä elokuuta 2005, ja totesi, "ettei Ranskassa ollut toteutettu mitään valtiontukitoimenpidettä, jonka syynä olisivat olleet viimeaikaisesta huomattavasta polttoaineen hinnannoususta aiheutuneet vaikeudet". Ranska totesi kuitenkin kannustaneensa "ammattikuntaa toimenpiteeseen", joka koski kalastukselle aiheutuvien riskien torjuntarahaston perustamista. Kirjeenvaihdossa ei viitattu millään lailla valtion varoista maksettuihin ennakkoihin. Sitä vastoin Ranskan viranomaisten vastauksesta kävi epäsuorasti ilmi, että ammattikunnan hallinnoiman rahaston rahoitus perustui yksinomaan rahaston jäsenten maksukyvyyn yhteisvastuullistamiseen.
- (7) Komissio muistutti 21 päivänä lokakuuta 2005 Ranskan viranomaisille muodollisesta, 21 päivänä syyskuuta 2005 päivätystä pyynnöstään saada rahastoa koskevia tietoja ja antoi viranomaisille vielä kaksi viikkoa lisäaikaa vastauksen esittämiseen.
- (8) Koska Ranska ei vastannut määräajassa, komissio päätti edellä mainitun 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaa sille määräyksen toimittaa tässä tarkastelussa tarvittavat tiedot. Tästä 5 päivänä joulukuuta 2005 päivätystä määräyksestä ilmoitettiin 6 päivänä joulukuuta 2005 ja siinä annettiin kolme viikkoa aikaa vastauksen esittämiseen.
- (9) Ranska vastasi 21 päivänä joulukuuta 2005 päivätyllä kirjeellä, jonka komissio vastaanotti 27 päivänä joulukuuta 2005. Kirjeessä lähetettiin uudelleen edellinen vastaus, joka oli päivätty 6 päivänä joulukuuta ja vastaanotettu 8 päivänä joulukuuta ja jolla oli vastattu komission 21 päivänä syyskuuta 2005 lähettämään kirjeeseen (ks. tämän päätöksen johdanto-osan kappale 5). Näillä kahdella kirjeellä Ranska toimitti komissiolle rahaston perussäännön ja kolme sopimusta, jotka liittyivät valtion rahastolle maksamaan, takaisinperittäväan ennakkoon.
- (10) Vastauksia ja niihin liitettyjä asiakirjoja tarkasteltuaan komissio ilmoitti Ranskalle 8 päivänä maaliskuuta 2006 päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 659/1999 6 artiklassa säädetty muodollinen tutkintamenettely.
- (11) Komission päätös muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 19 päivänä huhtikuuta 2006⁽²⁾. Komissio pyysi asianomaisia esittämään huomautuksensa asianomaisista toimenpiteistä kuukauden kuluessa.
- (12) Ranska esitti huomautuksessa 21 päivänä huhtikuuta 2006 päivätyllä kirjeellä. Huomautukseen on liitetty perusteluosa, joka vaikuttaa alun perin tarkoitettun sisäiseen käyttöön, sillä siinä selitetään, millainen kanta pitäisi omaksua komission esittämiin väitteisiin.
- (13) Nantesiin sijoittautunut asianajotoimisto Ménard, Quimbert et associés, jäljempänä 'MQA', ilmoitti 17 päivänä toukokuuta 2006 faksilla aikomuksestaan esittää rahaston puolesta huomautuksia ja pyysi tähän lisäaikaa. Komissio myönsi kahden viikon lisäajan. MQA toimitti tämän jälkeen postitse 17 päivänä toukokuuta päivätyllä ja komission 23 päivänä toukokuuta vastaanottamalla kirjeellä 18 päivänä toukokuuta päivätyn ja rahaston pääsihteerin de Feuardentin allekirjoittaman Coopération Maritimen muistion. MQA:n kolmas kirje, joka oli myös päivätty 17 päivänä toukokuuta ja jonka komissio vastaanotti 14 päivänä kesäkuuta, sisälsi "[sen] huomautuksista uuden version, johon on korjattu joitakin kirjausvirheitä". Todellisuudessa kyse oli asiakirjoista, joita ei ollut vielä toimitettu komissiolle ja joissa esitettiin lisähuomautuksia edellä mainittuun pääsihteerin muistioon. Mukaan oli liitetty rahaston toimintaa koskevia asiakirjoja (perussääntö, toimintaperiaatteet, tiedotteita, jäsenten maksamien maksuosuuksien verokohtelu, valtiontalouden tarkastusviraston (IGF) ja maatalouden ja kalastuksen tarkastusviraston yhteisestä tarkastuskäynnistä laadittu kirje). MQA:n viimeisin kirje on päivätty 12 päivänä kesäkuuta 2006 ja toimitettiin samana päivänä faksilla komissiolle. Siinä viitataan 19 päivänä toukokuuta päivättyyn kirjeeseen "joka oli virheellisesti päivätty 17 päivänä toukokuuta ja sisälsi Confédération de la Coopération, de la Mutualité et du Crédit Maritime -keskusjärjestön pääjohtajan de Feuardentin 18 päivänä toukokuuta 2006 päivättyt huomautukset". Viimeisin kirje sisälsi samat lisähuomautukset kuin oli toimitettu kolmannessa, 17 päivänä toukokuuta päivättyssä kirjeessä mutta ilman liitteitä.

⁽²⁾ EUVL C 91, 19.4.2006, s. 30.

- (14) Komissio toimitti 14 päivänä kesäkuuta 2006 Ranskalle MQA:n kolmannen, 17 päivänä toukokuuta 2006 päivätyyn kirjeen (josta oli ilmoituksen mukaan poistettu kirjausvirheet) ja MQA:n viimeisimmän, 12 päivänä kesäkuuta 2006 päivätyyn kirjeen ja pyysi, että Ranska toimittaisi sille huomautuksensa kuukauden kuluessa. Ranska pyysi 12 päivänä heinäkuuta 2006 tämän määräajan pidentystä 1 päivään syyskuuta. Komissio antoi 18 päivänä heinäkuuta 2006 Ranskalle kuukauden lisäajan. Ranska totesi 26 päivänä syyskuuta 2006, ettei se halunnut esittää erityisiä huomautuksia mutta totesi, ettei 17/19 päivänä toukokuuta 2006 päiväty kirje vastannut de Feuardentin huomautuksia. Komissio toimitti 9 päivänä lokakuuta 2006 Ranskalle yksityiskohtaiset tiedot MQA:n lähettämistä kirjeistä ja pyysi Ranskaa vahvistamaan 10 päivän kuluessa, että maan viranomaiset olivat todellakin tutustuneet de Feuardentin muistioon. Ranska totesi 23 päivänä lokakuuta 2006, ettei sillä ollut hallussaan kyseistä muistiota, jonka se oli maininnut aikaisemmin vain sen vuoksi, että muistio mainittiin 12 päivänä kesäkuuta päivätyssä [MQA:n] kirjeessä. Koska Ranska siis ilmoitti, ettei se ollut saanut kyseistä kirjettä, komissio toimitti kirjeen Ranskalle virallisesti 27 päivänä lokakuuta 2006 ja pyysi, että Ranska toimittaisi viralliset huomautuksensa viimeistään 15 päivänä marraskuuta.
- (15) Ranska ilmoitti 27 päivänä marraskuuta 2006 komissiolle, ettei se halunnut esittää asiakirjasta erityisiä huomautuksia.

2. KUVAUS

2.1 Rahaston ja sen toiminnan kuvaus

- (16) FPAP on 21 päivänä maaliskuuta 1884 annetun Ranskan lain, sellaisena kuin se on muutettuna 12 päivänä maaliskuuta 1920 annetulla lailla, mukainen ammattijärjestö. Perussäännöstä esitetty luonnos hyväksyttiin järjestäytymisistunnossa 10 päivänä helmikuuta 2004, ja itse perussääntö on päivätty 9 päivänä huhtikuuta 2004.
- (17) Perussäännön (4 pykälä) mukaan järjestö on perustettu 99 vuodeksi. Päätoimipaikka sijaitsee Pariisissa (rue du Rocher 24) samassa osoitteessa kuin Confédération de la coopération, de la mutualité et du crédit maritimes, jäljempänä "Coopération Maritime".
- (18) Perussäännön 7 pykälän mukaan perustajajäseniä ovat Coopération Maritime, hankinta- ja kehityskeskus CECOMER eli vähittäismyyjien osuuskunta, joka on itse asiassa merenkulkualan osuuskuntien (jotka toimittavat kalastusalan yrityksille niiden toiminnassaan tarvitsemaa materiaalia ja tuotteita) hankintakeskus, Centre de gestion de la pêche artisanale ja kaksi kalastusalalla vaikuttavaa henkilöä. Helmikuun 10 päivänä 2004 pidetyssä järjestäytymisistunnossa nämä viisi perustajajäsentä nimettiin rahaston johtoon siihen saakka kun vuonna 2007 pidettäisiin sääntömääräinen yhtiökokous. Vaikuttaa siis siltä, että rahasto edustaa kalastusalaa ja rahastoon taloudellisesti sidoksissa olevia organisaatioita (merenkulkualan osuuskunnat, hankintakeskus, kalastusalan yritysten ohjauskeskukset).
- (19) Jäseniksi hakevien on todistettava, että ne toimivat kalastusalalla. Järjestö voi kuitenkin hyväksyä jäseneksi "kaikki henkilöt, jotka ovat valmiit antamaan sille moraalisen tukensa", kunhan tällaisten jäsenten määrä ei ylitä 5:tä prosenttia. Ranska täsmensi 6 päivänä joulukuuta 2005 toimittamassaan kirjeessä, että rahastossa on 2 013 jäsentä ja 2 385 alusta, jotka edustavat 30 prosenttia Ranskan laivastosta.
- (20) Perussäännön 2 pykälän mukaan: "Järjestön tarkoituksena on kehittää tuotteita, joiden turvin kalastusalan yrittäjät voivat varmistaa suojautumisen seuraavilta riskeiltä: dieselöljyn hinnanvaihtelut, merien saastuminen ja saastumisen aiheuttamat terveysriskit, kiintiöiden lakkauttaminen tai kalastusmahdollisuuksien huomattava vähentäminen ja markkinariskit. Järjestön nimi on 'Fonds de prévention des aléas pêche'." Rahasto toimii siis kuin keskinäinen vakuutusyhtiö, joka tarjoaa jäsenilleen niiden maksu- osuuksia vastaan tiettyjä palveluita.
- (21) Ranska on toimittanut jäljennökset kolmesta valtion ja rahaston välillä tehdystä sopimuksesta, jotka koskevat valtion rahastolle myöntämiä takaisinmaksettavia ennakoita. Ennakot maksaa välittäjänä toimiva Office national interprofessionnel des produits de la mer et de l'aquaculture (OFIMER). Ensimmäinen, 12 päivänä marraskuuta 2004 päivätty sopimus on arvoltaan 15 miljoonaa euroa. Toinen, 27 päivänä toukokuuta 2005 päivätty sopimus sisältää 10 miljoonaa euroa. Kolmas, 11 päivänä lokakuuta 2005 päivätty sopimus on arvoltaan 40 miljoonaa euroa. Näiden kolmen sopimuksen mukaan rahastolle on siis myönnetty ennakkoa 65 miljoonaa euroa.
- (22) Lisäksi Ranskan 21 päivänä huhtikuuta 2006 toimittamaan huomautukseen liitetyn perusteluosan mukaan (ks. tämän päätöksen johdanto-osan kappale 12) on mahdollista, että rahastolle on maksettu vielä lisäksi 12 miljoonan euron ennakko (ks. tämän päätöksen johdanto-osan kappale 40).

- (23) Tehtyjen sopimusten 1 pykälän mukaan ”rahaston toiminta perustuu jäsenten maksamiin maksuosuuksiin, joilla katetaan öljyn hinnanvaihteluista aiheutuvat riskit ja hallintokulut.” Sopimukset osoittavat, että vaikka perussäännön mukaan rahaston toimintatavoitteet ovat varsin moninaiset (ks. tämän päätöksen johdanto-osan kappale 20), käytännössä toiminta on rajoittunut kalastusalan yritysten suojaamiseen polttoaineen hinnannousulta.
- (24) Marraskuun 12 päivänä 2004 tehdyn sopimuksen 2 pykälän mukaan ”ennakon tarkoituksena on ottaa käyttöön järjestely, jolla suojaudutaan öljyn kansainvälisten hintojen heilahteluilta 1 päivästä marraskuuta 2004 alkaen. Ennakon turvin futuurimarkkinoilta voidaan hankkia optioita. Rahaston jäsenille voidaan maksaa korvauksena katetun enimmäishinnan ja asianomaisen kuukauden vertailuindeksin keskimääräisen hinnan välinen erotus.” Toukokuun 27 päivänä 2005 tehdyn sopimuksen 2 pykälän sanamuoto on lähes samankaltainen. Sen sijaan, että puhuttaisiin suojausjärjestelyn ”käyttöönotosta”, sovietaan järjestelyn ”jatkamisesta” ja ilmoitetaan 1 päivä maaliskuuta 2005 päivämääräksi, josta alkaen kyseisen sopimuksen nojalla myönnettyä ennakkoa voidaan hyödyntää järjestelmässä. Sama koskee 11 päivänä lokakuuta 2005 tehtyä sopimusta, jonka 2 pykälän mukaan rahasto voi toiminnassaan hyödyntää myönnettyä ennakkoa ”... 1 päivästä heinäkuuta 2005 alkaen aina 31 päivän joulukuuta 2005 ostamalla futuurimarkkinoilta optioita hintaan 17 senttiä/l.” Lisäksi täsmennetään, että ”rahaston jäsenille voidaan maksaa korvauksena enintään se hinnanerotus, joka on 30 senttiä/l ja asianomaisen kuukauden keskimääräisen viitehinnan välillä, jos tämä viitehinta ylittää 30 senttiä/l.”
- (25) Rahaston yksityiskohtaisista toimintaperiaatteista seuraa, että rahasto toimii tekemällä jäsenyritystensä kanssa takuusopimuksia. Jäsenet maksavat liittymismaksuna 150 euroa, jonka lisäksi ne maksavat arvioimastaan litramäärästä polttoainetta takuumaksuna 0,035 senttiä litralta. Vastineena kalastusalan yritykset saavat korvauksen, joka määritellään käytetyn polttoainemäärän perusteella taatun määrän rajoissa ja jonka yksityiskohtaiset laskentasäännöt on täsmennetty toimintaperiaateissa.
- (26) Edellä johdanto-osan kappaleessa 21 tarkoitettujen sopimusten 3 pykälässä todetaan, että OFIMER voi maksaa ennakot vasta kun tietyt perusteena olevat asiakirjat on toimitettu. Asiakirjojen mukana on oltava rahaston päättävän elimen pöytäkirja, jossa hyväksytään valtion myöntämän ennakon hallinnointi, ja kahden ensimmäisen sopimuksen ollessa kyseessä määritellään yksityiskohtaisesti, miten ennakko käytetään, sekä esitetään alustava talousarvio. Ranska vahvisti 6 päivänä joulukuuta 2005 esittämässään huomautuksessa, että edellä mainitut määrät, yhteensä 65 miljoonaa euroa, on tosiasiallisesti myönnetty rahastolle. Huomautuksessa todetaan, että ennakot on myönnetty ”rahaston toiminnan varmistamiseksi – mahdollisimman lyhyin määräajoin – ajanjaksolla, joka kestää marraskuusta 2004 joulukuun 2005 loppuun.”
- (27) Lisäksi rahasto on sitoutunut pitämään kirjanpitoa, jonka avulla voidaan pyynnöstä selvittää ennakoiden käyttö, varojen kohdentaminen ja kustannusten syntyminen. Kirjanpitositteet on säilytettävä 10 vuotta ja esitettävä pyynnöstä valtion eri laitoksille.
- (28) Sopimusten 4 pykälän mukaan rahaston on maksettava ennakoista OFIMER:lle korkoa 4,45 prosenttia. Marraskuun 12 päivänä 2004 tehtyyn sopimukseen sisältyvät 15 miljoonaa euroa oli tarkoitus maksaa takaisin viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2006, 27 päivänä toukokuuta 2005 tehtyyn sopimukseen sisältyvät 10 miljoonaa euroa viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2007 ja 11 päivänä lokakuuta 2005 tehtyyn sopimukseen sisältyvät 40 miljoonaa euroa viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2007.
- (29) Ranskan valtion ja rahaston tekemien kolmen (mahdollisesti neljän) sopimuksen osalta rahaston toiminta on kaksinaista, kun kyseessä on ensimmäinen perussäännön 2 pykälässä määritellyistä tavoitteista (tarjotaan kalastusalan yrityksille mahdollisuus varmistaa suojautuminen dieselöljyn hinnanvaihteluihin liittyviltä riskeiltä):
- a) öljyn hinnanvaihteluista selviäminen mahdollistamalla optioiden hankkiminen öljytuotteiden futuurimarkkinoilta ja

b) korkeista öljynhinnoista aiheutuvien lisäkustannusten osittainen korvaaminen rahastoon kuuluville aluksille, kun polttoaineen hinta ylittää tietyn kynnyksen.

- (30) Valtiontuen osalta rahastoa on tarkasteltava kahdelta näkökulmalta eli toisaalta se on futuurimarkkinoilla toimiva talouden toimija ja toisaalta se maksaa kalastusalan yrityksille korvauksena osan polttoainekuluista, jotta yritykset voivat alentaa tuotantokustannuksiaan.

2.2 Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisen perusteet

- (31) Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisen perusteet olivat seuraavat.

2.2.1 Optioiden hankkiminen futuurimarkkinoilta

- (32) Rahastolle myönnettyä ennakkoa voidaan pitää lyhytaikaisena lainana, jonka korko on 4,45 prosenttia. Komissio toteaa kuitenkin, ettei rahastolla ole kiinteistöjä eikä juurikaan omaa pääomaa, koska sen oma pääoma koostuu jäsenten maksuosuuksista. Näin ollen yksikään pankki ei olisi myöntänyt rahastolle tällaista lainaa.
- (33) Rahasto saa näin ollen taloudellista etua verrattuna muihin samoilla futuurimarkkinoilla toimiviin yrityksiin. Etu on rahastolle myönnettävää valtiontukea. EY:n perustamissopimuksen 87 artiklassa tai valtiontukien tarkastelemista koskevissa komission antamissa suuntaviivoissa ei ole mitään määräystä, jonka perusteella tukea voitaisiin pitää yhteismarkkinoille soveltuvana.

- (34) Rahastoon kuuluvat kalastusalan yritykset voivat myös rahaston toiminnan ansiosta hankkia polttoainetta alennettuun hintaan. Tämä on tukea, joka alentaa rahastosta hyötyvien yritysten toimintakustannuksia. Kalastus- ja vesiviljelyalan valtiontukien tarkastelemista koskevien suuntaviivojen ⁽³⁾ 3.7 kohdan mukaisesti tämältyypistä toimintatukea, joka myönnetään ilman velvoitteita, on tavallisesti pidettävänä yhteismarkkinoille soveltumattomana.

2.2.2 Kalastusalan yrityksille polttoainehankinnoista aiheutuvien kulujen osittainen korvaaminen

- (35) Kuten edelläkin, kyse on tuesta, joka alentaa rahastoon kuuluvien yritysten toimintakustannuksia. EY:n perusta-

missopimuksen 87 artiklassa tai valtiontukien tarkastelemista koskevissa komission antamissa suuntaviivoissa ei ole tältäkin osin mitään määräystä, jonka perusteella tukea voitaisiin pitää yhteismarkkinoille soveltuvana. Kalastusalan valtiontukien tarkastelemista koskevien suuntaviivojen 3.7 kohdan mukaisesti tämältyypistä toimintatukea, joka myönnetään ilman velvoitteita, on pidettävänä yhteismarkkinoille soveltumattomana.

2.2.3 Päätelmä

- (36) Kaikkien hallussaan olevien tietojen perusteella komissiolle oli aihetta epäillä vakavasti, että tukitoimenpide, joka hyödyttää samaan aikaan itse rahastoa ja siihen kuuluvia yrityksiä, ei sovellu yhteismarkkinoille.

3. RANSKAN JA ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

3.1 Ranskan huomautukset

- (37) Ranska esitti huomautuksensa 21 päivänä huhtikuuta 2006 antamassaan vastauksessa. Rahaston ja MQA:n esittämien perustelujen osalta ei ole tämän jälkeen esitetty täydentäviä huomautuksia.
- (38) Ranska esittää, että komission olisi tarkastelussaan keskitettävä valtion myöntämän ennakon luonteeseen ja myöntämisehtoihin eikä rahaston toimintaan.
- (39) Ranska toteaa tältä osin seuraavaa:

— korko ylittää viitekoron, jota komissio käyttää määrittäessään, onko edullinen laina valtiontukea,

— toimenpidettä ei voida pitää valtiontukea niin kauan kun takaisinmaksun määräaika ei ole päättynyt. Ranska muistuttaa tältä osin, että määräajat on vahvistettu 1 päiväksi marraskuuta 2006, 1 päiväksi toukokuuta 2007 ja 1 päiväksi heinäkuuta 2007,

— komission väite, jonka mukaan yksikään pankki ei olisi myöntänyt tällaista ennakkoa rahastolle, ei ole perusteltu, sillä käyttöön olisi voitu ottaa takuujärjestelyt. Lisäksi Ranska korostaa, että rahasto on ainoa ranskalainen kalastusalan yritykset yhdistävä ammattilajijärjestö, jonka tavoitteena on toimia öljyn futuurimarkkinoilla, ja rahastoon liittyminen on vapaaehtoista.

⁽³⁾ EUVL C 229, 14.9.2004, s. 5.

- (40) Komissio haluaa vielä tuoda esille, että Ranska toteaa vastaukseensa liitetyissä perusteluissa (ks. tämän päätöksen johdanto-osan kappale 12), että ”ei vaikuta tarpeellista todeta, että on päätetty 12 miljoonan euron ennakosta, sillä sopimusta ei ole toistaiseksi vielä allekirjoitettu, joten tältä osin ei kannata sitoa käsiään. Kannattaneet todeta, että asiaa harkitaan.”

3.2 Rahaston huomautukset

- (41) Komissio on saanut MQA:lta useita sisällöltään erilaisia kirjeitä sekalaisessa järjestyksessä (ks. tämän päätöksen johdanto-osan kappale 13), joista voidaan esittää seuraavanlainen yhteenveto: Coopération Maritimen 18 päivänä toukokuuta 2006 päiväämä ja rahaston pääsihteerin allekirjoittama muistio ja MQA:n rahaston puolesta esittämät täydentävät huomautukset, joiden mukana on rahaston toimintaan liittyviä asiakirjoja (perussääntö, toimintaperiaatteet, tiedotteita, jäsenten maksamien maksuosuuksien verokohtelu, valtiontalouden tarkastusviraston ja maatalouden ja kalastuksen tarkastusviraston yhteisestä tarkastuskäynnistä laadittu kirje).

- (42) MQA:lta saatujen asiakirjojen tarkastelu osoittaa, että rahasto yhtyy Ranskan esittämään väitteeseen toteamalla, ettei voida olettaa, että ”laina yksinkertaisesti perutaan kokonaisuudessaan laina-ajan päätyttyä”, ja että takaisinmaksujen laiminlyöntejä ei ole havaittu. Toisin kuin Ranska rahasto ei muilta osin keskity perusteluissaan tuen luonteeseen ja myöntämisehtoihin vaan rahaston perussääntöön ja toimintaan.

- (43) Rahaston perustelut siitä, miksi Ranskan myöntämät ennakot eivät ole valtiontukea tai soveltuvat yhteismarkkinoille, voidaan linjata tiivistetysti seuraavasti:

— rahasto ei ole tavanomainen talouden toimija, sillä se on ammattijärjestö, joka ajaa yksinomaan jäsentensä etua eikä pyri voittoon, ja sitä voidaan pitää ”ennalta ehkäisevänä ryhmittymänä”. Kun rahasto siis järjestää riskien yhteisvastuullistamista viitehintaan perustuvalla korvausjärjestelmällä, se ei toimi tavanomaisena talouden toimijana ”vaan öljytuotteiden kuluttajat yhdistävänä tahona, joka pikemminkin pyrkii suojautumaan markkinoilta kuin toimimaan väliintulijana”. Rahaston oli alun perin teoriassa tarkoitus olla oma-varainen, sillä maksetut mutta käyttämättä jääneet maksuosuudet oli tarkoitus palauttaa. Rahaston mu-

kaan sen hallinto on lisäksi täysin avointa. Koska rahasto ei harjoita omaan lukuunsa taloudellista toimintaa, se ei näin ollen voi vaikuttaa merkityksellisiin futuurimarkkinoihin. Rahasto tuo esille myös valtiontalouden tarkastusviraston ja maatalouden ja kalastuksen tarkastusviraston tekemän yhteisen tarkastuksen,

— rahasto ei toimi merkityksellisillä markkinoilla, sillä kalastustuotteiden markkinat ovat alttiina useille muille kilpailun vääristymille, jotka aiheutuvat siitä, että yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanossa kansallisessa politiikassa on eroja. Markkinoita pitäisi näin ollen tarkastella ”alueellisten mikromarkkinoiden muodostamana mosaiikkina”. Toimenpiteellä ei näin ollen muuteta kilpailuedellytyksiä. Rahasto toteaa lisäksi, että kilpailua on tarkasteltava yksityiskohtaisesti, sillä huomattava osa kalastusalan hinnannoususta tai -vääristymistä aiheutuu eritoten yhteisön toimenpiteisiin perustuvista sakkoluonteisista maksuista, mikä ei missään mielessä vastaa laajoja vapaita markkinoita.

- (44) Rahaston toteuttaman tukitoimen tarkoituksena on auttaa säilyttämään alueellista kalastusta ja estää avomerialuksia hyödyntämästä lähivesiä tai troolareita suuntautumasta erikoistuneempaan, vähemmän energiaa käyttävään kalastukseen. Rahaston tarkoituksena on suojella luonnonvaroja, tasapainoa ja järjestelmän moninaisuutta tarjoamalla sopeutumiskakso. Tällä tavoin rahasto on ennakoitunut pelastamis- ja rakenneuudistussuunnitelmia ja vähämerkityksisten tukien enimmäismäärän suunniteltua nostamista. Rahasto esittääkin seuraavat perusteet:

— ei voida sanoa, että valtio on myöntänyt ennakot ehdoitta, sillä päinvastoin edellytyksenä on ollut ”ennakkokojen viipymätön avoin hallinnointi [ja] ennen kaikkea kestävä poliittinen määrittely, joka myös tarkastetaan yleisellä tasolla”,

— hieman yli kolmannes tukitoimesta (25 miljoonaa 65 miljoonasta eurosta) on ollut maksuja palkansaajille, joten sitä voidaan pitää suorana sosiaalisena tukena,

— tuki liittyy poikkeukselliseen tilanteeseen, sillä komissio myöntää itsekin alan poikkeukselliset taloudelliset ja sosiaaliset ongelmat,

— rahasto huomauttaa, että se on Ranskan lainsäädännön mukaisesti yhteiskunnallisesti vastuussa ja että sen vastuu on rajaton. Tämän vuoksi komission perusteet pitää toimenpidettä valtiontukena ovat riittämättömät, sillä takaisinmaksuja ei ole laiminlyöty.

- (45) Lisäksi MQA on toimittanut huomautustensa mukana jäljennökset talousarviosta vastaavan ministerin kahdesta rahastolle lähettämästä kirjeestä, joissa todetaan, että rahasto ja sen kaikki jäsenet hyötyvät verotoimenpiteistä. Verotoimenpiteissä on rahaston osalta kyse vapautuksesta yhtiöverosta ja luultavasti elinkeinoverosta ja itsenäisinä ammattinharjoittajina toimivien kalastajien osalta mahdollisuudesta vähentää ammattijärjestölle maksetut maksu-suudet verotettavasta tulosta.

4. ARVIOINTI

- (46) Tämä päätös ei koske johdanto-osan kappaleessa 45 tarkoitettuja veroetuja. Veroedut eivät itse asiassa olleet komission tiedossa, kun se päätti aloittaa muodollisen tutkintamenettelyn. Niitä tarkastellaan erikseen asiakirjanumerolla NN 38/2007 sen määrittelemiseksi, onko kyseessä valtiontuki, ja jos on, soveltuuko se yhteismarkkinoille.

- (47) Rahaston tavoitetta on pidettävä valtiontuen osalta kaksinaisena:

— ensinnäkin tavoitteena on hankkia optioita futuurimarkkinoilta. Vaikka sitä ei suoraan sanotakaan, mainitut futuurimarkkinat ovat selvästi öljyn tai öljytuotteiden futuurimarkkinat. Vaikuttaa siis siltä, että ammattijärjestönä perustettu rahasto toimii näillä futuurimarkkinoilla hankkimalla optioita, kuten tekisi tämännäyttöisillä markkinoilla markkinatalouden sääntöjen mukaan toimiva tavallinen yksityisyritys. Tukea optioiden hankkimiseksi futuurimarkkinoilta tarkastellaan jäljempänä tämän päätöksen 4.1 osassa,

— toiseksi rahaston tarkoituksena on maksaa rahastoon kuuluville kalastusalan yrityksille se erotus, joka on keskimääräisen kuukausittaisen viitehinnan ja 12 päivänä marraskuuta 2004 ja 27 päivänä toukokuuta 2005 tehtyjen sopimusten mukaan ”katetun enimmäishinnan” välillä ja 11 päivänä lokakuuta 2005 tehdyn sopimuksen mukaan 30 senttiä litralta olevan hinnan välillä, jos vertailuindeksin kuukausittainen

keskihinta on tätä korkeampi. Rahasto määrittää kuukausittaisen keskimääräisen viitehinnan. Rahaston kalastusalan yrityksille polttoaineen hankinnasta maksamia korvauksia tarkastellaan jäljempänä tämän päätöksen 4.2 osassa.

4.1 Rahastoa hyödyttävä tuki: tuki optioiden hankkimiseksi futuurimarkkinoilta

4.1.1 Valtiontuen olemassaolo

4.1.1.1 Rahasto on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan mukainen yritys

- (48) Ensinnäkin on tarkasteltava, voidaanko rahastoa pitää yrityksenä. Jos näin ei ole, 87 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta siihen. Tämän kysymyksen osalta komissio muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti kilpailuolueudessa käsite ”yritys” kattaa kaikki taloudellista toimintaa harjoittavat yksiköt riippumatta kyseisen yksikön oikeudellisesta asemasta ja rahoitustavasta⁽⁴⁾. Kaikki toiminta, jossa tarjotaan tuotteita ja palveluita tietyillä markkinoilla, on taloudellista toimintaa⁽⁵⁾.

- (49) Raaka-aineiden futuurimarkkinoilla toimivat yritykset ovat tavallisesti markkinatalouden sääntöjen mukaan toimivia yksityisyrittäjiä. Toiminta futuurimarkkinoilla perustuu siihen seikkaan, että tuotteen hankintahinta – jos tuote ostettaisiin tulevaisuudessa tavanomaiseen markkinahintaan – olisi erilainen kuin option hankintahinta. Tällaisilla markkinoilla toimija ottaa hinnankorotuksen epävarmuuteen liittyvän riskin. Tässä tapauksessa rahasto on ollut tosiasiallinen toimija öljytuotteiden futuurimarkkinoilla. Näin toimiessaan rahasto on myös talouden toimija kalastusosalalla, sillä se toimittaa rahaston perustajajäsenelle ja sen johtoon kuuluvalla CECOMER:lle, joka on merenkulkualan osuuskuntien hankintakeskus, polttoainetta eri hintaan kuin millä kyseinen yritys hankkisi polttoainetta, jos se joutuisi maksamaan tavanomaisen markkinahinnan. Jos optioiden hankinta, joka on luonteeltaan spekulatiivista, onnistuu, osuuskunnille toimitetun polttoaineen hinta alittaa markkinahinnan. Rahasto ottaa näin ollen riskin ja toivoo, että riski on sille taloudellisesti kannattava. Merenkulkualan osuuskunnat myyvät puolestaan tämän jälkeen polttoaineen kalastusalan yrityksille sen hinnan perusteella, jolla ne ovat hankkineet polttoaineen CECOMER:ltä. Tiedossa ei ole niiden toimien

⁽⁴⁾ Yhdistetyt asiat C-159/91 ja C-160/91, AGF-Cancava, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17.2.1993, Kok. 1993, s. I-637.

⁽⁵⁾ Asia C-222/04, Cassa di Risparmio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.1.2006, Kok. 2006, s. I-289.

luonne, joilla rahasto siirtää hankkimansa polttoaineen omistusoikeuden CECOMER:lle, joka on vähittäismyyjien osuuskunta. Vaikka CECOMER on rahaston perustajajäsen, kyseessä on kuitenkin kahden riippumattoman yksikön välinen toimi. Tätä polttoaineen omistusoikeuden siirtoa voidaan pitää sopimusperusteisena. Itse asiassa, vaikka sopimusehdoissa, joilla nämä toimet toteutetaan, on hyvin todennäköisesti omia erityispiirteitä, ne ovat kuitenkin yksityisoikeuden sopimusehtoja ja näin ollen yksityisoikeuden sopimuksia. Rahasto siis toteuttaa toimia öljytuotteiden futuurimarkkinoilla hankkiakseen näitä tuotteita ja siirtääkseen ne CECOMER:lle, joka on kaupallinen yritys, joten sen toiminta on todistettavasti luonteeltaan kaupallista. Lisäksi komissio totesi menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään seuraavaa: ”Rahaston tarkoituksena on mahdollistaa optioiden hankinta futuurimarkkinoilta. Vaikka sitä ei suoraan sanotakaan, mainitut futuurimarkkinat ovat selvästi öljyn tai öljytuotteiden futuurimarkkinat. Vaikuttaa siis siltä, että ammattijärjestönä perustettu rahasto toimii näillä futuurimarkkinoilla hankkimalla ja myymällä optioita, kuten tekisi tämäntyyppisillä markkinoilla markkinatalouden sääntöjen mukaan toimiva tavallinen yksityisyrittäjä.” Vastauksissaan Ranska ja rahasto eivät kiistäneet, etteikö rahasto harjoitaisi tällaisia optioiden hankinta- ja myyntitoimia. Ranska ei esittänyt asian suhteen huomautuksia. Rahasto puolestaan tyytyi toteamaan, että ”rahasto toimii hyödykkeiden maailmanlaajuisilla markkinoilla yhdessä välittäjien ja erikoistuneiden rahoituslaitosten kanssa. On vaikea kuvitella markkinoita, joilla olisi enemmän kilpailua ja jotka olisivat laajemmat ja alttiimmat heilahteluille. Rahasto ei ole kuitenkaan saanut mitään hintaetua, eikä sille ole tarjottu mitään erityisedellytyksiä suhteessa muihin markkinatoimijoihin ... Keskeistä on siis myönnettyjen varojen alkuperä...”. Rahasto ei siis kyseenalaista komission väitettä, että rahasto toimii kuin tavallinen futuurimarkkinoiden toimija. Lisäksi olisi huomautettava, ettei rahasto millään muotoa toimi julkisten varojen hoitajana yleisen edun nimissä. Sitä ei myöskään voida pitää valtion hankkeena tai sellaisen laitoksen hankkeena, joka on valtion vastuulla sen ominaisuudessa julkisen vallan käyttäjänä.

- (50) Rahastoa on siis pidettävä yhteisön kilpailuoikeuden mukaisena yrityksenä. Sen luonnetta tai perussääntöä ei ole tarpeen tarkastella. Sillä seikalla, että rahasto ei tavoittele voittoa, ei ole eritoten merkitystä. Lisäksi, vaikka rahaston omin sanoin se katsottaisiin ”öljytuotteiden kuluttajat yhdistäväksi tahoksi, joka pikemminkin pyrkii suojautumaan markkinoilta kuin toimimaan väliintulijana”, nämä kuluttajat ovat itse asiassa talouden toimijoita (merenkulualan osuuskuntia ja kalastusalan yrityksiä), jotka pyrkivät alentamaan tuotantokustannuksiaan. Vaikka tämä on talouden toimijoilta täysin looginen tapa reagoida, näitä toimijoita ei kuitenkaan voida pitää perustamissopimuk-

sen 87 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisina yksittäisinä kuluttajina; mainitussa alakohdassa sallitaan näille yksittäisille kuluttajille myönnettävä sosiaalinen tuki. Niinpä Ranskan tai rahaston itsensä esittämiä perusteita, jotka koskevat rahaston perussääntöä, toimintatapaa, tavoitteita ja erityistilannetta öljytuotteiden markkinoilla, ei voida hyväksyä.

4.1.1.2 Yksityistä sijoittajaa koskeva periaate ⁽⁶⁾

- (51) Komissio katsoo, että kyseisessä tapauksessa on perusteltua tarkastella valtiontuen olemassaoloa soveltamalla yksityistä sijoittajaa koskevaa periaatetta.
- (52) Kolmesta ennakosta, joiden myöntämisehdot ovat tiedossa, saadut varat oli tarkoitus maksaa takaisin 4,45 prosentin korolla. Rahastolle on mahdollisesti myönnetty 12 miljoonan euron suuruinen neljäs ennako, jonka myöntämisehtojen voidaan olettaa olevan vastaavat tai hyvin samanlaiset. Tämä valtion myöntämä tuki on käytännössä edellä mainitulla korolla myönnetty laina. Korkeus on kylläkin korkeampi kuin viitekorko, jota komissio käyttää arvioidessaan edullisen lainan sisältämää tukiosuutta, sillä viitekorko oli 4,43 prosenttia vuonna 2004 ⁽⁷⁾ ja se on ollut 4,08 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2005 alkaen ⁽⁸⁾. Myönnettyt ennakot eivät näin ollen olisi teoreettisesti sisältäneet valtiontukea, jos ennakot olisi myönnetty markkinatalouden tavanomaisin edellytyksin.
- (53) Komissio katsoo kuitenkin, ettei näitä ennakoita ole myönnetty tavanomaisissa markkinaolosuhteissa, jos yksikään yksityinen velkoja ei olisi myöntänyt näitä summia sen vuoksi, että takeet rahaston toiminnan elinkelpoisuudesta ja todennäköisestä takaisinperinnästä laina-ajan päättyessä puuttuvat.
- (54) Rahaston alkupääoma koostuu jäsenten maksamista mak-suosuuksista (ks. johdanto-osan kappaleet 23 ja 25). Ranska tai rahasto eivät ole toimittaneet numerotietoja näistä mak-suosuuksista saatavista varoista. Huhtikuun 21 päivänä 2006 esitettyyn vastaukseen liitetyissä perusteluissa Ranskan viranomaiset totesivat ensin, että ”kun 6 päivänä joulukuuta 2005 päivättyä vastausta laadittiin, luonnoksessa ehdotettiin näiden tietojen esittämistä, jotka kuitenkin jätettiin pois ministeriöiden välisessä kuulemisessa”, ja arvioivat sitten, että ”vastauksen esittäminen ei vaikuta nyt tarpeelliselta.”

⁽⁶⁾ Asia C-342/96, Espanja v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 29.4.1999, Kok. 1999, s. I-2459; asia C-256/97, DMTransports, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 29.6.1999, Kok. 1999, s. I-3913; asia T-152/99, Andrés Molina, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 11.7.2002, Kok. 2002, s. II-3049.

⁽⁷⁾ EUVL C 307, 17.12.2003, s. 11.

⁽⁸⁾ EUVL C 220, 8.9.2005, s. 2.

- (55) Komissio kuitenkin olettaa, että summat ovat vaatimattomia verrattuna todennäköisiin kustannuksiin. Itse asiassa voidaan esittää karkea arvio niiden numerotietojen perusteella, jotka esitetään rahaston pääsihteerin allekirjoittamassa muistiossa, rahaston yksityiskohtaisissa toimintaperiaatteissa (marraskuulta 2004) ja tammikuun 2006 tiedotteessa. Koska jäseniä on noin 2 500 (rahaston jäsenmäärä Ranskan viranomaisten mukaan) ja liittymismaksu on 150 euroa, saadaan 375 000 euroa, johon lisätään riskien kattamiseen tarkoitetut maksut (ks. johdanto-osan kappale 25). Kulutetun polttoaineen koko määrä on vakuutettu, ja lisäksi perusteena on käytetty seuraavia tekijöitä: 24 metrin troolarin ohjeellinen kulutus sellaisena kuin rahasto on sen ilmoittanut (noin 10 tonnia polttoainetta viikossa), enimmäisoletuksena 48 toimintaviikkoa vuodessa eli kulutus on 480 tonnia (vaikka toimintaviikkojen määrä on luultavasti lähempänä 38–40 viikkoa kuin 48 viikkoa), rahastolle maksettavan maksuosuuden yksikköarvo eli 0,0035 euroa/litra, jolloin päästään 2 500 aluksen osalta yhteensä 4 200 000 euroon vuodessa. Kolmas rahoituslähde syntyy perussäännön määräyksestä, jonka mukaan ammattijärjestö voi hyväksyä jäsenekseen ”*kaikki henkilöt, jotka ovat valmiit antamaan sille moraalisen tukensa*”, kunhan näiden jäsenten määrä ei ylitä 5:tä prosenttia kaikista jäsenistä. Tämä summa lienee vähäinen. Koska käytössä ei ole mitään tietoja niiden henkilöiden määrästä, jotka ovat valmiit antamaan järjestölle moraalisen tukensa, eikä heidän maksamistaan maksuosuuksista, lisätulojen määrä on arvioitu hyvin korkealle eli 125 000 euroksi (125 jäsentä, jotka eivät harjoita kalastusta eli rahaston perussäännön sallima enimmäismäärä [5 prosenttia 2 500 jäsenestä] × 1 000 euroa).
- (56) Eri maksuosuuksista saatavat kokonaistulot olisivat siten 4 200 000 + 375 000 + 125 000 eli 4 700 000 euroa vuodessa. Tämä on hyvin optimistinen oletus, joka on laskettu 24 metrin troolarin ohjeellisen kulutuksen ja vuotuisen 48 toimintaviikon perusteella ja olettaen, että koko kulutettu määrä on vakuutettu. Komissio käyttää tätä oletusta vain arvioidakseen, mitkä voisivat olla rahaston teoreettiset kokonaistulot. Kun otetaan huomioon, että Ranska on ilmoittanut rahastoon kuuluvien alusten määräksi 2 385 alusta, joista merkittävä osuus on alle 12 metrin rannikkoaluksia, joiden vuotuinen polttoainekulutus on lähempänä 200 tonnia kuin edellä laskennassa käytettyä 480 tonnia, tosiasiallinen summa on luultavasti huomattavasti pienempi. Kun otetaan huomioon, että Ranskan laivastossa on noin 1 500 kappaletta yli 12 metrin aluksia ja että rahasto kattaa näistä aluksista 95,3 prosenttia ⁽⁹⁾ eli noin 1 400 alusta, voidaan päätellä,
- että rahasto kattaa myös noin 1 000 alusta, jotka ovat alle 12 metrin pituisia. Vuotuiset kokonaistulot jäävät siis hyvin varmasti alle tämän 4,7 miljoonan euron.
- (57) Koska tuloja koskevat oletuslaskennat on näin saatu tehtyä, komissio haluaa huomauttaa, ettei rahastolla toisaalta ole kiinteistöjä ja että toisaalta sen irtain omaisuus, joka koostuu yksinomaan jäsenten maksamista maksuosuuksista, on hyvin vähäinen. Tästä syystä komissio arvioi, että tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa yksikään pankki, esimerkiksi Crédit Maritime, joka omien sanojensa mukaan on ”kalastusalan luontainen kumppani”, ei olisi koskaan lainannut (tai ”antanut ennakkoa”, jos käytetään valtion ja rahaston välisissä sopimuksissa käytettyä ilmaisua) kyseisiä summia (eikä edes osaa niistä) rahastolle sen futuurimarkkinoilla harjoittamaan toimintaan, jos se ei olisi hankkinut ennakoita kohtuullisia taakeita rahaston todennäköisestä maksukykyvystä laina-ajan päättyessä.
- (58) Ranska kiistää tämän päätelmän toteamalla, että ”väite ei perustu mihinkään pankeille tehtyyn tarkkaan kyselyyn, ja käyttöön olisi voitu ottaa takuujärjestelmät.” *Chambre nationale des conseils et experts financiers* ⁽¹⁰⁾ on kuitenkin tehnyt 35 pankille kyselyn, josta saa melko tarkan käsityksen ranskalaisten pankkien lainanantokäytännöistä. Koska pankinjohtajat haluavat rajoittaa luottoriskejään, he edellyttävät, että noudatetaan tietyihin suhdelukuihin perustuvia enimmäisarvoja, joiden perusteella voidaan arvioida yrityksen vakavaraisuutta ja velanmaksukykyä. Tässä käytetään erilaisia kriteereitä, kuten omat varat, tase, yrityksen ottaman lainan määrä, liikevaihto ja rahoituskulut. Arviointi osoittaa erityisesti, että jos pankkilainojen kokonaismäärä suhteessa omiin varoihin on yli 2,50, käynnistyy riskivaroitin, joka ei toisin estä kokonaan lainan myöntämistä mutta saa pankin vaatimaan parempia taakeita. Jos rahaston osalta suhteutetaan 65 miljoonan euron ennakot edellä esitettyyn optimistiseen arvioon omista varoista (4,7 miljoonaa euroa, ks. johdanto-osan kappale 56), suhdeluku on 13,82 eli lähes kuusi kertaa yli riskin ylärajan. Jos ennakkojen tosiasiallinen määrä onkin suurempi (77 miljoonaa, jos otetaan huomioon johdanto-osan kappaleessa 22 esille tuotu mahdollinen neljäs ennakko) tai omien varojen tosiasiallinen määrä

⁽⁹⁾ Toisin kuin muodollisen tutkintamenettelyn avaamisesta tehdyssä päätöksessä todetaan, tämän luokan alukset (yli 12 metriä) eivät edusta 95,3 prosenttia rahastoon kuuluvista aluksista, vaan rahasto kattaa 95,3 prosenttia kyseiseen luokkaan kuuluvista aluksista.

⁽¹⁰⁾ N. COULON ”Les nouveaux ratios bancaires d’endettement des entreprises”, BANQUE nro 511, joulukuu 1990, johon Alain Galesnes viittaa teoksessaan ”Le diagnostic bancaire de l’entreprise” (Centre d’Etudes et de Recherches Financières appliquées (CEREFIA) Rennes, 1994/2004).

on huomattavasti pienempi, tämä hypoteettinen suhdeluku kasvaa entisestään. Kun riskitaso on tällainen, mikään pankki ei olisi koskaan harkinnut lainan myöntämistä, vaikka pankit turvautuvatkin reaalivakuuksiin (kuten hankintaoptioiden antaminen vakuutena tai rahaston hankkiman polttoaineen varastointi) tai henkilökohtaisiin vakuuksiin (rahaston jäsenten henkilökohtaisten varojen kiinnittäminen ja heidän alustensa antaminen vakuutena) vähentääkseen maksukyvyttömyysriskejä. On kuitenkin todettava, että jos olisi turvauduttu jäsenten antamiin henkilökohtaisiin vakuuksiin, kalastusalan yritykset olisivat todennäköisesti olleet vastahakoisempia liittymään rahastoon. On myös muita keinoja jakaa tai siirtää asiakkaisiin liittyviä riskejä, kuten useamman pankin lainalle antama yhteisrahoitus, turvautuminen takauslaitoksiin tai kääntyminen alueellisten tai departementtitason takuurahastojen puoleen (joilla on yleensä itsellään takauslaitoksen antama vastatakaus). Joka tapauksessa takaus myönnetään yleensä ainoastaan perustaltaan terveille ja potentiaalisesti kannattaville yrityksille, eikä se ole koskaan yli 50 prosenttia velasta (rahaston osalta hieman yli 30 miljoonalle eurolle, minkä jälkeen riski ylittäisi edelleen kolmen kertaa riskin ylärajan).

(59) Kun Ranska huomauttaa näiden järjestelyjen käytöstä, että takuujärjestelmät "olisi voitu" ottaa käyttöön, se myöntää epäsuoraan, ettei näin tehty kyseessä olevassa tapauksessa ja että valtion ennako myönnettiin vaatimatta senkaltaisia takuita, joita olisi edellytetty pankissa. Tällaisessa tilanteessa komissio päättää, ettei Ranska ole toiminut yksityisen velkojan tavoin eikä Ranskalla ollut takeita siitä, että rahasto pystyy maksamaan takaisin käyttöönsä asetetut varat.

(60) Lisäksi rahasto toteaa hallituksensa välityksellä, että se on Ranskan lainsäädännön mukaan yhteiskunnallisesti vastuussa ja että sen vastuu on rajaton, joten ammattijärjestötoimi voi johtaa vastuuseen huomattavista summista. Komissio on pannut merkille, että vaakalaudalla voivat olla huomattavat summat, kun kyseessä on rahaston kaltainen järjestö, jonka toimiin futuurimarkkinoilla liittyy tiettyjä riskejä ja jonka toimet voivat johtaa huomattaviin tappioihin. Tämä huomioon ottaen mikään ei puhu sen puolesta, että jos huomattavia tappioita syntyy, rahaston jäsenet kattavat nämä tappiot. Missään toimitetuista asiakirjoista (perussääntö, toimintaperiaatteet, tiedote) ei mainita tällaista järjestelyä. Asiakirjoissa on yksi ainoa luonteeltaan rahoitukseen liittyvä seikka, sillä maksuosuuksien osalta todetaan, että ammattijärjestö saa pitää maksuosuuden, jos jäsen eroaa (10 pykälä). Toisaalta komissio

toteaa, että 21 päivänä maaliskuuta 1884 annettu laki, jonka nojalla rahasto on perustettu, mahdollistaa ammattijärjestöjen perustamisen Ranskassa. Tällaisen lain henkeen mukaista ei todellakaan ole aiheuttaa asianomaisen ammattijärjestön jäsenille taloudellista ja rahoituksellista vastuuta. Sen vuoksi, jos ammattijärjestölle aiheutuisi huomattavia tappioita, komissio ei näe, kuinka jäsenet voisivat korvata nämä tappiot.

(61) Ottaen huomioon kaikki nämä osatekijät komissio arvioi, ettei yksityistä sijoittajaa koskevaa periaatetta ole noudatettu.

4.1.1.3 Valtion varoista myönnetyn taloudellisen edun olemassaolo

(62) Komissio katsoo, että jäsenten maksamista eri maksuosuuksista arviolta saatu summa – vaikka käytettäisiinkin korkeinta oletusarvoa – ei olisi antanut rahastolle mahdollisuutta toimia futuurimarkkinoilla ilman ulkoisia varoja. Näitä ulkoisia varoja myönsi valtio OFIMER:n välityksellä vähintään kolmena ennakkona, jotka jakautuivat marraskuun 2004 ja lokakuun 2005 väliselle ajalle ja joiden kokonaismäärä Ranskan toimittamien tietojen perusteella on 65 miljoonaa euroa. Neljäs, 12 miljoonan euron arvoinen ennako on myös luultavasti myönnetty. Itse asiassa johdanto-osan kappaleessa 22 esitetyt perustelut antavat ymmärtää, että sopimuksen allekirjoitus oli juuri tuolloin ajankohtainen.

(63) Ranska ei ole tuonut esille seikkoja, jotka puhuisivat tätä arviota vastaan. Perusteissa todetaan lisäksi: "[Komissio katsoo, että] rahasto ei pysty toimimaan varojensa avulla ilman valtion myöntämää takaisinmaksettavaa ennakkoa. Tätä vastaan ei voida esittää väitteitä." Näin ollen komissio katsoo, että ennakot on myönnetty olosuhteissa, jotka eivät vastaa tavanomaisia markkinaolosuhteita (ks. tämän päätöksen johdanto-osan kappaleet 51–61).

- (64) Lisäksi komissio panee merkille, etteivät Ranska tai rahasto ole toimittaneet komissiolle tietoja siitä, kuinka paljon varoja rahasto on käyttänyt futuurimarkkinoilla, eivätkä siitä, millaisiin tuloksiin se on päässyt. Perusteluista käy ilmi, että Ranskan viranomaiset ovat tarkoituksellisesti jättäneet nämä tiedot ilmoittamatta, sillä itse asiassa todetaan, että "... nämä tiedot voitaisiin esittää komissiolle, mutta olisi arvioitava, onko niiden esittämisestä nyt hyötyä." Komissio toteaa, ettei näitä tietoja ole toimitettu sille kyseisessä kirjeessä eikä myöhemmin.
- (65) Lopuksi voidaan todeta, että sekä Ranska että rahasto ja sen hallitus arvioivat, ettei komissio voi pitää ennakkoa valtiontukena niin kauan kuin takaisinmaksun laiminlyöntejä ei ole todettu (Ranska: "Takaisinmaksettavaa ennakkoa ei voida pitää valtiontukea niin kauan kun takaisinmaksun määräaika ei ole päättynyt." Rahasto: "Voitaisi tämä summa maksaa takaisin vai ei? Tämä on keskeinen komission asettama kysymys". MQA: "Lainaaika ei ole päättynyt yhdessäkään Ranskan rahastolle myöntämässä lainassa. Tässä vaiheessa ei ole yhtään takaisinmaksun laiminlyöntiä eikä Ranskan valtion ilmoituksia, jotka antaisivat olettaa, että laina yksinkertaisesti perutaan kokonaisuudessaan laina-ajan päätyttyä"). Komissio muistuttaa tältä osin, että luokittelu rahastolle myönnettyksi valtiontueksi liittyy ennen kaikkea Ranskan päätökseen myöntää rahastolle laina, jota se ei olisi muuten saanut, vaikka takaisinmaksun määräaikoja olisikin noudatettu. Komissio peräänkuuluttaa rahaston maksuvalmiutta laina-ajan päättyessä nimenomaan sen vuoksi, että tämä on keskeinen kysymys arvioitaessa, mikä olisi rahaston tilanne, jos yksityinen pankki myöntäisi lainaa tavanomaisissa olosuhteissa, eikä sen vuoksi, että komissio epäilee, että laina olisi muutettu yksinkertaiseksi rahoitustueksi.
- (66) Tältä näkökannalta – jos ilmenisi, ettei ennakoja ole maksettu takaisin määräajassa tai niitä ei maksettu takaisin lainkaan – tämä vahvistaisi samalla sen, ettei rahasto pystynyt hoitamaan perussäännössään määrättyjä tehtäviä ilman ulkoista rahoitusta ja ettei mikään pankki olisi tavanomaisissa markkinaolosuhteissa koskaan myöntänyt tällaista rahoitusta. Tältä osin komissio panee merkille, ettei Ranska ole ilmoittanut sille, että rahaston saamat ennakot olisi maksettu takaisin. Ennakot oli määrä maksaa takaisin seuraavasti: 1 päivänä marraskuuta 2006, kun kyseessä on 12 päivänä marraskuuta 2004 tehtyyn sopimukseen sisältyvä 15 miljoonan euron ennako, 1 päivänä toukokuuta 2007, kun kyseessä on 27 päivänä toukokuuta 2005 tehtyyn sopimukseen sisältyvä 10 miljoonan euron ennako, ja 1 päivänä heinäkuuta 2007, kun kyseessä on 11 päivänä lokakuuta 2005 tehtyyn sopimukseen sisältyvä 40 miljoonan euron ennako (ks. johdanto-osan kappale 21). Rahaston mahdollisesti saaman neljännen ennakon (ks. johdanto-osan kappale 22) osalta tiedossa ei ole sopimuspäivämäärä eikä takaisinmaksupäivämäärä.
- (67) Takaisinmaksun kolme eräpäivää ovat jo menneet. Ensimmäinen eräpäivä oli jo mennyt, kun Ranska lähetti komissiolle viimeisimmän, 27 päivänä marraskuuta 2006 päivätyn kirjeensä sen jälkeen kun muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta oli tehty päätös. Komissio arvioi, että jos ennako olisi todellakin maksettu takaisin, Ranska tai rahasto olisi itse ilmoittanut asiasta viipymättä komissiolle, koska yksi perusteista, joilla pyrittiin kiistämään komission asiasta esittämä arvio, oli se, että ennakoja ei voitu pitää valtiontukena niin kauan takaisinmaksun määräaika ei ollut vielä päättynyt. Ei ole epäilystäkään siitä, että jos ensimmäinen ennako olisi maksettu takaisin, Ranska olisi ilmoittanut asiasta komissiolle 27 päivänä marraskuuta 2006 päivätystä kirjeestään ja olisi toiminut samoin, jos toinen ennako olisi maksettu takaisin 1 päivänä toukokuuta 2007 ja kolmas 1 päivänä heinäkuuta 2007. Samoin olisi tehty mahdollisen neljännen ennakon osalta. Lisäksi ammattilehdistöstä kantautuneet tiedot viittaavat siihen, ettei takaisinmaksua ole vielä tapahtunut. Komissio katsoo näin ollen, että alun perin ennakkona myönnetty tuki on muutettu suoraksi tueksi.
- (68) Edellä esitetyistä syistä komissio arvioi näin ollen, että valtion myöntämät ennakot merkitsevät valtion varoista myönnettyä taloudellista etua.

4.1.1.4 Valtiosta johtuvan taloudellisen edun olemassaolo

- (69) Komissio toteaa, että valtion ja rahaston välisissä kolmessa sopimuksessa nimenomaisesti todetaan, että myönnettyjen julkisten varojen tavoitteena on ottaa käyttöön järjestely, jolla suojaudutaan öljyn kansainvälisten hintojen vaihteluilta ja että kyseisen järjestelyn turvin futuurimarkkinoilta voidaan hankkia optioita. On selvää, etteivät rahaston alkuperäiset käyttövarat, joista saatiin ainoastaan jäsenten maksamista maksuosuuksista, olisi mahdollistanut tällaista toimintaa ainakaan siinä mittakaavassa, jossa sitä harjoitettiin. Itse asiassa ensimmäisestä, 12 päivänä marraskuuta 2004 tehdystä sopimuksesta ilmenee, että F15 miljoonan euron suuruisen

ennakon tarkoituksena oli ”mahdollistaa järjestelyn aloittaminen”. Eli juuri näiden ennakoiden turvin rahasto pystyi tekemään futuurimarkkinoilla merkittäviä hankintoja.

- (70) Toisin sanoen Ranska on konkreettisesti tukenut ammattijärjestönä perustetun rahaston luomista ja rahaston toimintaa öljytuotteiden futuurimarkkinoilla, vaikka tämä toiminta ei ole ammattijärjestöjen tavanomaisen toiminnan mukaista, ja näin ollen yksityiset toimijat ovat joutuneet kilpailemaan olosuhteissa, jotka eivät vastaa tavanomaisia kilpailuolosuhteita. Ranska myös totesi jo 7 päivänä lokakuuta 2005, että ”hallitus on kannustanut ammattikuntaa toimenpiteeseen, jolla perustetaan kalastukselle aiheutuvien riskien torjuntarahasto. Tämän ammattikunnan hallinnoiman rahaston ansiosta kalastajat voivat (...) yhteisvastuullistaa maksukykyensä hankkiakseen futuurimarkkinoilta optioita, jotta he voivat suojautua polttoaineen hinnanvaihtelujen riskiltä”. Ranska jätti kokonaan mainitsematta, että kalastajien maksukyky oli peräisin valtion varoista, sillä kyseiseen päivämäärään mennessä oli jo maksettu kaksi ennakkoa. Ei ole kuitenkaan epäilystä siitä, että rahaston oli otettava huomioon viranomaisten vaatimukset, kun se päätti haltuunsa asetettujen varojen käytöstä. Ministeriöiden väliselle tarkastusryhmälle annettiin tehtäväksi ”tarkastaa rahaston toiminta ja varmistaa, että varojen käyttö täyttää lainsäädännön ja julkisten varojen käyttöä koskevien sääntöjen vaatimukset samalla kun täytetään rahastonhoitajien tekemät sitoumukset”, mikä osoittaa, että valtio halusi varmistaa, että rahaston varoja käytetään asianmukaisesti sopimuksissa määrättyllä tavalla.

- (71) Niinpä komissio katsoo kaikkien näiden seikkojen perusteella, että taloudellinen etu, joka on koitunut rahastolle myönnetystä, optioiden hankintaan öljyn futuurimarkkinoilta tarkoitettuista ennakoista, on valtiosta johtuvaa ⁽¹¹⁾.

⁽¹¹⁾ Asia C-482/99, Ranska v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 16.5.2002, Kok. 2002, s. I-4397, erityisesti 53–56 kohta.

4.1.1.5 Sellaisen taloudellisen edun olemassaolo, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua

- (72) Rahasto saa taloudellista etua verrattuna muihin futuurimarkkinoilla toimiviin yrityksiin riippumatta siitä, ovatko ne näillä markkinoilla tavanomaisesti toimivia yrityksiä tai yrityksiä, jotka on muodostettu tai voitaisiin muodostaa rahaston tavoin ammattijärjestönä muissa jäsenvaltioissa tai Ranskassa.
- (73) Ranska esittää, että ”rahaston ei voida katsoa saaneen etua verrattuna muihin yksityisiin rakenteisiin, jotka olisivat voineet toimia samassa asemassa, sillä se on ainoa ranskalainen ammattialajärjestö, jonka tavoitteena on saattaa kalastusalan yritykset yhteen optioiden ostamiseksi futuurimarkkinoilta.” Komissio huomauttaa tältä osin, että rahaston asemaa suhteessa kilpailusääntöihin ei pidä tarkastella yksinomaan suhteessa muihin rakenteisiin, jotka Ranskassa saattavat kalastusalan yrityksiä yhteen ja toimivat samassa asemassa kuin rahasto, vaan suhteessa kaikkiin ranskalaisiin ja eurooppalaisiin toimijoihin, jotka voivat toimia öljytuotteiden futuurimarkkinoilla.
- (74) Rahasto kiistää lisäksi sen seikan, että se olisi hyötynyt edullisista ehdoista harjoittaessaan sijoitustoimintaa futuurimarkkinoilla. Sen omin sanoin ”Rahasto toimii hyödykkeiden maailmanlaajuisilla markkinoilla yhdessä välittäjien ja erikoistuneiden rahoituslaitosten kanssa (...) [Se] ei ole kuitenkaan saanut mitään hintaetua, eikä sille ole tarjottu mitään erityisedellytyksiä suhteessa muihin markkinatoimijoihin.” Komissio ei katso, että rahaston saama taloudellinen etu olisi peräisin siitä, että muut markkinatoimijat tarjoaisivat sille etuoikeutettua kohtelua, vaan se katsoo, että rahasto on voinut toimia näillä markkinoilla ainoastaan sen vuoksi, että sillä oli valtion myöntämä rahoituksellinen liikkumavara, joka ylittää sen oman rahoituskyvyn, kun valtio sitä vastoin ei ole myöntänyt samanlaisia edellytyksiä muille yrityksille, joiden edun mukaista rahaston tavoin voisi olla näillä markkinoilla toimiminen (esimerkiksi muilla öljyn hinnankorotuksen koskettamilla aloilla toimivat yritykset) tai jotka toimivat näillä markkinoilla taloudelliseen tai kaupalliseen strategiansa liittyvistä syistä (esimerkiksi öljy-yhtiöt).

(75) Rahasto myöntää, että tämä etu on olemassa. Confédération de la Coopération Maritime -keskusjärjestön asiakirjassa, jota ei ole toimitettu komissiolle mutta joka on julkaistu sivustolla "Assises de la pêche et de l'aquaculture de la Région Bretagne" ⁽¹²⁾, pääsihteeri de Feuardent koostaa yhteen keskeiset kohdat Bretagnen alueen kanssa 24 päivänä toukokuuta 2006 pidetystä kokouksesta. Asiakirjan mukaan: "Valtio on tähän mennessä myöntänyt 65 miljoonaa euroa. Rahasto on lisäksi saanut hyödykemarkkinoilla usean miljoonan euron voitot optioista, mikä merkitsee kiistämätöntä lisäarvoa." Komissio päättää näin ollen, että rahasto on pystynyt hankkimaan öljytuotteiden futuurimarkkinoilta optioita ainoastaan sen turvin, että sillä oli käytössään julkisia varoja, joita ei ollut muilla rakenteilla tai yrityksillä, ja rahasto on näin saanut tästä suoraa etua. Näin ollen rahaston saama etu vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua.

4.1.1.6 Sellaisen taloudellisen edun olemassaolo, joka vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan

(76) Kuten pääsihteeri de Feuardent toteaa, rahasto on toiminut hyödykemarkkinoilla, joten se on toiminut öljyn kansainvälisillä markkinoilla.

(77) Se ei siis ole toiminut pelkästään Ranskassa, joten on syytä katsoa, että myönnettyt ennakoitavat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

4.1.1.7 P ä ä t e l m ä

(78) Voidaan siis todeta, että ne neljä edellytystä, joita vaaditaan valtiontuen olemassaolon toteamiseksi, täyttyvät: rahastolle myönnettyt ennakoitavat ovat peräisin valtion varoista, ne johtuvat valtion toiminnasta, vääristävät tai uhkaavat vääristää kilpailua ja vaikuttavat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Rahaston saama tuki on siis EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan mukaista valtiontukea siltä osin kuin käyttövarat saadaan valtion varoista ja niitä käytetään optioiden hankkimiseen öljytuotteiden futuurimarkkinoilta.

4.1.2 Tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille

(79) Kuten valtion ja rahaston välisistä sopimuksista käy ilmi, kyseisen ennakoitavan myönnetyn valtiontuen tarkoituksena oli käynnistää ja mahdollistaa rahaston toimet öljyn ja sen johdannais tuotteiden futuurimarkkinoilla. Kyseessä on siis rahaston toimintatuki. Ranska myöntää lisäksi 6 päivänä joulukuuta 2005 päivätyssä kirjeessään, että mainitut summat on myönnetty "varmistamaan rahaston toiminta".

(80) Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaan tiettyjä tukiluokkia pidetään tai voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina. Olisi tarkasteltava, voidaanko rahaston toimintatuki luokitella johonkin näistä luokista.

(81) Komissio toteaa, ettei tuki vastaa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa määrättyjä tapauksia.

(82) Tukea ei ole tarkoitettu luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseen. Komissio muistuttaa tältä osin, että öljyn hinnanvaihtelut ovat luontainen osa taloudellista toimintaa. Hinnanvaihtelut koskettavat myös öljytuotteiden kuluttajien muita toiminta-aloja kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa, eikä niitä voida pitää perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisena luonnononnettomuutena tai poikkeuksellisenä tapahtumana. Tuki ei siis ole perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuva tuki.

(83) Ei voida myöskään katsoa, että tuki soveltuisi yhteismarkkinoille siltä perustalta, että sovellettaisiin suoraan perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohtaa ja siinä esitettyjä eri tapauksia.

a) Kyseessä ei selvästikään ole tuki, joka olisi tarkoitettu tukemaan taloudellisen kehityksen edistämistä alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma (87 artiklan 3 kohdan a alakohta). Tuen tarkoituksena on mahdollistaa rahaston toiminta merkityksellisillä futuurimarkkinoilla. Sillä ei siis ole mitään yhtymäkohtaa mainitussa a alakohdassa tarkoitettuihin tukiin.

⁽¹²⁾ <http://pecheaquaculture.region-bretagne.fr>

b) Rahastoa ei voida pitää Euroopan yhteistä etua koskevana tärkeänä hankkeena eikä kyseessä ole jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen tarkoitettu tuki (87 artiklan 3 kohdan b alakohta). Rahasto on nimenomaan ranskalainen eivätkä muut jäsenvaltiot ole ilmaisseet aikomustaan perustaa samantyyppisiä rahastoja. Rahastolla ei siis ole eurooppalaista ulottuvuutta. Siltä osin, voidaanko tukea pitää jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen tarkoitettuna tukena, komissio toteaa, ettei ole olemassa mitään osatekijöitä, joiden turvin voitaisiin sanoa, että varojen ohjaaminen tämänkaltaiseen rahastoon mahdollistaisi tällaisen häiriön poistamisen. Rahastoa itseään hyödyttävästä tuesta voidaan todeta, että tuki hyödyttää ainoastaan yhtä taloudellista yksikköä, ja vaikka tuki on yhteydessä kalastusalan yrityksille myönnettyyn tukeen, se ei hyödytä jäsenvaltion koko taloutta. Lisäksi komissio muistuttaa, että se on aina katsonut, ettei ole viranomaisten tehtävä myöntää öljyn hinnannousun vuoksi rahoitustukea. Viranomaisten tehtävänä on päinvastoin kannustaa yrityksiä sopeutumaan hinnannoususta johtuviin uusiin taloudellisiin edellytyksiin. Sen vuoksi tuki, jonka turvin jokin taloudellinen yksikkö pystyy toimimaan merkityksellisillä futuurimarkkinoilla, ei ole tämän tavoitteen mukainen.

c) Rahaston olemassaolo ei sinällään täytä perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan vaatimuksia. Kyseisen alakohdan mukaan yhteismarkkinoille soveltuva voidaan pitää tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Itse asiassa ei ole mitään osatekijöitä, jotka osoittaisivat, että öljyn futuurimarkkinoilla tapahtuvan toiminnan kehittäminen tai lisääminen olisi suotavaa. Toiminta ei myöskään liity johonkin talousalueeseen. Sen vuoksi ei voida katsoa, että tuki soveltuisi yhteismarkkinoille edellä mainitun c alakohdan nojalla.

d) Tämentyyppinen tuki ei myöskään kuulu niihin tukiluokkiin, joita voitaisiin pitää yhteismarkkinoille soveltuvina 87 artiklan 3 kohdan e alakohdan mukaisesti tehdyn neuvoston päätöksen perusteella.

(84) Komissio toteaa lisäksi, ettei rahaston toimintatukeen voida soveltaa mitään niistä suuntaviivoista, jotka komissio on antanut valtiontukien tarkastelemiseksi.

(85) Tämän vuoksi on pääteltävä, ettei voida katsoa, että rahastolle optioiden hankkimiseksi futuurimarkkinoilta myönnetty tuki soveltuisi yhteismarkkinoille perustamissopimuksessa sallittujen poikkeusten turvin.

4.2 Kalastusalan yrityksiä hyödyttävä tuki: polttoainekulujen alentaminen

(86) Ennen kuin komissio tarkastelee muodollisen tutkintamennettelyn aloittamiseen johtaneita tukia, sen on otettava kantaa rahaston väitteeseen, jonka mukaan rahastolle ja kalastusalan yrityksille myönnettyjen tukien tarkastelussa olisi otettava huomioon, että vähämerkityksisten tukien enimmäismäärää oli tarkoitus nostaa kalastusalalla. Rahaston mukaan kyseiset summat (keskimäärin noin 16 000 euroa yritystä kohden lukuun ottamatta tukea, jota rahasto pitää kalastajille myönnettynä suorana sosiaalisenä tukena) jäivät huomattavasti alle sen määrän (30 000 euroa yritystä kohden), joka oli tarkoitus vahvistaa ajankohtana, jona rahasto maksoi korvaukset⁽¹³⁾. Myös Ranskan viranomaiset viittaavat vastauksessaan vähämerkityksisen tuen enimmäismäärän nostamiseen mutta eivät vaadi määrän soveltamista kyseiseen tukeen.

(87) Ensinnäkin komissio muistuttaa, että Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalous- ja kalastusalalla 6 päivänä lokakuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1860/2004⁽¹⁴⁾ (voimassa ajankohtana, jona tuet myönnettiin kalastusalan yrityksille) 3 artiklan mukaan vähämerkityksistä tukea voitiin myöntää enintään 3 000 euroa yritystä kohden kolmen vuoden aikana. Tässä päätöksessä käsitellyt tuet ovat näitä summia huomattavasti suurempia, eikä Ranska ole myöskään maininnut huomautuksissaan, että tätä enimmäismäärää olisi mahdollisesti sovellettu yrityksiin, joiden osalta näin olisi voitu tehdä. Toisaalta, vaikka komission hiljattain antamassa asetuksessa (EY) N:o 875/2007⁽¹⁵⁾ vahvistettu 30 000 euron määrä ylittää rahaston edellä mainitsemat 16 000 euroa, rahaston esille tuoma summa on vain keskimäärä. Ranska on myös virheellisesti päätenyt tähän 16 000 euron summaan lukiessaan pois sen osan tukea, jota se pitää sosiaalisenä tukena ja joka on otettava arvioinnissa huomioon (ks. johdanto-osan kappaleet 122 ja 123). Kun

⁽¹³⁾ Tämä enimmäismäärä on sittemmin vahvistettu komission asetuksessa (EY) N:o 875/2007 (ks. alaviite 14).

⁽¹⁴⁾ EUVL L 325, 28.10.2004, s. 4.

⁽¹⁵⁾ Ks. alaviite 14.

otetaan huomioon rahastoon kuuluvien kalastusalan yritysten vaihteleva koko, voidaan olla varmoja siitä, että tietyille yrityksille on myönnetty tukea yli 30 000 euroa. Esimerkiksi 20–25 metrin troolareiden saama vuotuinen korvaus on suunnilleen 35 000 euroa eli 70 000 euroa vuosina 2005 ja 2006⁽¹⁶⁾. Joka tapauksessa, kuten edellä on todettu, Ranska ei ole vaatinut vähämerkityksisen tuen uuden enimmäismäärän soveltamista eikä esitä mitään todisteita siitä, että se olisi soveltanut tätä enimmäismäärää. Kun otetaan huomioon kaikki nämä osatekijät, komission velvollisuutena on sen vuoksi osana valtiontukijärjestelmien jatkuvaa seurantaa tarkastaa, ovatko tuet perustamissopimuksen 87 artiklan määräysten mukaisia.

4.2.1 Valtiontuen olemassaolo

- (88) Ranska katsoo, että tarkastellessaan valtiontuen olemassaoloa komissiolla ei ole perusteita keskittyä rahaston toimintaan. Ranska mukaan ”luokittelussa valtiontueksi on tukeuduttava ainoastaan valtion myöntämän takaisinmaksettavan ennakon tapauskohtaiseen tarkasteluun eikä rahaston toiminnan tarkasteluun. Ranskan viranomaiset toivovat, että ainoastaan päätöksen 3.1 osaa pidettäisiin merkityksellisenä. Päätöksen 3.2. osassa kritisoidaan rahaston toimintaa – rahaston, joka on ammattijärjestö ja joka hankkii optioita suojatakseen jäseniään dieselöljyn hinnanvaihteluilta.”⁽¹⁷⁾
- (89) Tältä osin komissio muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti tukia ei määritellä syiden eikä tavoitteiden vaan vaikutusten perusteella⁽¹⁸⁾. Sen lisäksi, että rahaston tehtävänä on hankkia optioita futuurimarkkinoilta, valtion kanssa tehtyjen sopimusten mukaan sen tavoitteena on maksaa kalastusalan yrityksille korvauksena erotus, joka on katetun enimmäishinnan ja asianomaisen kuukauden vertailuindeksin keskimääräisen hinnan välillä. Komissio katsoo näin ollen, että kalastusalan

yritykset ovat hyötäneet rahaston käyttöönottamien järjestelmän tuomista erityisistä eduista ja että valtion myöntämien ennakkoiden vaikutuksia on syytä arvioida myös kalastusalan yritysten saamien etujen kannalta sen lisäksi, että on arvioitu rahaston saamaa etua.

4.2.1.1 Valtion varoista myönnetyn taloudellisen edun olemassaolo

- (90) Kalastusalan yritykset ovat saaneet rahaston toiminnasta kaksinaista etua: toisaalta niille on tarjoutunut mahdollisuus hankkia polttoainetta edulliseen hintaan ja toisaalta ne ovat saaneet korvauksen, joka osittain kattaa niiden polttoainekulut.
- (91) Ensimmäisen näkökohdan suhteen voidaan todeta, että se seikka, että rahasto on hankkinut optioita futuurimarkkinoilta ja siirtänyt sitten futuurikaupalla hankitun polttoaineen CECOMER:lle, joka on merenkulkualan osuuskuntien hankintakeskus, on tarjonnut rahastoon kuuluville yrityksille mahdollisuuden ostaa näiden osuuskuntien hankkimaa polttoainetta tavanomaista markkinahintaa halvemmalla. Kuten edellä on todettu (ks. tämän päätöksen johdanto-osan kappale 75), tämä on ollut mahdollista ainoastaan siksi, että ”Valtio on tähän mennessä myöntänyt 65 miljoonaa euroa. Rahasto on lisäksi saanut hyödykemarkkinoilla usean miljoonan euron voitot optioista, mikä merkitsee kiistämätöntä lisäarvoa.” Komissio toteaa näin ollen, että polttoainetta on pystytty toimittamaan kalastusalan yrityksille tavanomaista markkinahintaa alhaisempaan hintaan sen turvin, että valtio on myöntänyt ennakoita ja rahastolla on ollut omia varoja eli se on saanut tuloa jäsenten maksamista maksuosuuksista ja voittoa öljytuotteiden futuurimarkkinoilla toteuttamistaan spekulatiivisista toimituksista.
- (92) Myös varat, joilla kalastusalan yrityksille maksetut korvaukset on rahoitettu, ovat peräisin kahdesta rahoituslähteestä (valtion varat ja rahaston yksityisestä toiminnastaan saamat varat).
- (93) Kuten tämän päätöksen johdanto-osan kappaleessa 24 todetaan, rahasto vastaa hinnanerosta, joka on 12 päivänä marraskuuta 2004 ja 27 päivänä toukokuuta 2005 tehtyjen sopimusten mukaan ”katetun enimmäishinnan” ja vertailuindeksin kuukausittaisen keskihinnan välillä ja 11 päivänä lokakuuta 2005 tehdyn sopimuksen mukaan 30 senttiä litralta olevan hinnan ja kuukausittaisen keskimääräisen viitehinnan välillä, jos tämä viitehintaa on tätä korkeampi.

⁽¹⁶⁾ Lähde: Bretagnen kalastuksen alueellinen taloudellinen seurantakeskus. ”Résultats des flottilles artisanales 2005/2006”, tiivistelmämuistio.

⁽¹⁷⁾ Viittauksilla 3.1 ja 3.2 osaan tarkoitetaan johdanto-osan kappaleessa 11 mainittua muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehtyä päätöstä. Päätöksen 3.1 osassa käsitellään optioiden hankintaan futuurimarkkinoilta tarkoitettua tukea ja taloudellista etua, joka siitä koitui rahastolle ja kalastusalan yrityksille. Päätöksen 3.2 osassa käsitellään näille samaisille yrityksille polttoaineen hankintakuluista maksettua korvauksia.

⁽¹⁸⁾ Erityisesti: asia 173/73, Italia v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 2.7.1974, Kok. 1974, s. 709; asia C-241/94, Ranska v. komissio, ”Kimberly Clark”, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 26.9.1996, Kok. 1996, s. I-4551; asia C-480/98, Espanja v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.10.2000, Kok. 2000, s. I-8717; ja asia C-5/01, Belgia v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.12.2002, Kok. 2002, s. I-11991.

- (94) Suunnitteilla oli alun perin tasoitussjärjestelmä, joka perustui oletukseen, että ne lisäkustannukset, joita aiheutuisi suhteessa viitehintaan hintojen ollessa korkealla, tasoittuisivat jäsenten maksamien maksuosuuksien turvien hintojen ollessa kohtuullisemmat. Järjestelmän oli tarkoitus olla omavarainen. Tämän päätöksen johdanto-osan kappaleessa 75 jo mainitussa de Feuardentin muistiossa todetaan, että "rahasto oli käytännössä valmis hankkimaan ensimmäiset optionsa jo huhtikuussa 2004. CECOMER:n vuonna 2005 tarvitsema polttoainemäärä (noin 200 miljoonaa litraa) pystyttiin tuolloin kattamaan hintaan 0,28 senttiä/litra eli noin 4 miljoonalla eurolla". Rahasto olisi siis pystynyt vuoden 2004 alussa selviämään dieselöljyvakuutuksista aiheutuvista suhteellisen vaatimattomista menoista omien varojensa turvin. Vaikuttaa siis siltä, että rahasto olisi alun perin hyvinkin voinut olla omavarainen.
- (95) Koska öljyn hinta pysytteli kuitenkin hyvin korkealla ja rahastoon liittyminen yleistyi, rahaston jäsenmäärä kasvoi nopeasti ja huomattavasti. Tämän seurauksena dieselöljyvakuutuksen kustannukset nousivat huomattavasti, ja ne voitiin kattaa ainoastaan valtion rahastolle myöntämien ennakkoiden turvin.
- (96) Pyrittäessä arvioimaan, kuinka paljon rahasto tarvitsi varoja pystyäksään maksamaan dieselöljyvakuutuksesta aiheutuvat kustannukset vuonna 2005, voidaan lähteä oletuksesta, että kulutetun polttoaineen määrä, josta kalastusalan yritykset hakivat korvausta, ylitti luultavasti 200 miljoonaa litraa (ks. johdanto-osan kappale 94) ja nousi arviolta lähes 900 miljoonaan litraan. Jos perusteeksi otetaan vuotuinen keskimääräinen kulutus, jota käytetään johdanto-osan kappaleissa 55 ja 56 esitetyissä laskelmissa, 1 000:n alle 12 metrin aluksen kulutus voidaan laskea kaavalla $1\ 000 \text{ alusta} \times 200 \text{ tonnia/alus}$ eli 200 000 tonnia ja yli 12 metrin alusten kulutus kaavalla $1\ 400 \text{ alusta} \times 480 \text{ tonnia/alus}$ eli 672 000 tonnia, jolloin lopputulokseksi saadaan 872 000 tonnia (tai 872 miljoonaa litraa). Todellisuudessa, kuten johdanto-osan kappaleessa 55 todetaan, jos ajatellaan, että alukset kalastavat vuodessa pikemminkin 38 viikkoa kuin 48 viikkoa, kulutus on luultavasti lähempänä 700 000 tonnia ($1\ 000 \text{ alle } 12 \text{ m:n alusta} \times 158 \text{ tonnia}$ eli 158 000 tonnia ja
- 1 400 yli 12 m:n alusta $\times 380 \text{ tonnia}$ eli 532 000 tonnia). Olettaen, että korvaus on enintään 12 senttiä litralta (kolmanteen ennakkoon sovellettu enimmäismäärä) ⁽¹⁹⁾, rahasto tarvitsi vuosittain noin 85 miljoonaa euroa. Kun otetaan huomioon, että kalastusalan yritykset ovat kenties vakuuttaneet vain osan polttoaineen kulutuksestaan, määrärahoja on luultavasti tarvittu vähemmän, mutta silti varoja on tarvittu vuodessa useita kymmeniä miljoonia euroja, mitä voidaan verrata vuotta 2005 koskeneeseen alkuperäiseen arvioon 4 miljoonasta eurosta. Näin ollen on selvää, ettei rahasto olisi pystynyt kattamaan suojaa, jota se tarjosi jäsenilleen vastineena niiden maksuosuuksista, ilman ulkopuolisia, valtion myöntämistä ennakoista saatuja varoja.
- (97) Pystyäkseen kattamaan dieselöljyvakuutuksen rahasto on saanut julkisia varoja, joiden moitteeton hoito on ollut sen tehtävänä. Rahaston käyttövarat koostuvat näin ollen jäsenten maksamista maksuosuuksista, valtion myöntämistä ennakoista ja mahdollisista voitoista, joita rahasto on saanut toiminnastaan öljyn futuurimarkkinoilla. Se osuus rahaston varoista, joka koostuu valtion myöntämistä ennakoista, on eittämättä peräisin valtion varoista. Niistä futuurimarkkinoilla saaduista voitoista, joiden ansiosta kalastusalan yritykset ovat voineet hankkia halvempaa polttoainetta, voidaan todeta, ettei voittoja olisi saatu ilman valtion varoja, sillä rahasto pystyi näiden varojen turvin toteuttamaan rahoitustoimia futuurimarkkinoilla. Vaikka rahaston ja CECOMER:n välisten sopimusten yksityiskohdat eivät olekaan tiedossa eikä niitä voida päätellä Ranskan toimittamista asiakirjoista, komissio otaksuu lisäksi, että jäsenyrityksille myönnetty, hinnanerotusta vastaava korvaus ei ole ollut niin korkea kuin se olisi ollut, jos CECOMER ja merenkulkualan osuuskunnat olisivat toimittaneet kalastajille tavallisilta markkinoilta ostettua polttoainetta eli jos rahasto ei olisi toiminut futuurimarkkinoilla. Rahaston futuurimarkkinoilla toteuttamista toimista saatu voitto on näin ollen siirretty CECOMER:lle, merenkulkualan osuuskuntien hankintaa hoitavalle osuuskunnalle, ja lopulta kalastusalan yrityksille, jotka hankkivat polttoaineen näiltä osuuskunnilta. Käytännössä tämä on epäilemättä näkynyt siten, että rahasto on pystynyt jatkamaan korvausten maksua kauemmin kuin jos rahasto olisi ollut pelkkä välittäjäjärjestö, jonka tehtävänä oli jakaa valtion myöntämät 65 (tai 77) miljoonaa euroa dieselöljyvakuutuksien järjestelmässä.

⁽¹⁹⁾ Ks. maatalous- ja kalastusministeri Dominique Bussereau'n Comité national des pêches maritimes et des élevages marins -komitean yleiskokouksessa 30 päivänä kesäkuuta 2005 pitämän puheen II kohta; asiakirja on saatavilla seuraavassa verkko-osoitteessa: http://agriculture.gouv.fr/IMG/pdf/discours_300605_ag-cnpm.pdf

- (98) Komissio katsoo näin ollen, että valtion varoja on käytetty joko suoraan kasvattamaan rahaston käyttövaroja tai tuomaan voittoa, jolla käyttövaroja on sitten kasvatettu, ja nimenomaan näiden valtion varojen turvin kalastusalan yritykset ovat saaneet taloudellista etua, koska toisaalta ne ovat voineet hankkia polttoainetta edulliseen hintaan ja toisaalta ne ovat saaneet viitehintaan perustuvan korvauksen.

4.2.1.2 Valtiosta johtuvan taloudellisen edun olemassaolo

- (99) Kolmessa, mahdollisesti neljässä, valtion ja rahaston välisessä sopimuksessa määrätään, että ennakkoina myönnettujen julkisten varojen perimmäisenä tavoitteena on kalastusalan yritysten polttoainekulujen osittainen korvaaminen. Kalastajille maksetaan korvauksena viitehinnan ja myyntihinnan välinen erotus, minkä lisäksi polttoaineen toimittaja, joka on yleensä merenkulkualan osuuskunta, tarjoaa dieselöljyä tavanomaista alhaisempaan hintaan.

- (100) Rahaston käyttövarat koostuivat alun perin jäsenten maksamista maksuosuuksista, joita sitten kasvatettiin valtion myöntämällä ensimmäisellä ennakolla, ja tarjosivat rahastolle mahdollisuuden toimia futuurimarkkinoilla ja saada toimistaan voittoa, joka ei kuitenkaan riittänyt siihen, että rahasto olisi samaan aikaan pystynyt varmistamaan korvauksen maksamisen kalastusalan yrityksille vastineena niiden maksamista maksuosuuksista. Kahden, mahdollisesti kolmen lisäennakon ansiosta rahasto pystyi jatkamaan toimintaansa ennen kuin sen oli vähitellen tehtävä vastakkaisia transaktioita saadakseen tarpeeksi käteistä korvausten maksamiseen. Komissio toteaa, että rahaston puheenjohtaja teki futuurimarkkinoilla toteutettavia toimia koskevat päätökset. Toimien konkreettinen toteuttaminen uskottiin välittäjille ja erikoistuneille rahoituslaitoksille (ks. johdanto-osan kappale 74), joille rahasto maksoi korvauksen. Korvauksen määrä ei ole kuitenkaan komission tiedossa. Rahaston perussäännössä määrätään,

että puheenjohtajan on kuultava rahaston hallitusta ”päättääkseen toteutettavista hankkeista”, mutta valtio ei ole ollut mukana rahaston hallituksessa. Vaikka rahaston yleisenä velvoitteena oli ”pitää kirjanpitoa, jonka avulla voidaan pyynnöstä selvittää ennakon käyttö, varojen kohdentaminen ja kustannusten syntyminen”, valtio ei päättänyt strategiasta, jota rahasto noudatti optioiden hankinnassa, eikä yrityksille maksettavien korvausten tasosta. Tämän vuoksi vaikka 4.1.1.4 kohdassa osoitettuun tapaan ei ole epäilystä siitä, että kolmena, mahdollisesti neljänä, ennakkona myönnetty tuki on valtiosta johtuvaa, samaa ei voida sanoa lisäeduista, joista kalastusalan yritykset ovat voineet hyötyä ja jotka osittain johtuvat niiden maksamista maksuosuuksista ja osittain rahaston kaikkien käyttövarojen viisaasta hallinnasta. Jos kalastajille maksettu lopullinen tuki on ollut futuurimarkkinoilla toteutettujen toimien ansiosta suurempi kuin rahaston alun perin saamat julkiset varat, se osa tuesta, joka ylittää myönnetty julkiset varat, ei ole itse asiassa johtunut mistään valtion tekemästä päätöksestä. Näin ollen komissio katsoo, että vaikkei kirjanpidolliselta näkökulmalta ole mahdollista erotella tarkasti, mikä osa on peräisin valtion varoista ja mikä osa rahaston omista varoista, koska käyttövaroja on kokonaisuudessaan hyödynnetty öljyn futuurimarkkinoilla toteutetuissa toimituksissa ja korvauksen maksamisessa, valtiosta ei kuitenkaan johdu se etu, joka vastaa erotusta, joka on kalastusalan yritysten saaman kokonaistuen ja valtion myöntämien, kalastusalan yrityksille siirrettyjen ennakkojen kokonaismäärän välillä.

4.2.1.3 Sellaisen taloudellisen edun olemassaolo, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua

- (101) Komissio katsoo, että polttoainekustannusten alennus, josta rahastoon kuuluvat kalastusalan yritykset ovat hyöttyneet, tuo näille yrityksille etua, sillä nämä yritykset ovat ainoita alennuksesta hyöttyneitä yrityksiä. Niiden asema on vahvistunut muihin niiden kanssa yhteisön markkinoilla kilpaileviin yrityksiin nähden, ovatpa kyseessä sitten kalastusalan yritykset tai muilla talouden aloilla toimivat yritykset, joiden edun mukaista on alentaa polttoainekuluihin sidoksissa olevia tuotantokustannuksiaan. Koska suojautumisjärjestelmä koskee lisäksi ainoastaan kalastusalan yrityksiä, näille yrityksille myönnettyä etua on tarkasteltava alakohtaisena etuna, joka ei ole muiden alojen ulottuvilla. Kaikenlainen tuki, joka suosii tiettyä alaa, kuitenkin vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua (ks. valtioneusta, jonka Ruotsi on myöntänyt ammattikalastajille verovähennyksinä, 8 päivänä helmikuuta 2006 tehty komission päätös 2006/269/EY⁽²⁰⁾, johdanto-osan kappaleet 31 ja 35).

⁽²⁰⁾ EUVL L 99, 7.4.2006, s. 21.

- (102) Ranska väittää, ettei kyseinen tuki ole suosinut rahaston jäsenyrityksiä, koska "rahastoon liittyminen on vapaaehtoista ja avointa kaikille kalastusalan yrityksille, kunhan ne maksavat maksuosuutensa". MQA lisää, että rahastoon liittyminen on avointa "ilman, että huomioon otettaisiin etuyhteydessä olevan tahon rakenne tai kansalaisuus". Rahasto täsmentää, että "rahaston jäsenyritykset ovat ranskalaisessa, mutta myös espanjalaisessa ja alankomaisessa omistuksessa".
- (103) Komissio toteaa tältä osin, että rahastoon voivat liittyä ainoastaan sellaiset kalastusalan yritykset, joilla on Ranskan Euroopassa sijaitsevilla alueilla tai Ranskan merentakaisissa departementteissa rekisteröityjä aluksia. Alankomaisessa tai espanjalaisessa omistuksessa olevat yritykset, joilla on ranskalaisia aluksia, voivat tosiaankin liittyä rahastoon, ja juuri näihin aluksiin Ranska ja rahasto viittaavatkin vastauksessaan. Muut yhteisön alukset eivät kuitenkaan voi liittyä rahaston.
- (104) Kaikki yritykset, jotka saavat rahastolta korvauksia, kilpailevat yhteisön markkinoilla niiden yritysten kanssa, joiden alukset purjehtivat muiden jäsenvaltioiden lipun alla ja joiden edun mukaista on myös alentaa polttoainekuluihin sidoksissa olevia tuotantokustannuksiaan mutta joiden käytössä ei ole rahaston käyttöönotettaman järjestelmän kaltaista järjestelmää. Tästä syystä niiden kalastusalan yritysten saama etu, jotka kuuluvat rahastoon tai voisivat liittyä siihen vaikkeivät vielä olekaan jäseniä (eli kaikki Ranskan lipun alla purjehtivat aluksia omistavat kalastusalan yritykset), merkitsee selvää kilpailun vääristymistä.
- (105) Rahasto arvioi myös, että kilpailun vääristymiseen liittyviä tekijöitä on etsittävä muualta. Rahasto viittaa huomattaviin lisäkustannuksiin, jotka sen mukaan ovat vailla taloudellista perustaa, kuten kalastuslaivaston monivuotisten ohjausohjelmien hallinnoinnista (eli laivaston kokonaiskapasiteetin hallinnoinnista) aiheutuviin kustannuksiin tai "tuotanto-oikeuksien" hallinnoinnista aiheutuviin kustannuksiin, ja toteaa, että "Kansalliseen politiikkaan liittyvät oikeudet ovat (...) todellinen eurooppalaista kilpailua vääristävä tekijä [ja] ne irtautuvat pitkälti talouden alalta".
- (106) Komissio toteaa tältä osin, että nämä kustannukset, ovatpa ne Ranskassa sitten alhaisempia tai korkeampia kuin muissa jäsenvaltiossa, johtuvat kalastusta nykyisin sääntelevän lainsäädäntökehityksen asettamista rajoitteista. Kalastusoikeusperustaisista hallinnointivälineistä kalastusalalla 26 päivänä helmikuuta 2007 antamassaan tiedonannossa ⁽²¹⁾ komissio muistuttaa, että yhteisön kalastus-alalle on ominaista hallinnointivälineiden ja -mekanismien moninaisuus ja että samankaltaiset tilanteet hoidetaan usein hyvinkin eri tavoin riippuen asianomaisesta jäsenvaltiosta. Tämän seurauksena kalastusoikeuksia myydään ja ostetaan joissain jäsenvaltioissa, joko vakiintuneilla markkinoilla tai välillisesti. Rahaston mainitsemia kustannuksia aiheutuu eri jäsenvaltioiden laivastoille, ja ne liittyvät kalastusalan taloudelliseen kehitykseen. Ne johtuvat siitä, että kansallisella tasolla pannaan täytäntöön hallintotoimenpiteitä, joita yhteinen kalastuspolitiikka edellyttää tai jotka se tekee tarpeellisiksi. Tämä täytäntöönpano ei tee perustelluksi sitä, että jossakin jäsenvaltiossa otetaan käyttöön erityisiä tukia. Tämän vuoksi, toisin kuin rahasto väittää, kilpailun vääristymistä ei pidä tarkastella ainoastaan merkityksellisillä markkinoilla, esimerkiksi "alueellisilla mikromarkkinoilla", joihin rahasto viittaa, vaan, kuten perustamissopimuksessa määrätään, koko yhteisössä. Jos rahaston myöntämän tuen vaikutuksena alueellisen kalastuksen säilyttäminen helpottuu ja suojataan luonnonvaroja estämällä avomerialuksia hyödyntämästä lähivesiä tai troolareita suuntautumasta erikoistuneempaan kalastukseen, kuten rahasto esittää, kyseessä on todellakin tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua, ja näin ollen valtiontuki.
- (107) Edellä esitetyistä syistä komissio katsoo sen vuoksi, että valtion myöntämät varat, joista kalastusalan yritykset ovat rahaston välityksellä hyötynneet, vääristävät tai uhkaavat vääristää kilpailua.
- 4.2.1.4 Sellaisen taloudellisen edun olemassaolo, joka vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan
- (108) Rahasto kiistää, että ammattijärjestöön kuuluville kalastusalan yrityksille myönnetyt tuet vaikuttaisivat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Itse asiassa rahaston mukaan nämä yritykset harjoittavat toimintaansa "markkinoilla, jotka eivät ole millään muotoa yksittäiset vaan koostuvat pikemminkin alueellisten mikromarkkinoiden muodostamasta mosaiikista".

⁽²¹⁾ KOM(2007) 73 lopullinen.

- (109) Komissio toteaa tältä osin, että Ranskan kalastus- ja kalanviljelytuotteiden maailmanlaajuisen viennin kokonaisarvo oli 1 290 miljoonaa euroa vuonna 2005, ja tästä viennistä 80 prosenttia suuntautui Euroopan unionin muihin jäsenvaltioihin. Näiden tuotteiden Ranskaan suuntautuvan tuonnin kokonaisarvo oli 3 693 miljoonaa euroa vuonna 2005, ja tuonnista (eri lähteiden mukaan) 40–60 prosenttia oli peräisin Euroopan unionin jäsenvaltioista⁽²²⁾. Vertailun vuoksi voidaan todeta, että tuotannon kokonaisarvo Ranskassa oli 1 868 miljoonaa euroa. Ilman, että olisi tarpeen tehdä erittäin yksityiskohtainen numerotietoihin perustuvaa taloudellinen erittely⁽²³⁾, on selvää, että riippumatta siitä, mitkä ovat Ranskan tai Euroopan satamissa todetut lajikohtaiset päivittäiset hinnanvaihtelut, Ranskan ja muun Euroopan välisen kaupan määrällä on huomattava vaikutus kalastus- ja vesiviljelytuotteiden hankintataseeseen Ranskassa. Toimenpiteet, joilla pyritään tuomaan etua useille ranskalaisille kalastusalan yrityksille (yli 30 prosenttia laivastosta) alentamalla niiden tuotantokustannuksia, vaikuttavat väistämättä jäsenvaltioiden väliseen kauppaan kalastusallalla.
- (110) On siis selvää, että etu, jota kalastusalan yrityksille on koitunut siitä, että osasta niiden tuotantokustannuksia on huolehdittu, vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

4.2.1.5 Päätelmä

- (111) Ne neljä edellytystä, joita vaaditaan valtiontuen olemassaolon toteamiseksi, täyttyvät ainoastaan osittain. Kalastusalan yritysten saama etu johtuu valtion varojen käytöstä, vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Sitä vastoin etu johtuu valtiosta vain ennakoiden osalta, sillä ennakot muodostavat ainoastaan osan rahaston käyttövaroista, ja valtio ei ole puuttunut valintoihin, joita rahasto on tehnyt kartuttaakseen käyttöönsä asetettuja varoja. Komissio voi näin ollen todeta perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisen valtiontuen olemassaolon ainoastaan myönnettyjen julkisten varojen, eli 65 tai 77 miljoonan euron, osalta.
- (112) Komissio huomauttaa lopuksi, että sen estämättä, mitä Ranskan 7 päivänä lokakuuta 2005 ja 21 päivänä huhtikuuta 2006 esittämissä vastauksissa todetaan, Ranskan viranomaiset eivät todellisuudessa kiistä komission päätelmiä valtiontuen olemassaolosta. Kun vuoden 2007 talousarvioesitystä tarkasteltiin Ranskan kansalliskokouksessa ja maatalous- ja kalastusministeriltä kysyttiin rahas-

ton tulevaisuudesta, ministeri itse asiassa vastasi: ”rahasto on ollut toiminnassa 1 päivästä marraskuuta 2004, mutta Euroopan komissio seuraa sitä tarkkaan, sillä kyseessä on valtiontuki.”⁽²⁴⁾.

4.2.2 Tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille

- (113) Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaan tiettyjä tukiluokkia pidetään tai voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina.
- (114) Komissio toteaa, etteivät tuet vastaa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa määrättyjä tapauksia.
- a) Kun MQA toteaa, että rahasto on toiminut ”kuluttajia suojelevan järjestönä” tai ”öljytuotteiden kuluttajat yhdistävänä tahona”, vaikuttaa siltä, että se ehdottaa, että kalastusalan yrityksille myönnettyt tuet voitaisiin katsoa 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi yksittäisille kuluttajille myönnettäväksi sosiaalisiksi tueksi. Tältä osin komissio toteaa ainoastaan, että kyseisessä kohdassa tarkoitetaan nimenomaan yksittäisiä kuluttajia eikä yrityksiä ja että näin ollen sitä ei voida soveltaa tässä tapauksessa (ks. myös tämän päätöksen johdanto-osan kappale 50). Tuki ei siis ole perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuva tuki.
- b) Tukia ei ole tarkoitettu luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseen. Öljyn hinnanvaihtelut ovat itse asiassa luontainen osa taloudellista toimintaa. Hinnanvaihtelut koskettavat myös öljytuotteiden kuluttajien muita toiminta-aloja kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa, eikä niitä voida pitää perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisena luonnononnettomuutena tai poikkeuksellisena tapahtumana. MQA kiistää kuitenkin tämän arvion todeten, että tuki liittyy poikkeukselliseen tilanteeseen, ”sillä komissio myöntää itsekin alan poikkeukselliset taloudelliset ja sosiaaliset ongelmat”. On totta, että kalastusala joutuu kohtaamaan erityisiä vaikeuksia, joita komissio on tarkastellut yksityiskohtaisesti 9 päivänä maaliskuuta 2006 antamassaan tiedonannossa⁽²⁵⁾ kalastusalan taloudellisen tilanteen parantamisesta. Tiedonannossaan komissio osoittaa, että alan taloudellisten ja sosiaalisten vaikeuksien syynä on alan rakenteellinen sopeutumattomuus toimintaan kohdistuviin rajoitteisiin. Komissio esittää tiedonannossaan

⁽²²⁾ Lähteet: OFIMER ”Les chiffres-clés de la filière pêche et aquaculture en France”, vuoden 2006 painos. Myös Eurostat ja Global Trade Information Service.

⁽²³⁾ Asia T-241/95, Het Vlaamse Gewest v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 30.4.1998, Kok. 1998, s. II-717, 67 kohta.

⁽²⁴⁾ Ranskan kansalliskokous – 25 päivänä lokakuuta 2006 pidetyn istunnon pöytäkirja, maatalous- ja kalastusministeri Dominique Bussereau kuuleminen.

⁽²⁵⁾ KOM(2006) 103 lopullinen

erilaisia ehdotuksia kalastusalan taloudellisista vaikeuksista selviämiseksi. Tarkastellessaan tiettyjen toimintatukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille komissio toteaa selvästi: "Viimeaikainen polttoainehintojen nousu on pahentanut kalastusalan nykyisiä vaikeuksia. Kalastusala on esittänyt vetoamuksia tämän yhtäkkisen kustannusten nousun korvaamiseksi julkisin tuen turvin. Tällainen tuki olisi toimintatukea, joka on perustamissopimuksen vastaista. Komissio ei hyväksy tällaiseen tarkoitukseen ilmoitettua tukea." Komissio mainitsee takuujärjestelmän, joka muistuttaa rahaston perustamishetkellä alun perin suunniteltua järjestelmää, ja lisää: "Komissio voisi hyväksyä tällaisen ohjelman vain, jos sen tarkoituksena olisi antaa takeet kaiken julkisen tuen takaisinmaksamisesta markkinaehdoin, mikä näyttää nykyisessä taloudellisessa tilanteessa varsin epätodennäköiseltä.". Polttoaine on osa tuotantopanoksia, joiden hinnanvaihtelut ovat luontainen osa taloudellista toimintaa, eikä näitä hinnanvaihteluja voida sinällään pitää poikkeuksellisenä tapahtumana.

Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, etteivät kyseiset kalastusalan yrityksiä hyödyttävät valtiontuet sovellu yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla.

(115) Ei voida myöskään katsoa, että tuet soveltuisivat yhteismarkkinoille siltä perustalta, että sovellettaisiin perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohtaa ja siinä esitettyjä eri tapauksia.

a) Kyseessä eivät ole tuet, jotka olisi tarkoitettu tukemaan taloudellisen kehityksen edistämistä alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma (perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohta). Tukien tarkoituksena on alentaa kalastusalan yritysten toimintakustannuksia. Rahasto tosin esittää, että tukien tarkoituksena on helpottaa alueellisen kalastuksen säilyttämistä. Komissio kuitenkin toteaa, että tukia myönnetään kalastusalan yrityksille riippumatta siitä, mikä on niiden kotipaikka tai niiden omistamien alusten kotisatama. Tuilla ei siis ole mitään yhtymäkohtaa mainituissa a alakohdassa tarkoitettuihin tukisiin.

b) Tukia ei myöskään voida pitää Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen toteuttamiseen tarkoitettuina tukina eikä jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen tarkoitettuina tukina. Tuilla ei ole yhteyttä mihinkään Euroopan yhteistä etua koskevaan tärkeään hankkeeseen. Tukia ei myöskään voida pitää jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan

häiriön poistamiseen tarkoitettuna tukena. Kalastusalan yrityksille myönnettyjen tukien tarkoituksena on voittaa tietyllä talouden alalla toimivien yritysten vaikeudet eikä koko Ranskan talouden vaikeuksia. Tuen alakohtaista luonnetta ei voida kiistää, koska öljynhinnan nousu ei ole vaikuttanut yksinomaan kalastusalan yrityksiin vaan kaikkiin yrityksiin ja kaikkiin toimialoihin, joita asia koskee. Tältä osin komissio on aina katsonut, ettei ole viranomaisten tehtävä myöntää rahoitustukea hinnannousun kompensoimiseksi vaan päinvastoin kannustaa yrityksiä sopeutumaan hinnannoususta johtuviin uusiin taloudellisiin edellytyksiin. Komissio katsoo näin ollen kaikkien näiden seikkojen perusteella, ettei rahaston kalastusalan yrityksille myöntämää tukea voida pitää yhteismarkkinoille soveltuvana perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla.

c) Polttoainekulujen alentaminen ei sinällään täytä perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan vaatimuksia. Kyseisen alakohdan mukaan yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukia tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuet eivät muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Asianoimaisilla tuilla ei itse asiassa pyritä edistämään kalastustoimien kehittymistä kestäväan suuntaan, mikä olisi yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaista, vaan päinvastoin säilytetään pyyntiponnistuksen taso kannustamatta kalastusalan yrityksiä alentamaan polttoainekulujaan. Sen vuoksi tuilla hidastetaan kalastusalan yritysten tarpeellista mukautumista öljyn hinnannoususta johtuviin rajoituksiin. Toiminta ei myöskään liity johonkin talousalueeseen. Sen vuoksi ei voida katsoa, että tuet soveltuisivat yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.

d) Nämä tukiluokat eivät myöskään kuulu tukiin, joilla edistetään kulttuuria tai kulttuuriperinnön säilyttämistä, eivätkä tukiin, joita voitaisiin pitää yhteismarkkinoille soveltuvina 87 artiklan 3 kohdan e alakohdan mukaisesti tehdyn neuvoston päätöksen perusteella.

(116) Kaikista näistä seikoista johtuu, että kalastusalan yrityksille niiden polttoainekulujen alentamiseen tarkoitettu valtiontuki ei vastaa mitään perustamissopimuksen 87 artiklassa määrättyä poikkeusta.

(117) Koska kyseessä ovat kalastusalan yrityksille myönnetty tuet, tukia on myös tarkasteltava kalastus- ja vesiviljelyalan valtiontukien tarkastelemista koskevien yhteisön suuntaviivojen, jäljempänä 'suuntaviivat', perusteella.

- (118) Tukien tarkoituksena on alentaa kalastusalan yritysten tuotantokustannuksia. Ne ovat luonteeltaan toimintatukia.
- (119) Komissio muistuttaa ensinnäkin, että suuntaviivojen 3.5 kohdan mukaan "Valtiontuki ei saa vaikuttaa suojatoimenpiteen tavoin, vaan sillä on edistettävä kalastustuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen järkipäristämistä ja tehostamista. Tuilla on saatava aikaan kestäviä parannuksia, jotta kalatalousala voi kehittyä pelkästään markkinoilta saatavilla tuloilla."
- (120) Kuten tämän päätöksen johdanto-osan kappaleen 115 c alakohdassa todetaan, polttoainekulujen alentamisen tarkoituksena ei ole kehittää kalastustoimintaa kestäväan suuntaan, mikä olisi yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden mukaista, vaan kalastusalan yritysten toiminnan säilyttäminen ennallaan. Sen vuoksi komissio katsoo, että tuet ovat luonteeltaan suuntaviivojen 3.5 kohdassa tarkoitettuja suojatoimenpiteitä, eikä niitä voida pitää suuntaviivoissa esitetyn periaatteen mukaisina.
- (121) Ranska esittää muodollisen tutkintamenettelyn aloittamiseen antamassaan vastauksessa, että "rahaston toimilla on ennakoitu tarpeellisia toimenpiteitä, jotka selkeytyvät ja saavat vahvistuksen, kunhan pelastamis- ja rakenneuudistussuunnitelmat on hyväksytty". Ranska kuitenkin ilmoitti vasta tammikuussa 2008 komissiolle kalastusalan yritysten pelastamis- ja rakenneuudistustoimenpiteinä esitetyistä toimenpiteistä, jotka komissio rekisteröi numerolla NN 09/2008 ja joita parhaillaan tarkastellaan. Vaikka hyväksyttäisiin Ranskan väite, jonka mukaan rahaston toiminta olisi tietyllä tavoin ennakoitunut pelastamis- ja rakenneuudistustukia, tämä ei kuitenkaan vaikuta tukien soveltavuuteen yhteismarkkinoille niiden olennaisien erojen vuoksi, joita on rahaston toteuttamien toimenpiteiden ja niiden edellytysten välillä, jotka pelastamis- ja rakenneuudistustukien on täytettävä ja joita kuvataan valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa ⁽²⁶⁾. Rahaston toiminnasta johtuvia tukia on suuntaviivojen vastaisesti myönnetty kaikille kalastusalan yrityksille, eikä yksinomaan vaikeuksissa oleville yrityksille. Pelastamistukia voidaan myöntää enintään kuudeksi kuukaudeksi, ja ne on myönnettävä takaisin maksettavana
- lainana tai takauksena. Rakenneuudistustuet on puolestaan myönnettävä tarkoin määritellyin ehdoin rajoitetuksi ajaksi. Ranskan rahaston välityksellä myöntämät tuet eivät kuitenkaan täytä mitään vaadituista edellytyksistä: kalastusalan yritykset ovat saaneet tukia vuodesta 2004, tukia ei ole myönnetty lainana tai takauksena, eikä niiden palauttamista osana rakenneuudistussuunnitelmaa ole suunniteltu.
- (122) Rahasto katsoo myös, että myönnettyt tuet tekee perustelluksi se seikka, että todellisuudessa kyse on palkansaajien tulotuesta. Rahasto kommentoi tältä osin: "Rahasto on 'ennalta ehkäisevä ryhmittymä', jonka tarkoitus on muodostaa siihen kuuluville 2 500 yritykselle Ranskan lainsäädännön mukainen suojeleva oikeudellinen kehys... Rakenneuudistuksen osana myönnettävä palkansaajien tulotuki on tässä mielessä sallittua. Se ei vaikuta millään muotoa kilpailusääntöihin vaan kuuluu päinvastoin niihin yhteisön periaatteisiin, jotka takaavat palkansaajille vähimmäistulotason." Rahasto jatkaa väittämällä, että Ranskassa merimiesten palkkajärjestelmä, jossa miehistön palkka riippuu saadusta voitosta, itse asiassa riistäisi palkkaa ja jopa velkaannuttaisi merimiehiä varustamoon nähden. Rahasto toteaa lopuksi, että valtion myöntämistä 65 miljoonan euron ennakoista 25 miljoonaa euroa "on suoraan palkansaajille myönnettyjä ennakoita, joita on pidettävä suorana sosiaalisena toimenä". MQA lisää: "Jos lainoja pidetään tukina, joita ei ole myönnetty itse rahastolle vaan siihen kuuluville kalastusalan yrityksille, kyseessä on todellakin sosiaalinen tuki. Tällä tapaa myönnetty rahoitustuki olisi itse asiassa suoraan yhteydessä merimiesten ansiotuloihin."
- (123) Nämä väitteet antavat komissiolle aihetta useisiin huomautuksiin:
- 1) Komissiota ensinnäkin hämmästyttää lukea, että lähes 40 prosenttia (25 miljoonaa 65 miljoonasta eurosta) valtion myöntämistä ennakoista, joiden tarkoitus edellä kuvattujen kolmen sopimuksen mukaan (ks. tämän päätöksen johdanto-osan kappale 21) on mahdollistaa optioiden hankkiminen öljytuotteiden futuurimarkkinoilta, "on suoraan palkansaajille myönnettyjä ennakoita, joita on pidettävä suorana sosiaalisena tukena".

⁽²⁶⁾ EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

2) Komissio olettaa, että kyseessä on rahaston puolelta retoriikka, jonka tarkoituksena on osoittaa, että rahaston kalastuslupien tuotantokustannusten alentamiseksi toteuttamat toimet – ottaen huomioon järjestelmä, jossa palkka riippuu saadusta voitosta – hyödyttäisivät loppujen lopuksi kyseisten yritysten palkansaajia. Näin tällaisia toimia voitaisiin pitää ”suorana sosiaalisena tukena”. Mitkään osatekijät eivät kuitenkaan viittaa siihen, että kyseessä olisivat suorat sosiaaliset tuet eli rahaston suoraan kyseisten yritysten palkansaajille maksamat tuet. Tästä ei ole myöskään määrätty rahaston perussäännössä (ks. tämän päätöksen johdanto-osan kappale 20).

3) Joka tapauksessa, olipa tuet lopulta myönnetty suoraan palkansaajille tai hyödyttivät rahaston toimet näitä palkansaajia kasvattamalla heidän tulojaan ottaen huomioon saadusta voitosta riippuva palkkajärjestelmä, komissio muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan⁽²⁷⁾ tuen käsite kattaa viranomaisten myöntämät edut, jotka eri muodoissa keventävät yrityksen taloutta yleensä rasittavia kustannuksia. Tältä osin palkat ovat kiistämättä osa näitä kustannuksia, eikä yritys voi odottaa saavansa julkista tukea niistä selvitäkseen. Näin ollen sillä seikalla, että rahaston ja MQA:n mukaan edut, joita kalastusalan yrityksille on koitunut mahdollisuudesta hankkia polttoainetta edulliseen hintaan ja siitä, että ne ovat saaneet osittaisen korvauksen polttoainekuluistaan, olisivat todellisuudessa hyödyttäneet näiden yritysten palkansaajia, ei ole merkitystä arvioitaessa näiden tukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille. Riittää, kun todetaan, että kalastusalan yrityksille julkisin varoin myönnetty edut ovat keventäneet mainittujen yrityksen taloutta yleensä rasittavia kustannuksia.

4) Komissio ei voi myöskään hyväksyä väitettä, jonka mukaan palkansaajien tulotuki olisi hyväksyttävä toisaalta sen vuoksi, että olisi yhteisön periaatteiden mukaista taata vähimmäistoimeentulo ja toisaalta sen vuoksi, että saadusta voitosta riippuva palkkajärjestelmä olisi erityisen epäedullinen ranskalaisille merimiehille. Vähimmäispalkkaan liittyvän lainsäädännön

soveltaminen kuuluu itse asiassa toissijaisuusperiaatteen mukaan yksinomaan jäsenvaltioiden toimivaltaan. Ranskassa merimiesten palkkojen osalta tästä velvoitteesta säädetään työlain (Code du travail) L.742-2, D.742-1 ja D.742-2 pykälässä. Kuten Rennesin muutoksenhakutuomioistuimen 16 päivänä kesäkuuta 1998⁽²⁸⁾ antamassa tuomiossa muistutetaan, näitä säännöksiä sovelletaan merityöain (Code du travail maritime) piiriin kuuluviin palkansaajiin riippumatta käytetystä palkanmaksutavasta. Se seikka, että lainanvarustaja ja palkansaajat ovat lähtökohtaisesti sopineet, että merimiesten palkka määräytyy mahdollisen voiton mukaan, ei poista laivanvarustajan velvollisuutta taata merimiehille aluksellaoloaikana vähintään vähimmäispalkkaa vastaavaa palkkaa. Saadusta voitosta riippuvan palkan on tosin sanoen vastattava vähintään vähimmäispalkkaa. Merityöain⁽²⁹⁾ 34 pykälässä mainitaan tältä osin ”kansallinen elinkeinonharjoittajien sopimus tai toimialakohtaiset sopimukset, [joilla on tarkoitus vahvistaa] riippumatta tosiasiallisesta työskentelyajasta ajanjaksot, joita käytetään saadusta voitosta riippuvaa palkkaa saavien merimiesten vähimmäispalkan laskennassa”. Maaliskuun 28 päivänä 2001 allekirjoitetun toimialakohtaisen sopimuksen⁽³⁰⁾ 9 pykälän ensimmäisessä momentissa taataan voitosta riippuvaa palkkaa saavien merimiesten vuotuinen bruttomääräinen vähimmäispalkka. Tästä säännöksestä on tehty pakollinen kaikille kyseisen sopimuksen piiriin kuuluville työnantajille ja palkansaajille ministeriöiden välisellä 3 päivänä heinäkuuta 2003 annetulla asetuksella⁽³¹⁾. Tästä lakisäätisestä velvoitteesta johtuvat palkkakulut kuuluvat näin ollen kalastusalan yritysten tuotantokustannuksiin polttoainekulujen tavoin. Näissä olosuhteissa komissio ei siis voi hyväksyä väitettä, jonka mukaan Ranskan valtio voi perustellusti myöntää rahoitusta sen vuoksi, että laivanvarustajat välttelevät lakisäätisestä velvollisuuttaan varmistaa vähimmäispalkka palkansaajilleen, myös silloin kun kyseessä on voittoon perustava palkka.

⁽²⁷⁾ Asia C-251/97, Ranskan tasavalta v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 5.10.1999, Kok. 1999, s. I-6639,35 kohta.

⁽²⁸⁾ Rennesin muutoksenhakutuomioistuimen 16. kesäkuuta 1998 antama tuomio, Marziou v. Louzaouen, Le Droit Maritime Français, nro 588, joulukuu 1998, s. 1201 (Editions Lamy).

⁽²⁹⁾ Saatavilla osoitteessa : www.legifrance.gouv.fr/

⁽³⁰⁾ Infrastruktuurista vastaavan ministeriön (Ministère de l'Équipement) virallinen lehti nro 13, 25.7.2003, saatavilla osoitteessa: www2.equipement.gouv.fr/bulletinofficiel/fiches/BO200313/Une.htm

⁽³¹⁾ Julkaistu Ranskan tasavallan virallisessa lehdessä nro 203, 3.9.2003, s. 15051.

- (124) MQA:n mukaan kyseessä voivat myös olla sosioekonomiset toimenpiteet: "suuntaviivojen (...) mukaan sosioekonomiset toimenpiteet voidaan katsoa yhteismarkkinoille soveltuviksi. Rahasto on hallinnoltaan täysin avoin, ja komission tukena pitämät toimenpiteet ovat selkeästi luonteeltaan sosioekonomisia."
- (125) Komissio panee merkille, ettei MQA tuo esille mitään seikkoja, joiden perusteella kyseisiä tukia voitaisiin tarkastella suuntaviivojen 4.5 kohdan perusteella. Kyseisen kohdan mukaan yhteismarkkinoille soveltuvina voidaan tapauskohtaisesti pitää työntekijöille myönnettäviä suoria tukia, jotka vastaavat sosioekonomisia toimenpiteitä. Kyseisen kohdan mukaan yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää ainoastaan "tukea, joka on osa asetuksen (EY) N:o 2371/2002 11 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyyn kalastuskapasiteetin mukauttamisen aiheuttamien tulonmenetysten korvaamiseen liittyviä sosioekonomisia tukitoimenpiteitä" (elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2371/2002 ⁽³²⁾). Rahaston perustaminen ei kuitenkaan kuulu asetuksen (EY) N:o 2371/2002 mukaiseen, kalastuskapasiteetin mukauttamiseksi laadittuun yleissuunnitelmaan. MQA:n esittämällä väitteellä ei siis mitenkään voida perustella näiden toimintatukien myöntämistä.
- (126) MQA:n mukaan ei ole oikein todeta, että tuet olisi myönnetty ilman ehtoja. MQA:n mukaan "Valtio on näitä lainoja myöntäessään edellyttänyt, että rahasto esittää useita perusteena olevia asiakirjoja, joiden tarkoituksena on osoittaa, että rahaston hallinnointi on kurinalaista ja että sekä rahasto että sen jäsenet määrätietoisesti pyrkivät löytämään kestävät ratkaisut kalastusalan uusiin tuotantoedellytyksiin". MQA painottaa tätä kirjanpidon avoimuuden vaatimusta ja valtion päätöstä, jossa edellytetään ministeriöiden välisen tarkastusryhmän tekemää tarkastuskäyntiä.
- (127) Komissio panee merkille tämän avoimuuden ja valvonnan vaatimuksen, vaikka se huomauttaakin, että kyseinen vaatimus on itse asiassa perusluonteinen, koska kyseessä on julkisista varoista myönnetty tuki. Komissio pahoittelee kuitenkin sitä, että kaikesta tästä avoimuudesta huolimatta Ranskan viranomaiset eivät ole toimittaneet sille
- kaikkia yksityiskohtaisia numerotietoja rahaston toiminnasta, vaikka komissio on tätä menettelyn aikana pyytänyt. Komissio toteaa, ettei sille ole koskaan ilmoitettu MQA:n mainitsemasta tarkastuskäynnistä, eikä etenkin sen tuloksista, joiden Ranskan viranomaiset edellyttivät olevan käytettävissä marraskuun 2005 puolivälissä.
- (128) Näin ollen komissio katsoo, että valtion myöntämät ennakot ovat suuntaviivojen 3.7 kohdassa tarkoitettuja toimintatukia, sillä mainitun kohdan mukaan: "Tuensaajille ilman yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteita palvelevia velvoitteita myönnettyt valtiontuet, joiden tarkoituksena on yritysten taloudellisen tilanteen ja maksuvalmiuden parantaminen (...) ovat toimintatukina yhteismarkkinoille soveltumattomia". Nämä ennakot eivät siis sovellu yhteismarkkinoille.

5. PÄÄTELMÄ

- (129) Komissio toteaa, että Ranska on pannut sääntöjenvastaisesti täytäntöön tässä päätöksessä tarkastellut tukitoimenpiteet ja rikkonut siten perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohtaa.

- (130) Tämän päätöksen 4.1 osassa tehdyn arvioinnin perusteella komissio katsoo, että rahaston käyttövarojen kasvattaminen kolmella, mahdollisesti neljällä ennakolla yhteensä 65 miljoonan, mahdollisesti 77 miljoonan euron edestä on yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti soveltumaton valtiontuki. Kun otetaan huomio, ettei yksikään pankki olisi myöntänyt rahaston saamien ennakoiden kaltaisia ennakoita ja että käytettävissä olevien tietojen perusteella kyseisiä ennakoita ei ole maksettu takaisin, nämä ennakot ovat muuttuneet suoraksi tueksi (ks. johdanto-osan kappale 67) ja näin ollen edellä mainitun määrän suuruiseksi valtiontueksi.

- (131) Tämän päätöksen 4.2 osassa tehdyn arvioinnin perusteella komissio katsoo, että ennakkoina rahastolle myönnetty tuki, jonka turvin kalastusalan yritykset ovat voineet hankkia polttoainetta edulliseen hintaan ja saaneet korvausta dieselöljyvakuutuksestaan, on yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti soveltumaton valtiontuki.

⁽³²⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

6. TAKAISINPERINTÄ

(132) Ranskan käyttöönottama valtiontuki on joko 65 miljoonaa euroa tai – jos neljäs sopimus on tehty – 77 miljoonaa euroa. Asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaan sääntöjenvastaista tukea koskevissa kielteisissä päätöksissä komissio päättää, että asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tuen perimiseksi takaisin tuensaajalta. Tavoite on saavutettu, kun tuensaaja on palauttanut kysymyksessä olevat valtiontuet, tarvittaessa viivästyskorkoineen, tai ne yritykset, jotka tuista ovat tosiasiallisesti hyötynneet, ovat palauttaneet ne viivästyskorkoineen⁽³³⁾. Takaisinperintä on suoritettu, kun kyseinen 65 ja 77 miljoonan euron summa on palautettu.

(133) Sen määrittämisessä, kuinka paljon on perittävä takaisin toisaalta rahastolta ja toisaalta kalastusalan yrityksiltä, olisi otettava huomioon se seikka, että rahaston, joka on talouden toimija futuurimarkkinoilla, tavoitteena on maksaa korvauksia kalastusalan yrityksille käyttöönottamastaan dieselöljyvakuutusten järjestelmästä ja toimittaa näille yrityksille polttoainetta edulliseen hintaan. Järjestelmän yleisestä rakenteesta tässä päätöksessä tehdyssä arvioinnista käy ilmi, että rahasto on täyttänyt tehtävänsä siten, että se on vähitellen käyttänyt valtion myöntämää tukea. Tämän vuoksi rahastolta takaisinperittävä tuki on se osa 65 tai 77 miljoonasta eurosta, jota ei ole siirretty kalastusalan yrityksille, ja kalastusalan yrityksiltä takaisinperittävä tuki on näin ollen se osa, joka on siirretty näille yrityksille.

(134) Komission tiedossa ei ole määrä, jonka rahasto on tosiasiallisesti siirtänyt kalastusalan yrityksille. Komissio toteaa tältä osin, että vaikka Ranskalle osoitettiin määräys toimittaa komissiolle tarvittavat tiedot rahaston toiminnasta, Ranska ei ole toimittanut tietoja rahaston varojen käyttötavasta eikä kirjanpidosta. Koska näitä tietoja ei ole saatu ja jotta otettaisiin huomioon yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö⁽³⁴⁾, komissio katsoo, että on hyödyllistä esittää tiettyjä suuntaviivoja takaisinperittävien määrien määrittelyssä käytettävästä menetelmästä.

(135) Näitä suuntaviivoja määrittäessään komissio on ottanut huomioon sen seikan, että tehtyjen sopimusten perusteella rahaston velvoitteena on pitää kirjanpitoa, jonka avulla voidaan selvittää ennakoiden käyttö, varojen kohdentaminen ja kustannusten syntyminen ja että rahasto on sitoutunut säilyttämään kirjanpitositteet vähintään

10 vuotta sekä esittämään ne pyynnöstä valtion eri laitoksille (ks. johdanto-osan kappale 27). Tämän takaisinperintää koskevan päätöksen täytäntöönpanosta vastaavat viranomaiset tai laitokset voivat näiden seikkojen perusteella saada tietoa siitä, mihin rahaston varoja on käytetty ja kuinka paljon varoja on jäljellä tämän päätöksen täytäntöönpanohetkellä. Koska kalastusalan yritysten kirjanpitoa yleensä hoitavat rahaston hallituksessa olevaan Centre de gestion de la pêche artisanale -ohjauskeskukseen kuuluvat ohjausryhmittymät, on myös mahdollista saada yritysten kirjanpidosta selville, kuinka paljon korvauksia rahasto on niille maksanut.

6.1 Takaisinperintä rahastolta

(136) Yhteismarkkinoille soveltumattoman tuen määrä, joka on perittävä rahastolta takaisin, on se osa valtiontuesta, jota ei ole lopulta siirretty kalastusalan yrityksille, eli se osa ennakoista, jolla on joko rahoitettu rahaston toimintakuluja tai jonka rahasto on säilyttänyt käyttövaroissaan. Takaisinperinnästä vastaava viranomainen saa selville toimintakulujen kokonaismäärän rahaston kirjanpidosta. Koska raha on luonteeltaan siirrettävissä olevaa eikä käytötarkoitus kerro rahojen alkuperästä, komissio katsoo, että se osa valtion myöntämistä ennakoista, jolla on rahoitettu toimintakuluja, on näiden toimintakulujen kokonaismäärä kerrottuna suhdeluvulla, joka on kyseisten ennakoiden ja ennakoiden määrän ja rahaston omien varojen (jäsenten maksamat maksuosuudet) välillä. Samoin käyttövaroissa säilytettyjen ennakoiden määrä voidaan määrittellä kertomalla jäljellä olevat käyttövarat samalla suhdeluvulla.

6.2 Takaisinperintä kalastusalan yrityksiltä

(137) Kuten edellä on todettu, kaikilta kalastusalan yrityksiltä takaisin perittävä määrä vastaa 65 tai 77 miljoonan euron suuruisia ennakoita vähennettynä määrällä, joka peritään takaisin rahastolta johdanto-osan kappaleessa 136 esitetyllä tavalla. Kun kyseessä on kultakin yksittäiseltä kalastusalan yritykseltä takaisin perittävä määrä, on otettava huomioon se seikka, ettei kirjanpidolliselta näkökannalta ole mahdollista erottaa toisistaan tukea, joka katsotaan valtiontueksi, ja tukea, joka ei ole valtiosta johtuvaa (ks. tämän päätöksen 4.2.1.2 kohta).

(138) Komissio katsoo, että kultakin yritykseltä takaisin perittävä määrä voidaan laskea sen korvauksen perusteella, jonka kukin yritys on saanut dieselöljyvakuutuksesta.

⁽³³⁾ Asia C-277/00, Saksa v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 29.4.2004, Kok. 2004, s. I-3925,75 kohta.

⁽³⁴⁾ Asia C-480/98, Espanja v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.10.2000, Kok. 2000, s. I-8715,25 kohta.

(139) Kun komissio ottaa tämän korvauksen laskentaperustaksi, se jättää huomiotta niihin säästöihin sisältyvän avustusekvivalentin, joita koitui kullekin kalastusalan yritykselle, kun yritykset pystyivät hankimaan polttoainetta markkinahintaa edullisempaan hintaan. Komissio arvioi tämän perustelluksi, koska polttoaineen edullisesta hinnasta hyötynneet yritykset ovat samoja, jotka saivat korvauksia dieselöljyvakuutuksesta, ja mittasuhteet ovat aivan verrannolliset, sillä mitä enemmän yritys ostaa polttoainetta edulliseen hintaan, sitä suuremmat korvaukset se saa, ja päinvastoin. Tällä laskentaperustalla kyseisten yritysten välille ei luoda vääristymiä niille aiheutuvien takaisinmaksuvelvoitteiden suhteen. Lisäksi komissio huomauttaa, että jos se haluaisi ottaa nämä avustusekvivalentit huomioon laskentaperustassa, olisi laskettava jokaisen sinä aikana, kun rahasto toimi öljyn futuurimarkkinoilla, tehdyn polttoainehankinnan osalta se erotus, joka vallitsi polttoaineen päivähinnan ja osuuskunnan perimän tosiasiallisen hinnan välillä, kun ensin olisi pitänyt määrittää, mikä oli hankitun polttoainetyypin kulloinenkin päivähinta hankintapaikassa. Tällainen menetelmä olisi paljon hankalampi. Tästä syystä komissio arvioi kannattavaksi suositella laskentaperustaa, joka helpottaa takaisinperinnästä tehdyn päätöksen täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten ja laitosten tehtävää.

(140) Sen vuoksi komissio arvioi, että kultakin yritykseltä takaisin perittävä määrä voidaan laskea sen korvauksen perusteella, jonka yritys on saanut dieselöljyvakuutuksesta. Takaisin perittävä valtioneuvosto on laskettava kertomalla kyseinen korvaus prosenttiosuudella, joka vastaa kalastusalan yrityksiltä takaisinperittävän kokonaismäärän ja rahaston näille yrityksille dieselöljyvakuutuksesta maksettujen korvausten kokonaismäärän välistä suhdelukua.

(141) Kultakin kalastusalan yritykseltä takaisinperittävä määrä on laskettava seuraavan kaavan avulla:

$$T * Yritys = I \times \frac{(\text{Ennakot} - T * \text{FPAP})}{\text{Yhteensä } I}$$

Jossa

$T * Yritys$ = kalastusalan yritykseltä takaisinperittävä määrä

I = kalastusalan yrityksen dieselöljyvakuutuksena saaman korvauksen määrä

Ennakot = 65 tai 77 miljoonaa euroa

$T * \text{FPAP}$ = rahastolta johdanto-osan kappaleen 136 mukaisesti takaisinperittävä määrä

$\text{Yhteensä } I$ = rahaston kalastusalan yrityksille dieselöljyvakuutuksena maksamien korvausten kokonaismäärä

(142) Tässä kaavassa otetaan huomioon oletus, että rahasto on saanut futuurimarkkinoilla voittoa, joka on kokonaisuudessaan siirretty kalastusalan yrityksille. Kuten tässä päätöksessä on kuvattu, tämä on todennäköisin vaihtoehto. On kuitenkin myös otettava huomioon se teoreettinen tilanne, että rahasto on kärsinyt tappioita futuurimarkkinoilla, jonka seurauksena kalastusalan yritysten saamien korvausten kokonaismäärä alittaisi ennakoiden määrän vähennettynä rahastolta perittävällä määrällä. Tuolloin osamäärä $(\text{Ennakot} - T * \text{FPAP}) / \text{Yhteensä } I$ olisi tavallisesti yli 1, varsinkin jos määrä $T * \text{FPAP}$ on pieni. Edellä esitetystä kaavasta seuraisi siis, että kalastusalan yrityksiltä takaisinperittävä kokonaismäärä ylittäisi määrän, josta ne ovat hyötynneet. Tämän vuoksi tässä tapauksessa olisi säädettävä, että kalastusalan yrityksiltä takaisinperittävä määrä vastaa korvausta, jonka yritys on saanut dieselöljyvakuutuksesta. Tässä tapauksessa jäännös, joka on valtion myöntämien ennakoiden ja kalastusalan yrityksille maksettujen korvausten välillä, olisi perittävä takaisin rahastolta, joka olisi tosiasiallisesti kuluttanut tämän erotuksen.

(143) Kalastusalan yrityksille myönnettyjä valtioneuvostoja ei voida periä takaisin, jos tuet myöntämispäivänään täyttivät vähämerkityksistä tukea koskeissa asetuksissa (EY) N:o 1860/2004 tai (EY) N:o 875/2007 vahvistetut edellytykset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tuki, joka on myönnetty Fonds de prévention des aléas pêche (FPAP) -rahastolle optioiden hankkimiseksi öljyn futuurimarkkinoilta ja jonka Ranska on pannut sääntöjenvastaisesti täytäntöön ja rikkonut näin perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohtaa, ei sovellu yhteismarkkinoille.

2 artikla

Tuki, joka on myönnetty kalastusalan yrityksille niiden polttoainekulujen alentamiseksi ja jonka Ranska on pannut sääntöjenvastaisesti täytäntöön ja rikkonut näin perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohtaa, ei sovellu yhteismarkkinoille.

3 artikla

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ⁽³⁵⁾ 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kalastusalan yritykselle myönnettyä yksittäistä tukea ei tarvitse periä takaisin, jos tuki myöntämisaikojensa täytti asetuksen (EY) N:o 994/98 2 artiklan nojalla annetussa asetuksessa vahvistetut, tuen myöntämisaikojensa sovelletut edellytykset.

4 artikla

1. Ranskan on huolehdittava siitä, että 1 ja 2 artiklassa tarkoitettujen sääntöjenvastaisten tukien saajat maksavat tuet takaisin.

2. Takaisinperittävästä tuesta on maksettava korkoa siitä lähtien, kun tuki saatettiin tuensaajien käyttöön, sen tosiasialliseen takaisinperintään asti.

3. Korko on laskettava komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 ⁽³⁶⁾ V luvun säännösten mukaisesti.

4. Ranskan on peruutettava kaikki 1 ja 2 artiklassa tarkoitettujen tukien maksamatta olevat maksut tämän päätöksen tekoapäivästä alkaen.

5 artikla

1. Edellä 1 ja 2 artiklassa tarkoitettujen tukien takaisinmaksun on tapahduttava viipymättä ja tehokkaasti.

2. Ranskan on varmistettava, että tämä päätös pannaan täytäntöön neljän kuukauden kuluessa sen tiedoksiantamisesta.

6 artikla

1. Ranskan on toimitettava kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta komissiolle seuraavat tiedot:

- rahastolta takaisinperittävä kokonaismäärä (tuki ja siitä perittävä korko);
- tarkka kuvaus toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi;
- asiakirjat, jotka osoittavat, että rahasto on määrätty maksamaan tuki takaisin.

2. Ranskan on ilmoitettava komissiolle tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi toteutettavien kansallisten toimenpiteiden edistymisestä säännöllisesti siihen saakka, kun 1 artiklassa tarkoitettujen tukien takaisinperintä on saatettu loppuun. Sen on annettava välittömästi komission pyynnöstä kaikki tiedot toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi. Sen on annettava myös yksityiskohtaisia tietoja rahastolta jo perityistä tukimääristä ja koroista.

7 artikla

1. Ranskan on toimitettava kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta komissiolle seuraavat tiedot:

- luettelo kalastusalan yrityksistä, jotka ovat saaneet 2 artiklassa tarkoitettua tukea, ja kunkin yrityksen saama kokonaissumma;
- kultakin tuensaajalta takaisinperittävän tuen kokonaismäärä (tuki ja siitä perittävä korko);
- tarkka kuvaus toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi;
- asiakirjat, jotka osoittavat, että tuensaajat on määrätty maksamaan tuki takaisin.

2. Ranskan on ilmoitettava komissiolle tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi toteutettavien kansallisten toimenpiteiden edistymisestä säännöllisesti siihen saakka, kun 2 artiklassa tarkoitettujen tukien takaisinperintä on saatettu loppuun. Sen on annettava välittömästi komission pyynnöstä kaikki tiedot toimenpiteistä, jotka on jo toteutettu tai joita suunnitellaan tämän päätöksen noudattamiseksi. Sen on annettava myös yksityiskohtaisia tietoja tuensaajilta jo perityistä tukimääristä ja koroista.

8 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2008.

Komission puolesta

Joe BORG

Komission jäsen

⁽³⁵⁾ EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽³⁶⁾ EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1.

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 5 päivänä joulukuuta 2008,

riikkihapon sisällyttämättä jättämisestä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja kyseistä ainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 7612)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/937/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

suositukset Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle asetuksen (EY) N:o 2229/2004 20 artiklan mukaisesti. Rikkihapon osalta esittelevä jäsenvaltio oli Ranska, ja kaikki asiaa koskevat tiedot toimitettiin lokakuussa 2007.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan,

- (4) Komissio tutki rikkihapon asetuksen (EY) N:o 2229/2004 24 a artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot ja komissio ovat tarkastelleet kyseistä ainetta käsittelevää tarkastelukertomusluonnosta elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa, ja komission tarkastelukertomus valmistui 26 päivänä syyskuuta 2008.

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jäsenvaltio voi 12 vuoden kuluessa kyseisen direktiivin tiedoksi antamisesta sallia, että markkinoille saatetaan kasvinsuojeluaineita, jotka sisältävät kyseisen direktiivin liitteeseen I kuulumattomia tehoaineita ja jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen, samalla kun kyseisiä tehoaineita tutkitaan asteittain työohjelman mukaisesti.
- (2) Komission asetuksissa (EY) N:o 1112/2002 ⁽²⁾ ja (EY) N:o 2229/2004 ⁽³⁾ vahvistetaan direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman neljännen vaiheen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä luettelo tehoaineista niiden arviointia ja mahdollista direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I sisällyttämistä varten. Luetteloon sisältyy rikkihappo.
- (3) Rikkihapon vaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön on arvioitu asetusten (EY) N:o 1112/2002 ja (EY) No 2229/2004 säännösten mukaisesti ilmoittajan ehdottamien käyttötarkoitusten osalta. Kyseisissä asetuksissa nimetään myös esittelijöinä toimivat jäsenvaltiot, joiden on toimitettava asiaa koskevat arviointikertomukset ja

- (5) Komitean tästä tehoaineesta tekemässä tutkimuksessa otettiin huomioon jäsenvaltioilta saadut huomautukset ja tultiin siihen tulokseen, että ei ole olemassa riittävän selvää näyttöä, jonka perusteella voitaisiin arvioida kuluttajalle aiheutuva riski ja asettaa luotettava käyttäjän altistuksen hyväksyttävä raja-arvo (AOEL), ja että kyseisen raja-arvon asettaminen on tarpeen käyttäjän altistumisen arvioimiseksi. Myös muut esittelevän jäsenvaltion arviointikertomuksessaan toteamat huolta aiheuttavat seikat sisältyvät ainetta koskevaan tarkastelukertomukseen.
- (6) Komissio on pyytänyt ilmoittajaa toimittamaan vertaisarvioinnin tuloksia koskevat huomautuksensa ja ilmoittamaan, aikooko se edelleen esittää tehoainetta koskevan hakemuksensa. Ilmoittajan toimittamat huomautukset on tutkittu huolellisesti. Edellä mainitut kysymykset ovat ilmoittajan esittämistä perusteluista huolimatta kuitenkin jääneet ratkaisematta, eivätkä toimitettujen tietojen perusteella tehdyt arvioinnit ole osoittaneet, että rikkihappoa sisältävien kasvinsuojeluaineiden voitaisiin odottaa yleisesti täyttävän ehdotetuissa käyttöolosuhteissa direktiivin 91/414/ETY 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan vaatimukset.
- (7) Rikkihappoa ei pitäisi tästä syystä sisällyttää direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I.
- (8) Olisi toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että voimassa olevat rikkihappoa sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat peruutetaan tietyn ajan kuluessa eikä niitä uusita ja että tällaisille tuotteille ei myönnetä enää uusia lupia.

⁽¹⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 168, 27.6.2002, s. 14.⁽³⁾ EUVL L 379, 24.12.2004, s. 13.

- (9) Lisäaika, jonka jäsenvaltio voi myöntää rikkihappoa sisältävien kasvinsuojeluaineiden olemassa olevien varastojen hävittämiselle, säilyttämiselle, markkinoille saattamiselle ja käytölle, olisi rajattava 12 kuukauteen niin, että olemassa olevia varastoja voitaisiin käyttää enää yhtenä kasvukautena, millä varmistetaan, että viljelijät voivat käyttää rikkihappoa sisältäviä kasvinsuojeluaineita 18 kuukauden ajan tämän päätöksen hyväksymisestä.
- (10) Tällä päätöksellä ei rajoiteta mahdollisuutta esittää direktiivin 91/414/EY 6 artiklan 2 kohdan ja yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston direktiivin 91/414/ETY soveltamiseksi siltä osin kuin on kyse direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun työohjelmaan kuuluneiden mutta direktiivin liitteeseen I sisällyttämättömien tehoaineiden tavanomaisesta ja nopeutetusta arviointimenettelystä 17 päivänä tammikuuta 2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 33/2008 ⁽¹⁾ mukainen hakemus rikkihapon mahdolliseksi sisällyttämiseksi kyseisen direktiivin liitteeseen I.
- (11) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Rikkihappoa ei sisällytetä direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) rikkihappoa sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat peruutetaan viimeistään 5 päivänä kesäkuuta 2009,
- b) rikkihappoa sisältäville kasvinsuojeluaineille ei myönnetä lupia eikä niiden lupia uusita tämän päätöksen julkaisemispäivästä lähtien.

3 artikla

Jäsenvaltioiden direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti mahdollisesti myöntämän lisäajan on oltava mahdollisimman lyhyt, ja sen on päättyttävä viimeistään 5 päivänä kesäkuuta 2010.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 5 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta
Androulla VASSILIOU
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 15, 18.1.2008, s. 5.

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 9 päivänä joulukuuta 2008,

yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2011 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 732/2008 säädetyistä kestävästä kehityksestä ja hyvää hallintoa koskevan erityisen kannustusmenettelyn edunsaajamaiden luettelosta

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 8028)

(2008/938/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2011 sekä asetusten (EY) N:o 552/97 ja (EY) N:o 1933/2006 ja komission asetusten (EY) N:o 1100/2006 ja (EY) N:o 964/2007 muuttamisesta 22 päivänä heinäkuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 732/2008⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 732/2008 säädetään kestävästä kehityksestä ja hyvää hallintoa koskevan erityisen kannustusmenettelyn soveltamisesta kehitysmaihin, jotka täyttävät tietyt asetuksen 8 ja 9 artiklassa vahvistetut vaatimukset.
- (2) Kehitysmaiden, jotka haluavat päästä osallisiksi tästä erityisestä kannustusmenettelystä, oli esitettävä komissiolle 31 päivään lokakuuta 2008 mennessä asiaa koskeva pyyntö, johon on liitetty kattavat tiedot tiettyjen yleissopimusten ratifioinnista, niiden määräysten asianmukaista täytäntöönpanoa koskevasta lainsäädännöstä ja toimenpiteistä sekä kyseisten maiden sitoumuksesta hyväksyä asianomaisissa yleissopimuksissa ja niihin liittyvissä asiakirjoissa vahvistettu valvonta- ja tarkastelumekanismi ja noudattaa sitä koskevia määräyksiä kaikilta osin. Jotta pyyntöön voidaan suostua, on lisäksi katsottava, että kyseinen maa on asetuksen (EY) N:o 732/2008 8 artiklan 2 kohdassa määritelty muita heikommassa asemassa oleva maa.
- (3) Komissio on tutkinut esitetyt pyynnöt asetuksen (EY) N:o 732/2008 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja laatinut luettelon vaatimukset täyttävistä edunsaajamaista. Tällä perusteella näille maille olisi myönnettävä oikeus erityiseen kannustusmenettelyyn 1 päivän tammikuuta 2009 ja 31 päivän joulukuuta 2011 väliseksi ajaksi.

- (4) Asetuksen (EY) N:o 732/2008 10 artiklan 6 kohdan mukaisesti näissä tutkimuksissa tarkastellaan myös niiden vaatimusten täyttymistä, joita tarkastellaan Sri Lankaa⁽²⁾ ja El Salvadoria⁽³⁾ koskevissa meneillään olevissa tutkimuksissa, jotka komissio on käynnistänyt neuvoston asetuksen (EY) N:o 980/2005⁽⁴⁾ 18 artiklan 2 kohdan nojalla.

- (5) Julkaisemalla tämä päätös viipymättä Euroopan unionin virallisessa lehdessä voitaisiin varmistaa, että täytetään asetuksen (EY) N:o 732/2008 10 artiklan 3 kohdan mukainen velvollisuus julkaista Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoitus, jossa on luettelo maista, joilla on oikeus kestävästä kehityksestä ja hyvää hallintoa koskevaan erityiseen kannustusmenettelyyn 1 päivästä tammikuuta 2009.

- (6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat yleisten tullietuuksien komitean lausunnon mukaisia,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kestävästä kehityksestä ja hyvää hallintoa koskevaa erityistä kannustusmenettelyä, josta säädetään asetuksessa (EY) N:o 732/2008, sovelletaan seuraaviin kehitysmaihin 1 päivän tammikuuta 2009 ja 31 päivän joulukuuta 2011 välisenä aikana:

- (AM) Armenia
(AZ) Azerbaidžan
(BO) Bolivia
(CO) Kolumbia
(CR) Costa Rica
(EC) Ecuador
(GE) Georgia
(GT) Guatemala
(HN) Honduras
(LK) Sri Lanka

⁽²⁾ EUVL L 277, 18.10.2008, s. 34.⁽³⁾ EUVL L 108, 18.4.2008, s. 29.⁽⁴⁾ EUVL L 169, 30.6.2005, s. 1.⁽¹⁾ EUVL L 211, 6.8.2008, s. 1.

(MN) Mongolia
(NI) Nicaragua
(PE) Peru
(PY) Paraguay
(SV) El Salvador
(VE) Venezuela.

lan tasavalta, Hondurasin tasavalta, Kolumbian tasavalta, Mongolia, Nicaraguan tasavalta, Paraguayn tasavalta, Perun tasavalta, Sri Lankan demokraattinen sosialistinen tasavalta ja Venezuelan bolivariaaninen tasavalta.

Tehty Brysselissä 9 päivänä joulukuuta 2008.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu seuraaville: Armenian tasavalta, Azerbaidžanin tasavalta, Bolivian tasavalta, Costa Rican tasavalta, Ecuadorin tasavalta, El Salvadorin tasavalta, Georgia, Guatema-

Komission puolesta
Catherine ASHTON
Komission jäsen

HUOMAUTUS LUKIJALLE

Toimielimet ovat päättäneet, ettei niiden säädöksissä enää viitata niissä mainittujen säädösten viimeisimpään muutokseen.

Ellei toisin mainita, julkaistuissa teksteissä mainituilla säädöksillä tarkoitetaan säädöksiä niiden tällä hetkellä voimassa olevassa muodossa.